

د دوحې تړون په اړه دې
امريکا خپل مسؤليتونه درک کړي!

شهامت

ديارلسم کال، لومړۍ، پرلپسې ۸۱ مه گڼه،

ذی القعدة ۱۴۴۱ هـ ق، مۍ - جون ۲۰۲۰ م

اسلامي نظام

د افغانستان د مسئلې يو ازميني او اساسي حل

دام استعمارۍ آی ام اف

○ سنگين، د فاجعې ورځينی انځور

○ د عبدالله او اشرف غني د واک او وېش خبره چېرته ده؟

○ اشرف غني د بنځو په کمارلو غرب او امريکا راضي کوي!

○ (د پېښو څونه) په افغانستان کې د امريکايي ماتې يو بل تصوير

○ د تمدن تر چتر لاندې به نور استعمار پاتې شي؟

اتلانو آزادي مو مبارک شه!

شَهَامَت

علمي، کلتوري او اسلامي مجله

لړليك

ديارلسم کال، لومړۍ پرلپسې ۸۱مه گڼه، ذي القعدة ۱۴۴۱هـ، مۍ-جون ۲۰۲۰م

دامتياز خاوند:

د افغانستان اسلامي امارت
د فرهنگي چارو کميسيون

مسؤل مدير:

ابو ظهير

کتنپلاوى:

لطيف عزم
حسن " علوي" بلال "وحيد"
نعيم " صافى " عابد مجاهد
قاري حبيب

بيه:

يوه گڼه ۳۵ افغانۍ او ۶۰
کلدارې په پاکستان کې

تخنيکي مسؤل:

تخنيکي څانگه

يادونه

شهامت له سرمقالې پرته دنورو
ليکنو مسؤليت په غاړه نه اخلي.

مخ	عنوان	گڼه
۱	سرليکنه.....	۱
۲	سنگين، د فاجعې ورځينى انځور.....	۲
۳	اتلانو آزادي مو مبارک شه !.....	۳
۴	د عبدالله او اشرف غني د واک وېش خبره چېرته ده ؟.....	۴
۶	اسلامي نظام د افغانستان د مسئلې يوازينى او اساسي حل.....	۵
۸	دام استعماري آى ام اف.....	۶
۱۱	(د پېښو خونه) په افغانستان کې د امريکايي ماتې يو بل انځور.....	۷
۱۳	اشرف غني د ښځو په گمارلو غرب او امريکا راضي کوي.....	۸
۱۴	اشرف غني ولې د بهرنيانو له پرشاتگ نه گيله من دى؟!.....	۹
۱۶	ترمپ د کرزي او اشرف غني ترمنځ توپير نه شي کولای.....	۱۰
۱۷	د اشغال په وړاندې د صبر او زغم وروستۍ مرحله.....	۱۱
۱۹	افغان عسکره! د اوربند غوښتنې پرځاى لږ خپل مسير مطالعه کړه.....	۱۲
۲۱	په افغانستان کې داعشي مافيا.....	۱۳
۲۴	د تمدن ترچتر لاندې به نور استعمار پاتې شي؟.....	۱۴
۲۸	د غني نجيب احتمالي برخليک او ورته والى !.....	۱۵
۳۰	اداره که تپل شوى، تور سهام ي شرکت؟!.....	۱۵
۳۲	رازئ له رازه خبر شو !.....	۱۶
۳۶	پيام به جوانان !.....	۱۷
۳۹	گلوريني پانې.....	۱۸
۴۱	د فکري جگړې اصول ، اهميت او ضرورت!.....	۱۹
۴۶	د شهيد قاري سيف الله فاتح ژوند او کارنامو ته کتنه.....	۲۰
۵۱	غامديت د اوسني عصر لويه فتنه.....	۲۱
۵۵	د سوداگرۍ او اقتصادي ودې په اړه د اسلامي حکومت مسئوليتونه.....	۲۲
۵۹	تاريخ سره بلدتيا له فکري رنځونو دمغز وينځنې غوره لاره.....	۲۳
۶۱	د مفتي قلم الدين (متوکل) ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه.....	۲۴
۶۴	له کرامتونو او الهي نصرتونو ډک جهاد.....	۲۵
۶۷	د لداخ پېښه او د لوى جنگ د راپېښېدو اټکلونه.....	۲۶
۷۰	د ذبح حلالولو اړوند مسائل.....	۲۷
۷۱	طالب بندي خپل مشر ته !.....	۲۸
۷۲	اعلاميي.....	۲۹

د دوحې تړون په اړه دې

امريکا خپل مسؤليتونه درک کړي!

له هغه وروسته چې دچنگاښ په ۱۳مه (۱۳۹۹ل) دقطر په پلازمینه «دوحه» کې دامريکا د بهرنیو چارو وزارت د ځانگړي استازي «زلمي خليل زاد» او د افغانستان اسلامي امارت دسياسي مرستيال اودقطر دفتر دمشر «ملا عبد الغني برادرآخند» ترمنځ لیدل وشول

دکابل ادارې دپوتن ویاند «صديق صديقي» لخوا رسنیو ته وویل شول چې دیکشنبې په ورځ به څوسوه نوربندیان هم له بندڅخه خوشي شي، په وینا یې خودطالبانو (اسلامي امارت) اوامريکا ترمنځ دلاسلېک شوي هوکړه لیک وروسته دسولې په باب دمستقیمو خبرو فرصت رامنځته شي .

دیادونې وږده چې له دینه وړاندې دکابل ادارې مشر «اشرف غني» هم ویلي وو چې تر راتلونکي یکشنبې به دپنځه زره خلاصیدونکو بندیانو له ډلې دپاته شمیر هم پوره کړي.

دادی یکشنبه تیره شوه!خود بندیانودخلاصون څرک ونه لگیده، ښکاري چې دکابل ادارې دمشرپه سوبه چارواکي هم خپلو ژمنو اوویناووته ځانونه ژمن اومتعهد نه بولي اونه په اړه یې کوم اخلاقي مسؤليت احساسوي.

دکتونکو په اند څنگه چې کابل اداره دمختلفو ډلو ټپلو اوباندونوڅخه ترکیب ده، دچارواکو ترمنځ یې وحدت اوهماهنگي شتون نلري، په گڼو مواردو اوقضایاووکې له یوېل سره لاس وگریوان دي، امرالله صالح اونور چې بندیانوخوشي کولو سره دمخالفت سربیره دجگړې په دوام هم ټینگار لري نه غواړي چې د دوحې تړون باندې دعمل کولو فرصت برابرشي اوپه قصدي توگه هڅه کوي چې دتطبیق په وړاندې یې موانع اوځنډونه واچوي چې یوله هغوڅخه دبندیانوخوشي کولو د پروسې تخریب اوتعطل دی.

ښکاره ده چې دوحې په تړون کې دامريکا متحده ایالاتو اودافغانستان اسلامي امارت ترمنځ توافق شوی وچې دلاسلېک له نیټې څخه وروسته په لسو ورځوکې دننه به دواړه غاړې ۶زره بندیان خوشي کوي او دځنډ پرته به بین الافغاني مذاکرات شروع کېږي، خومناسفانه چې امریکایې لوري نه بواځي چې څېگه ژمنه کړې وه هغسې یې دتطبیق په لړکې خپل مسؤليت اداء نکړ بلکې دکابل ادارې لخوا ددوحې تړون د نه عملي کولو په جسارت یې هم سترگې پټې کړې خودافغانستان اسلامي امارت ددې باوجود پخپل ټول توان، تدبیر اوبصیرت سره د دوحې تړون ته ژمن پاته شو اواجازه یې ورنکړه چې امریکا اودهغې لاسپوڅي اداره یې نقض یا لغوه کړي .

لنډه داچې چې ددې اوسني ځنډ او تعطل مسؤليت هم دامريکا په غاړه دی ،داپوښتنه له ډیرو خلکوسره شته چې ولې امریکا دخپلې کړې ژمنې سره سم تراوسه دپنځه زره بندیانو خوشي کولو وعده پوره نکړه ؟ نوایښاده چې دافغانستان اسلامي امارت په څیرامریکاهم د دوحې تړون ته ژمنه اومتعده پاته شي او چاته یې دنقضولو اجازه ورنکړي ، هو! دکابل ادارې په عنوان دسولې ضد هغه عوامل دي له منځه یوسي کوم چې ددواړولوروترمنځ درامنځته شوي باور او اعتمادفضا تخریبوي او دحقوقې او اخلاقي مسؤليت له مخې دي دسولې دښمن عناصروته سرزنشت اوتنبیه ورکړي خو په عامه توگه افغان ولس اونړیوال درک او وفهموي چې امریکا رښتیا هم د اشغال پای ته رسولوترڅنگ افغانستان ته د سولې د راتلو سره علاقمندې لري.

سنگین، د فاجعې ورځنۍ انځور

میوند سادات

سیمو او سمتونو کې هم ډیر ولسي وگړي شهیدان او ژوبل شول، د بېلگې په توگه په لوگر، میدان وردگ، بلخ، بادغیس، ارزگان، کندز، بدخشان او پکتیا کې هم د ډیموکراسي ټوپکمارود میرمنو او ماشومان په گډون گڼ هیوادوال شهیدان او ټپیان کړل، کورونه او کارځایونه یې ویجاړ کړل او د غریب ولس شتمنۍ یې لوټ کړې!!

له کومې ورځې راهیسې چې داسلامي امارت او امریکا ترمنځ د اشغال دخاتمې تړون لاسلیک شوی، د سولې پر دښمنانو اور بل شوی، د همدې کسانو سرلاری ارگمشر غني دی، اشرف غني له بیلابیلو لارو د سولې د سبوتاژ هڅې وکړې، د طالبانو پر ضد یې تهاجمي عملیات اعلان او پیل کړل، د سولې ملاتړي او فعالان یې ترور کړل، په بازارونو او مسجدونو کې یې چاودنې وکړې، داسلامي امارت د مشرتابه د شخصیت وژنې ناکامي غورځې پرځې یې تکرار کړې، په گران هیواد کې یې دامریکايي وسله والو د پاته کیدو او د اشغال د دوام ډیرې طرحې جوړې کړې او دې دفاع او عام ولس پر ضد یې فوق العاده ظلم او وحشت ته ملاوتړله، چې همدا دسنگین وروستی عام وژنه یې یو مثال دی.

د سنگین وروستی غمیزه د ډیموکراسۍ د عسکرو او د سیکولر مفکر دوحشت او دهشت ورځنۍ انځور دی، له تېرو ۱۹ کلونو راهیسې افغانان د همدغسې بورونکي حالت سره لاس او گریوان دي، ټوپکسالاران، له غرب څخه راپراشوت شوي لیبرالان، تکنوکرات او د مات شوي کمونیزم پاته شوني یې په برخلیک لوبې کوي او د نیویارک او واشنگتن دساتنې او گټو لپاره خپل ولس قتلوي، اسلامي ارزښتونه او ملي نوامیس تر پښو لاندې کوي او د افغان ولس همدا نمک حرامه بچیان دشخصي گټو او غلامۍ د پایښت لپاره له هیڅ راز ملي خیانت، دین دښمنۍ، قتلونو، فساد او وحشت له تکرار څخه مخ نه اړوي.

د جون پر ۲۹ مه هلمند د نولس کلنې فاجعې د یوې بلې غمیزې شاهد و. هره خوا د ماشومانو، سپین ږیرو او ځوانانو اندامونه او د غوښو ټوټې پرتې وې. د یو پنځه کلن کوچني ښایسته مخ په خپلو وینو سور و. یو تنکی ځوان په وینو کې لژند پروت و او ساه یې لنډه لنډه کیده. د پاڅه عمر څو متور ځوانان پر مځکه پراته وو، کالي یې په وینو لړلي وو، پر لاسونو، پښو او نس یې سپینې ټوټې تاو شوې وې، بدن کې یې د پورته کیدو توان نه و، دسر په خوځولو یې پوښتنې ځوابولې او یو سپین ږیری چې خپلې ماتې څنگلې ته یې کتل، په چورتونو کې ډوب و او د ډیموکراسۍ د عسکرو بشردوستۍ ته گوته په غاښ و!!

د تېرې دوشنبې په ورځ د هلمند دسنگین دزازه بازار د حیواناتو په گنج باندې د ډي سي توپ څو مرمۍ ولگیدلې، دهمدې برید له امله ۲۳ تنه ملکي وگړي چې زیاتره یې سپین ږيري او ماشومان وو، شهیدان او ۴۰ تنه نور ټپیان شول او دخلکو ډیر مالونه او مواشي هم له منځه ولاړل.

د عیني شاهدانو په وینا همدا توغندي په سیمه کې میوند قول اردو ددوهمې لېوا څخه توغول شوي او پراخه ملکي مرگ ژوبله یې اړولې ده، یو عیني شاهد وویل چې: یوه مرمۍ پر هاغه پله ولگېده او بله دلته (گنج) کې دخلکو منځ کې ولگېده، ډیر خلک یې شهیدان او ټپیان کړل، د انسانانو او حیواناتو غوښې سره گډې شوې، کوچنیان، سپین ږيري او ځوانان په وینو کې پراته وو او یو ډیر بد حالت و.

یو بل عیني شاهد وویل: دلته طالبان نه وو، ټول ولسي خلک وو، دې گنج کې رابو ځای شوي وو، مالونه یې رانیول او خرڅول او همدغه بې کاروبار و، دا د کافرانو او د کافرانو دسپیانو کار دی، له اشرف غني تر چپراسي رادې شي، ودې گوري!، داگرده ملکي خلک وو، که یې یو طالب پکې پیدا کړ، ما دې ضربه کړي او.....

په همدې ورځ د سنگین پر غمیزې سربیره د واشنگتن د ساتونکي (مفکر) په قوماندۀ دهیواد په مختلفو

اتلانو آزادي مو مبارك شه !

شاهد(غزنيوال)

شکونجو په حال کې يې هم د هغوي خلاف له جهاد او مقاومت څخه انکار نه دی کړی.

امريکايانو او داخلي مزدورانو يې له دغو جهادي اتلانو سره د وحشت هيڅ بيلگه نه ده پري ايښې چې ورباندې عملي کړې يې نه ده ، آن تر دې چې د دغو بنديانو مطلق اکثريت يې داسې کسان وو چې ترلسو پنځلسو کلونو يې زيات وخت په اسارت کې پاتې مگر بيا يې هم نه د اسارت لامل ، نه قانوني دوسيه او نه هم د اسارت وخت ورته معلوم کړی و.

ځکه امريکايان او د هغوی مزدوران په دې نظر وو چې دا کسان به نور د تل لپاره د دوی په قيد کې بنديان او بيا به کله هم په آزادي کې خپلو کليو او کورونو ته ولاړ نه شي. خو الهی فيصلې بيا بدلې وې او هغه دا چې د مقدس جهاد د تداوم له برکته يې د افغانستان د ټول اشغال په اړه اشغالگران د پرشاتگ تصميم ته اړکړل.

هماغه و چې د اسلامي امارت له مجاهدينو سره يې د اشغال د خاتمي تړون لاسليک او د خپل گوداگي رژيم د رأيې او نظر بر خلاف يې د اسلامي امارت د ټولو بنديانو خلاصون ومانه.

نو ای د خپلواکۍ او سربښندنې اتلانو !

آزادي مو مبارک شه ...

تاسو د اسلام او خاورې اتلان ياستئ!

ستاسي د اتکريو شرنگ اشغالگران وارخطا او له افغانستان څخه پرشاتگ ته مجبور کړل.

ټول افغان ولس ستاسي د شهامت، قربانيو او کړاوونو مرهون دی. ستاسي ټولې قرباني او کړوونه دې الله قبولې او په نتيجه کې دې الله تعالی پر افغانستان اسلامي حکومت قائم کړي !

اللهم آمين !

د اسلامي امارت او امريکايانو ترمنځ د اشغال د خاتمې او سولې تړون د مندرجاتو له جملې څخه يو اساسي بند د کابل رژيم له زندانونو څخه د اسلامي امارت د (۵۰۰۰) بنديانو آزادي وه چې د سولې تړون د نورو مندرجاتو تر پيليدو وړاندې بايد پوره شي.

د کابل رژيم لکه په مجموع کې چې د اشغال د خاتمې له تړون سره سخت مخالف و د اسلامي امارت د بنديانو د آزادي له پروسې سره يې هم کلک مخالفت درلود. خو دا چې په دې اړه د اسلامي امارت او امريکايانو ترمنځ خبره نهايي شوې نو د دوي موافقت او مخالفت ورباندې څه اغيز نه درلود.

هماغه و چې د روان کال د حمل د مياشتې په ۲۰ نيټه د کابل رژيم له لوري د بندي طالبانو د آزادي لړۍ پيل او په لومړي ځل له څرخي پله او بگرام زندان څخه ۱۰۰ نفره طالبان آزاد شول.

د دې په تعقيب يې يوه ورځ وروسته يوه بله سل کيزه ډله طالب زندانيان نور هم خلاص کړل.

د کابل رژيم له مخالفت سره سره له تيرو دوو مياشتو راهيسې په متعددو دفعاتو کې تر ۳۵۰۰ زيات طالبان آزاد او خپلو کورنيو او خپلوانو ته ورسيدل.

دا ټول بنديان په تيرو ۱۹ کلونو کې د امريکايانو او دهغوی د مزدورانو د شپنيو عملياتو په ترڅ کې نيول شوي او په ډير وحشت او ظلم سره د هغوي په زندانونو کې ساتل شوي وو.

په هغوی کې يې ډيری داسې اتلان هم شته چې د اسارت په ټوله موده کې يې په زندان کې هم د اشغال خلاف مبارزه او مجاهده علنا جاري ساتلې او حتی د وحشي امريکايي مستنظيقنو او د هغوي د داخلي غلامانو د سختو

عابد

د عبدالله او اشرف غني؟ د واک او وېش خبره چېرته ده

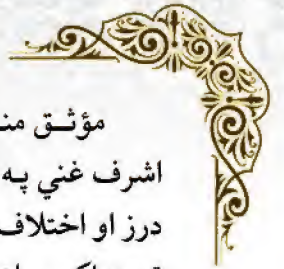
هیڅ ستونزه او خنډ به یې په مخ کې نه و، خو دا افغانستان دی چې له اټکل په څو برابره زیات ورته فلانونه، لگښتونه، ستراتیژۍ بدلې شوې، خو بیا یې هم کار ورته کړ او له شل کاله وروسته حالت داشغال تر لومړیو ډېر بد دی.

د اشرف غني د دویمې دورې انتخابات لکه د لومړۍ په څېر ډېر جنجالي، له فریب اوجعل ډک انتخابات و او حتی چې د لومړۍ دورې په پرتله ولس ورسره تحریم اعلان کړ، خودا چې امریکایانو ته دویمې وفاداره ډلې هم ځان دواک همدومره مستحق باله، نو ځکه د واک دوېش مسئله هم د لومړۍ دورې په پرتله داخل همدومره کړکېچنه وه، تردې چې دانتخاباتو په تاریخ کې یې ریکارډ جوړ کړ او په یوه ارگ کې دوه ولسمشران اعلان شول.

دا چې د ولسمشرۍ په یوه گډۍ دوه نه ځایېدل، نو لکه دتېر په شان بیا امریکایانو اشرف غني ته په گوت څنډنه عبدالله په قدرت ورگډ کړ، هغه چې د قدرت په ۵۰٪ سلنه واک له ولسمشرۍ تېر شو او سپېدار مانۍ یې دجمهوری ریاست! په ځای د صلحې د داسې کمېټې مقرر کړه چې په واک کې به له ارگ سره مساوي وي؛ په دغه وېش خوښ او خپل مقاومت یې بریالی باله، که څه هم دغه جوړجاړي خورا ډېر وخت واخیست او تر یو لړ رسمي مراسمو هم ورسېدل، خو اوس چې د وزارتونو وېش او پنځوس سلنې واک اصلي ځای ته راوړسېدل، نو بیا سره برگ دي او یو بل ته گواښونه کوي، تردې چې عبدالله پراشرف غني د فشار لپاره د قطر له دفتر سره دمخامخ اړیکو نیولو دمکې ورکړې اولکه چې وینو دمؤقت حکومت او بندیانو په اړه د عبدالله له وروستیو څرگندونو هم همداسې ښکاري.

د دې هیواد هرڅه له نورو هیوادو بېل دي، حتی چې خلک یې هم دنورې نړۍ له خلکو بېخي بدل دي، همدا لامل دی چې په دې هیواد کې د پردیو ټول هغه فلانونه فلجیبري چې دوی یې په جوړولو کې د ماغزو، لگښت، وسایلو او شرایطو په نظر کې نیولو سره په وروستي حد کې بولي او د دوی په فکر په هیڅ لحاظ نیمگړتیا یې نه وي، خو دلته په عملي کولو کې یې یواځې دلگښت برخه ښه کار ورکوي اونور هیڅ نه ترې جوړیږي.

که دېلې هرې وچې په هر هیواد په دومره پیمانه داشغال او لاندې کولو فلانونه ترسره شوي وای، له شک پرته چې اوس به ټول په ټوله د دوی وای

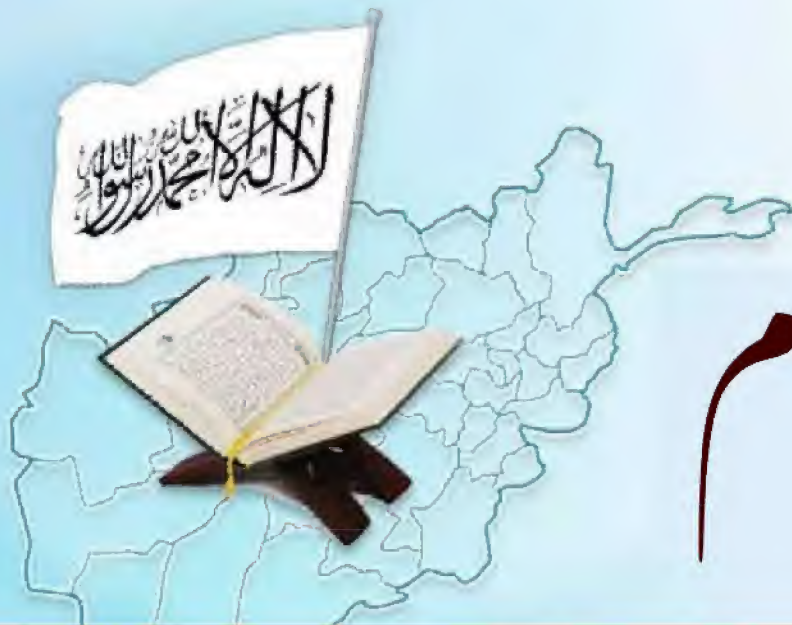
مؤثق منابع وايي چې اشرف غني په خپل ټيم کې د درز او اختلاف له امله عبدالله ته دواک سلنه ۳۰٪ دېرشو ته راټيټه کړې، ځکه دهغه په ټيم کې امرالله صالح او فضلي په دې وېش راضي نه دي. بل لور ته محب او اشرف غني بيا د امريکايانو او نړيوال فشار له امله په ډېرو نورو مواردو کې له هغوی دواړو سره اختلاف ته اړ وي.

په ټوله کې دکابل اداره چې په خپل ټول قوت سره کونښن کوي دخپلې بقا لپاره هيواد ته دبين الافغاني

مذاکراتو له لارې د راتلونکې سولې مخه ونيسي؛ دامريکايانو له يوداسې ډول تعامل او برځورد سره مخ دي چې له دوی يې لاره ورکه کړې، له يوې خوا د دوی ترمنځ ديووالي او اختلاف دحل لپاره د دوی جوړجاړي او واک د وېش هڅې کوي او دوی ته په صريحو ټکو وايي چې مونږ نور دلته په هيڅ صورت د پاته کېدو نه يو، خو بل لورته چې دوی د واک په وېش کې د وزارتونو خبره رامنځته کړه او عبدالله وغوښتل چې د پنځوس سلنې د وېش له مخې بايد د کورنيو چارو وزارت د ده وي او دده دخوښې سپرې يې وزير شي، نو دامريکايي قواوو قوماندان "ميلر" پرې خبر شو سمدستي يې دواړو ته تلفونونه وکړل چې نور هر تقسيم کوی ويې کړي، خو په امنيتي سکتور کې دمدخلې حق نه لري، د دوی داخبره پټه پاته نه شوه او رسنيو هم خپره کړه.

امريکايانو فکر کاوه لکه په نورو هيوادو کې يې چې په ډېره اسانۍ سره عملي کوي؛ دلته به هم دخپل فکر "ديمکراسي!" ژر ځکه پياده کړي چې نظامي حضور لري، خوله شل کاله نظامي حضور سره يې نه يواځې داچې دغه غم لړلې ديمکراسي پياده نه کړه، بلکې داسې ترې بويته شوه چې ټولې نړۍ ورپورې وخنډل، دغني او عبدالله جوړجاړی يې يوه بېلگه ده.

اسلامي نظام

د افغانستان د مسئلې يوازينی او اساسي حل

زخمي افغان

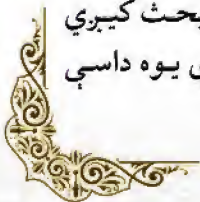
ځای يې له زور، زر او تزوير څخه په استفاده په مؤمن ولس داسې سياسي نسخې او رژيمونه تپل کيږي چې د دې هيواد د خلکو د له ديني معتقداتو، کلتور او مزاج سره اړخ نه لگوي.

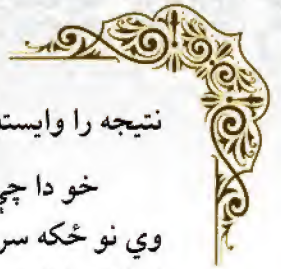
افغانستان چې اوږدو جگړو او مسلسلو تحولاتو ځپلی، يو ځل بيا په کې هغه تاريخي او مهمه مرحله را رسيدلې چې په دې هيواد کې د نظام په څرنگوالي بحث کيږي. له امريکا سره د قطر په دوحه کې د اشغال د خاتمې تړون د نزاع د خارجي بعد غوځولو ته لار هواره کړې او اوس به د بين الافغاني مذاکراتو له لارې د نزاع په داخلي اړخونو بحث کيږي ترڅو د مفاهيمې له لارې يوه داسې

هر ولس او ملت خپل ځانگړی هويت، تشخص او بيلوونکي خاصيتونه لري. که سياسي حاکميت د ولس له ديني، فکري او کلتوري تشخص سره اړخ ولگوي، نو هلته د حاکميت پر سر د جنجال او نزاع لپاره هيڅ دليل نه موندل کيږي. ځکه سياسي قيادت او نظام د ولس د تشخص هنداره وي. خلک په دې هنداره کې خپل هويت، هيلې او اميدونه ويني. نظام د خپل ځان نماندنه او ممثل گڼي او د تقويې او پراختيا لپاره يې هڅې او تلاش کوي.

خو سياسي جنجالونه ډير ځله له دې امله پيښيږي کله چې په يو ولس د هغوی د تشخص، مفکورې او ارزښتونو څخه خلاف يو بيگانه او نا آشنا نظام وتپل شي. دا لکه يو ناباللی ميلمه چې په کوم کور کې د مشرۍ او واکمنۍ دعوه وکړي. له ځان سره يو داسې فکر، دستور او مقررات راوړي چې د کور خلکو په ټول عمر نه اوريدلي او نه ليدلي وي. د هغوی د ژوند له شرائطو، افکارو او معتقداتو سره ټکر وي نو طبعا يې په وړاندې د مخالفت غږ پورته کوي او خبره جنجال ته رسيږي.

په افغانستان کې د وروستۍ پيړۍ د سياسي نزاع گڼ بهرني او داخلي عوامل شميرل کيږي. اما يو له مهمو عواملو يې دا دی چې دلته هم د نورو تر استعمار لاندې هيوادونو په شان هڅه شوې چې له مؤمن ولس څخه د خپل سياسي سرنوشت د تعين حق واخيستل شي او پر

نتیجه را وایستل شي چې دواړو خواوو ته د منلو وړ وي.

خو دا چې د دې مذاکراتو یوه مهمه موضوع به د نظام په اړه بحث وي نو ځکه سر له اوسه په دې اړه خبرې پیل شوې دي. په دې لړ کې اسلامي امارت په اسلامي نظام ټینگار لري او بالمقابل د کابل ادارې چارواکي د دموکراتیک نظام په دوام تاکید کوي. څه موده وړاندې د کابل ادارې مشر اشرف غني په ارگ کې یوې غونډې ته وویل چې په بین الافغاني مذاکراتو کې د ارگ مهم موقف د جمهوریت د دوام په اړه دی او نورې ټولې خبرې فرعي دي.

البته مسلم حقیقت دا دی چې د افغانستان موضوع یوازې هغه وخت حل موندلې شي چې په دې هیواد کې د ولس له دیني هویت او معنوي تشخص سره سم یو اسلامي نظام رامنځته شي. که موږ د افغانستان د نزاع شالید را وسپړو نو پوهیږو چې په دې هیواد کې د ولس او واکمنو تر منځ جنجال او نارضایتي له هغه وخته را پیل شوې کله چې واکمنو خپلو دیني ارزښتونو ته شا اړولې او هڅه یې کړې چې په ولس پردي نظام او پردي اقدار تحمیل کړي.

د افغانستان پخواني تاریخي شاهان لکه سلطان محمود غزنوي، میرویس خان نیکه او احمد شاه ابدالي چې د خپل ولس له فکر او هیلو سره سم یې په صراط مستقیم تگ کاوه، ولس په ټول اخلاص ورسره ولاړ و، وینې ولس نذرانه کولې او د شاهي په تخت دوی ناست ول، د ولس عالمان، روحانیون، قومي مخور او نور اقدار ټول له حکومت څخه خوښ ول او په هیواد کې د جنجال او شخړو لپاره هیڅ دلیل نه پیدا کیده.

اما له کله چې د د وروستیو لسيزو واکمنو د خپل ولس دیني هویت ته شا واوروله او د پردیو تر اغیز لاندې راغلل، له هماغې ورځ د ارگ او مسجد تر منځ فاصله هم زیاته شوه. د واکمنو او ولس تر منځ اوبه خړې شوې او یو پر بل بې باوره شول، چې له همدې امله نزاع کله به یو او کله به بل شکل دوام پیدا کړي.

که چېرې واقعا د هیواد د اوږدې نزاع د حل او فصل اراده موجوده وي، نو اساسي حل یې دا دی چې د وروستیو لسيزو د لیبرال، کمونیست او دموکرات اوښتونونو په پایله کې د هیواد منحرف شوی قیادت باید بیرته خپل اسلامي او افغاني اصل ته راوگرځول شي. د الله تعالی کتاب او نبوي شریعت باید د اساسي مرجع او قانون په حیث

انتخاب شي. معارف، قضاء، فرهنگ، رښی، اقتصاد او د ژوند ټول اړخونه باید اسلامي شي. په دې سره به هم په دنیوي کچه د نزاع علت خنثی شي او هیوادوال به سر تاسري سولې او جوړجاړي ته ورسیري او هم به په دیني لحاظ زموږ ولس له ټولو هغو نیکمرغيو برخمن شي چې په اسلامي عادلانه نظام کې نغښتي دي.

هغه له پردیو افکارو متأثر خلک چې اسلامي نظام نه شي زغملای، دوی کولای نورو لیبرال هیوادونو ته لاړ شي، ځکه د دنیا په هر کونج کې د دوی د هوسونو لپاره فضاء اماده ده. دوی باید دغه یوه ټوټه ځمکه (افغانستان) د الله تعالی هغو صالحو او فرمانبردارو بندګانو ته پرېږدي چې د ځمکې پر مخ د متدین ژوند بل ځای نه لري او غواړي په یو کاملاً اسلامي ماحول کې د الله تعالی بندګي وکړي.

او که چېرې په افغانستان کې اسلامي نظام را نه شي، معنی یې دا ده چې د جنجال اصلي لامل لا هم پر ځای پاته دی، بیا به هم د اسلام غوښتنې لپاره مبارزه جاري وي او د ارگ واکمن به هیڅکله د آرام ساه وانخلي. نو ځکه ښه دا ده چې له دې فرصت څخه سمه استفاده وشي او له وضعیت سره د واقعگرایی په اساس چلند وشي.

International
Monetary
Fund (IMF)

دام استعماری آی ام اف

حبیبي سمنگانی

به جز برنامه های توزیع چهار و نیم کیلو گندم (و آن هم تنها به بعضی از شهروندان پایتخت)، چند عدد نان خشک و دیگر پروژه های سطحی، هیچ کارنامه ای نداشته است. بلکه چنانکه ترس برده می شد، تا هنوز چندین رویدادهای اختلاس از بودجه مبارزه با کووید ۱۹، رسانه بی شده است.

صندوق بین المللی پول درخواست قرضه از سوی دولت کابل را با کمال منت گذاری و به حیث «کمک اضطراری به افغانستان» به تاریخ ۳۰ اپریل تصویب کرد. سپس این طرح شرمناک ارگ از سوی پارلمان و سنای کابل نیز تأیید شد. قابل ذکر است که پارلمان کابل در ماه اول سال جاری میلادی، قرضه ۶۰ میلیون یورویی کشور ایتالیا را نیز، به هدف تعمیر بخش چهارم راه آهن خواف - هرات تصویب کرده بود.

گرفتن قرضه از صندوق بین المللی پول سبب نگرانی جدی افغان ها شده است. تجربیات تلخ کشورهای همسایه و منطقه واضح می سازد که بیمار آی ام اف، هرگز شفایاب نشده است. پاکستان تا اکنون ۲۱ بار به دروازه آی ام اف رفته و در مجموع ده ها میلیارد دالر قرضه گرفته است. همین اکنون نیز پاکستان زیر تداوی آی ام اف قرار دارد، و حتی یک مامور آی ام اف به حیث رئیس بانک مرکزی پاکستان گماشته شده است. اما وضعیت اقتصادی پاکستان روز بروز بدتر می شود. پس از ۱۹۵۲ میلادی، رشد اقتصادی پاکستان برای نخستین بار منفی شده است.

بعضی ها فکر می کنند شاید افغانستان به تازگی به آی ام اف پیوسته است. واقعیت اینست که افغانستان در سال ۱۹۵۵ عضو صندوق بین المللی پول شد. البته از سال ۲۰۰۱، یعنی پس از اشغال افغانستان از سوی امریکا و ناتو، آی ام اف زمام اقتصاد افغانستان را عملاً به دست گرفت و گویا به اصطلاحات آغاز کرد. عیان است که آن زمان، میلیاردها دالر به عناوین کمک، آبادی و بازسازی به افغانستان سرازیر شد و گویا بر افغانستان دالر می بارید. آی ام اف با انتشار مقاله ای در سال ۲۰۱۷ میلادی، که نوشته «کریستوف دیونوالد» بود، اقتصاد افغانستان را روشن، امیدوار کننده و در حال رشد خواند.

پرسش اینست که با وصف سرازیر شدن صدها میلیارد دالر کمک در دهه اول اشغال، و با همه اصلاحات، رهنمایی و اطمینان دهی آی ام اف، امروز چرا وضعیت اقتصادی افغانستان آنقدر خراب شد، که بدون قرضه آی ام اف، چاره

با گذشت نژده سال، هنوز هم بیش از نصف بودجه اداره کابل را جامعه جهانی (امریکا، بانک جهانی، بانک توسعه آسیایی، اروپا، استرالیا و دیگران) به عنوان کمک می پردازد. آمار رسمی نشان می دهد که ۵۵٪ بودجه سال ۱۳۹۷ و ۵۱٪ بودجه سال ۱۳۹۸ اداره کابل را جامعه جهانی پرداخته است. البته، با آن هم هر دو بودجه کسری بوده است. تقریباً تمام بودجه ارتش اداره کابل را (که سالانه بیش از پنج میلیارد دالر می شود) نیز امریکا و متحدان آن می پردازند. ثابت می شود که قسمت بزرگ مصارف نظامی و ملکی اداره کابل، هنوز هم به دوش دیگران است.

اما اداره ارگ باز هم به بهانه مبارزه با پیامدهای بیماری کووید ۱۹ از صندوق بین المللی پول یا آی ام اف ۲۲۰ میلیون دالر قرضه می گیرد. در حالی که اداره کابل تا اکنون بیش از ۵۰۰ میلیون دالر به عنوان کمک برای مبارزه با کووید ۱۹ از جامعه جهانی دریافت کرده است، و بالمقابل

ای دیگری نماند. در حالی که از نگاه آگاهان اقتصادی؛ رفتن به دروازه آی ام اف، آخرین چاره ای برای زنده ماندن اقتصاد یک کشور می باشد. این پرسشی بسیار مهم است که چاره گری زده ساله آی ام اف، چه سودی برای افغانستان داشت؟

سازمان صندوق بین المللی پول (International Monetary Fund) به تاریخ ۷ دسمبر ۱۹۴۵ میلادی به وجود آمد و از سال ۱۹۴۷ کار رسمی خود را آغاز کرد. پس از بحران بزرگ اقتصادی دهه ۱۹۳۰ و ویرانی های گسترده جنگ جهانی دوم، هرگاه ساختار و نظم جدید اقتصادی جهان در حال تشکیل بود، طرح ایجاد این صندوق در «کنفرانس برتون وودز» تصویب شد. نظم جدید اقتصادی جهان که به سیستم برتون وودز هم یاد می شود، در حقیقت کاپی نظام سرمایه داری/کاپیتالیسم امریکا بود. صندوق تازه تاسیس شده وظیفه داشت که نظم جدید اقتصادی جهان را نظارت کند و نیز افزایش همکاری اقتصادی بین المللی، تسهیلات لازم برای تجارت خارجی و قرضه دادن برای کشورهای مترقی، از اهداف این سازمان بود. قابل ذکر است که سیستم برتون وودز در سال ۱۹۷۱ میلادی از سوی امریکا پایان داده شد.

حالا این سازمان ۱۸۹ عضو دارد. هر عضو طبق توان اقتصادی خود سهمیه تعیین شده اش را به صورت ارز به این سازمان می پردازد. و سپس از همان ارز، به کشورهای عضو در صورت ضرورت قرضه داده می شود.

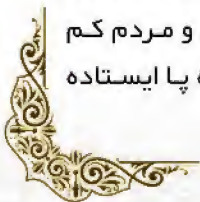
امور سازمان صندوق بین المللی از سوی شورای حکام (board of governors) به پیش برده می شود. هر کشوری که بیشتر پول بدهد سهمیه اش بیشتر و رای آن هم نیز قوی تر می باشد. تصمیم اجراءات قرضه نیز بر بنیاد آراء صورت می گیرد. سهمیه امریکا با ۱۱۸ میلیارد دالر، که ۱۷٪ تمام بودجه صندوق بین المللی پول را تشکیل می دهد، از همه بیشتر است. بنا برین رای امریکا نیز مساوی با ۱۷٪ آراء، و از سائر اعضا قوی تر است. تنها امریکا، کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، جاپان، روسیه و بریتانیا، ۵۰٪ آرای این سازمان را به دست دارند و ۵۰٪ متباقی در دست ۱۸۱ اعضای باقی مانده است. گویا آرای کشورهای ضعیف اصلا اعتباری ندارد.

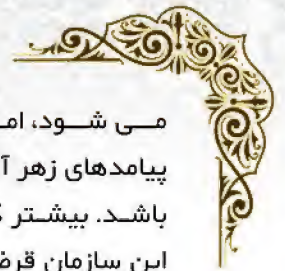
بازسازی کشورهای ویران شده، اروپا بر اثر جنگ جهانی دوم، به حیث یگانه دستاورد و کامیابی بزرگ صندوق بین المللی پول یاد می شود.

صندوق بین المللی پول در ابتدا کشورها را با قرضه های بدون سود، آسان و درازمدت، به گرفتن قرضه تشویق می کند. چنانکه قرضه ۲۲۰ میلیون دالری برای افغانستان بدون سود، درازمدت و به شرایط آسان فراهم می شود. اما هرگاه کشوری یکبار در دام این سازمان گرفتار شود، به تدریج با مشکلات بزرگ اقتصادی دچار می شود. آی ام اف به بهانه اصلاحات و بازنگری، وضعیت اقتصادی کشورها را بدتر می سازد و نیز امور اقتصادی و حتی پالیسی خارجی کشورها را به تدریج در کنترل خود می آورد. حتی گفته می شود که وزیر خارجه ترکیه در دهه ۲۰۰۰ میلادی به خواست آی ام اف تعیین شد. نیز رئیس کنونی بانک مرکزی پاکستان کسی است که از ماموریت آی ام اف به این سمت رسیده است. از همین سبب مردم آن کشور می گویند که مذاکرات میان پاکستان و آی ام اف نه، بلکه میان آی ام اف و آی ام اف می شود. زیرا نمایندگان دولت پاکستان، در حقیقت کارمندان آی ام اف هستند.

کشورهای که قرضه های صندوق بین المللی پول را با همه شرایط آن پذیرفتند، دچار بحران های اقتصادی شدند. اقتصاد کشورهای امریکای لاتین در دهه ۸۰ میلادی و کشورهای جنوب شرقی آسیا در ۱۹۹۷ به سبب تطبیق شرایط سنگین آی ام اف، از پا افتیدند.

شرایط عمده آی ام اف بر قرضه گیرندگان اینست که ارزش پول خود را در برابر دالر پایین بیاورند، مصارف غیر انگشافی دولت را کاهش دهند، یارانه یا کمک های مالی (Subsidy) به مردم را پایان بخشند و گراف مالیات را اضافه و مالیات جدید وضع کنند. این همه سبب گرانی اجناس می شود و مردم کم درآمد کشور بیشتر زیان می بینند. بالمقابل اقتصاد کشور ظاهرا به پا ایستاده

می شود، اما در درازمدت پیامدهای زهر آگینی می داشته باشد. بیشتر کشورهای که از این سازمان قرضه گرفته اند و پروگرام های اقتصادی آن را هم عملی کرده اند، پس از مدتی وادار به این شده اند که دوباره و با وضعیت بدتر اقتصادی، به این سازمان برای قرضه رجوع کنند.

کشور مصر- در سال ۲۰۱۶ برای قرضه ۱۲ میلیارد دالری به صندوق بین المللی پول به توافق رسید. این پول گزاف در ظرف سه سال و با تطبیق تدریجی شرایط آی ام اف به مصر- داده شد. مصر- بنا بر برنامه «اصلاحاتی» آی ام اف، ارزش پول را پایین آورد، یارانه ها را حتی از مواد و اجناس ضروریه ختم کرد. و مالیات را به گونه بی پیشینه بالا برد. حالا حامیان این سازمان استعماری، وضعیت اقتصادی مصر- را خوب توصیف می کنند و آن را به حیث نمونه ای از کامیابی آی ام اف، یاد می کنند. چنانچه روزنامه فایننشیل تایمز، یکی از مهم ترین روزنامه های اقتصادی جهان، می گوید که رشد اقتصادی مصر- پس از ۲۰۱۰ میلادی برای اولین بار به ۵٫۶٪ بالا رفته است.

اما رخ دیگری قضیه از این قرار است که به اساس راپور

هفته نامه اکونومیست؛ دکانداران در بازارهای کمرنگ مصر بیکار نشسته اند و با افزایش نرخ برق، به جز روشنی موبایل همه چراغ ها خاموش است. پیش از رجوع به آی ام اف سی در صد جمعیت مصر زیر خط فقر زندگی می کردند، اما حالا ۵۵٪ مصری ها به زیر خط فقر رفته اند. مصارف خانگی مصری ها بر اثر پایین آمدن نرخ پوند مصری و گران شدن اجناس ۴۳٪ بالا رفته است. گوشت به جنس بیش بها و لوکس تبدیل شده است. دولت از خلق مردم پول می کشد. ناگفته نماند که مصر- از ۱۹۷۰ به اینسو در دام آی ام اف گرفتار است و هنوز هم وضعیت اقتصادی آن، قابل اطمینان نیست.

خانم کریستین لاگارد، رئیس پیشین صندوق بین المللی پول در سال ۲۰۱۲ گفته بود: «هرگاه دنیا با بحران دچار شود، ما پیشرفت می کنیم و فعال تر می شویم. زیرا آنگاه قرضه می دهیم، سود می گیریم و سازمان ما خوب رشد می کند. اما هرگاه اوضاع دنیا خوب تر شود و چند سال پیهم خوب رشد کند، عملکرد ما از نگاه اقتصادی ضعیف می شود». گویا پیشرفت این سازمان وابسته به اوضاع خراب جهان است. پس فکر کنید که این سازمان چه اهدافی را دنبال می کند.

آیم ام اف در حقیقت یکی از سازمان های مهم استعماری در جهان معاصر است. زمانیکه پاکستان در سال ۲۰۰۲ به آی ام اف درخواست قرضه داد، آن زمان چون پاکستان به حیث متحد خارج از ناتوی امریکا، نقش عمده ای را در جنگ افغانستان ایفا می کرد، امریکا سفارشگر قوی پاکستان در آی ام اف بود و پاکستان توانست به شرایط آسان تر قرضه بگیرد. همچنان هرگاه پاکستان در سال ۲۰۰۸ به آی ام اف رفت، باز هم پاکستان به سفارش امریکا بدون چندان مشکلی ۷ میلیارد دالر قرضه گرفت. اما در ۲۰۱۹ چون روابط دولت ترامپ با پاکستان چندان خوب نبود، پاکستان بسیار به شرایط دشوار و پس از نشست های بسیار، توانست بر قرضه ۶ میلیارد دالری به توافق برسد. این هم واقعیت است که چون آی ام اف می دانست پاکستان به جز چاره جوی از آی ام اف، دیگر چاره ای ندارد، شرایط خود را سخت تر ساخت.

آگاهان می دانند تا هنگامیکه منافع استراتژیک امریکا به افغانستان و اداره کابل وابسته است، این قرضه ها چندان مشکلی را به بار نخواهد آورد. زیرا امریکا در بدل این پول ها، منافع خود را تامین می کند. اما هرگاه استراتژی امریکا تغییر بخورد و یا اداره دیگری، که در فکر منافع امریکا نباشد، جایگزین این اداره دست نشانده شود، آنگاه اینگونه قرضه ها، به دردسر مستقلى برای افغانستان تبدیل خواهد شد.

قابل ذکر است که این نخستین قرضه اداره کابل نیست، بلکه حالا قرضه این اداره فاسد به حدود سه میلیارد دالر می رسد.

((د پېښو خونه)) په افغانستان کې

د امریکايي ماتې یو بل تصویر

احمد مختار

دا هغه جگړه وه چې د هغې په پیل کې امریکایانو یاده جگړه د تقدس تر کچې معتبره او د امریکا اسبق ولسمشر جورج ډبلیو بوش د سپینې ماڼۍ تر څنګ له سانت جون تاریخي کلیسا (St. John's Church) څخه هغه د صلیبي جگړې په نوم اعلان کړه.

ټوله نړۍ یې په یادې جگړې کې د گډوډ لپاره را وبلله او څوک چې ترې بهر پاتې کیدو هغوی یې د ځمکې له مخې په محو کولو وگواښل.

په دې وروستیو کې د امریکا د ملي امنیت د پخواني مشاور جان بولتن په قلم لیکل شوی کتاب د پېښو اطاق ((The Room Where It Happened)) چاپ او بازار ته راوتلو په نړیوالو رسنیو کې هڅامه جوړه کړې ده.

جان بولتن د امریکا د جمهوري خواهانو په منځ کې د افغانستان، عراق، ایران او شمالي کوریا په اړه د جگړه بیزي تگلارې پلوی دی.

نوموړي په کال ۲۰۱۶ کې د ولسمشر ټرمپ لپاره په تبلیغاتي کمپاین کې موثر رول درلود، ځکه خو ده ته د ټرمپ په حکومت کې د بهرنیو چارو وزارت چوکۍ په پام کې نیول شوې وه.

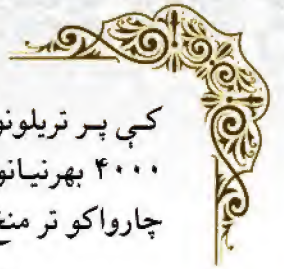
خو ټرمپ تر خپل بریالیتوب وروسته د بهرنیو چارو د وزیر په حیث د بولتن له ټاکنو څخه صرف نظر او هغه یې تر یوه نیم کال انتظار وروسته د ملي امنیت د مشاور په توګه مقرر کړ.

د ولسمشري لپاره په ټاکنیزو کمپاینونو کې د ټرمپ اساسي شعار داوه چې دی به د افغانستان جگړه ختموي.

هغه جگړه چې د امریکا په تاریخ کې تر ټولو اوږده او د امریکایانو ورباندې ډیر زیات مالي او بشري تاوان شوی دی.

خو د تاریخ هم عجب تکرار دی، پر یادې جگړې تر ۱۹ تاواني کلونو تیریدو وروسته د امریکا اوسنی ولسمشر ډونلډ ټرمپ هم هماغې د سانت جون کلیسا ته ورغی له هغه ځایه یې دا تاواني جگړه پردی او لعنتي جگړه وبلله او د امریکا د تر پېښو لاندې شوي حیثیت د بیرته راگرځولو په غرض یې د هغې د ژر پای ته رسیدو خبره تکرار کړه.

په افغانستان کې د امریکا او د هغې د پوځي متحد ناتو تړون ۱۹ کاله ښکیل کیدل او په دې جگړې

کې پر تريلونونو ډالرو لگښت سربيره د خواوشا ۴۰۰۰ بهرنيانو سربايللو د سپينې ماڼۍ او پښتاکان د چارواکو تر منځ ژور اختلافات راپيدا کړل.

په دې اختلافاتو کې د نوموتي مشهور جنرال ستانلي مکرستل او جگړه خوښي جان بولتن په څير ډيرو مهمو پوځي او استخباراتي چارواکو مهم پوځي او امنيتي مسئوليتونه بابلودل.

جان بولتن په داسې حال کې د سپينې ماڼۍ د ملي امنيت د مشاور په حيث وټاکل شو چې تر ده وړاندې په عين همدې وظيفه کې اچ آر مک مسټر ناکامه شوی و؛ ځکه ټرمپ مک مسټر په بولتن تعويض کړ.

جان بولتن د يوه جگړه پلوي شخص په توگه ټرمپ ته په افغانستان کې د مزید وحشت کارولو مشورې ورکړې.

د نوموړي له همدې وحشيانه مشورو څخه يې لومړی په افغانستان کې امريکايي پوځيانو ته د جگړې په ډگر کې د وژلو پراخ صلاحيت او د همدې عام وژنې له امله د امريکايي سرتيرو د نه محاسبه کولو مشوره کړه.

دوهمه هغه يې د افغانستان او جنوبي آسيا لپاره د ټرمپ جنګي ستراتيژي وه چې هغه هم سراسر د ولسي خلکو په بمبارولو، وژلو او ځورولو شامله وه.

خلاصه دا چې ټرمپ، بولتن او ليوني سپي (جيمز مټيس) د هغه وخت د دفاع وزير په گډه پوره اولس مياشتې د افغان مظلوم ولس پر خلاف په پوره وحشت کارولو کې تيرکړل خو د الله په فضل چې د صليبي اشغالګرو په مقابل کې د افغانانو په جهادي عزم او اراده کې هيڅ تغير را نغی.

وحشي جان بولتن چې د حماقت او حشت کچه يې د ټرمپ تر وحشت او حماقت ډيره لوړه وه لا هم

په خپل حماقت ټينګ او غوښتل يې چې نور هم د وحشت له لارې په افغانستان کې خپل اشغال غزولو ته دوام ورکړي.

خو ټرمپ چې د دغه ډول وحشي ستراتيژي کارول ورته د امريکا د مزیدې تباهي لامل ښکاریده د بولتن مخه يې ونیوله او هغه يې د ملي امنيت له سلاکاري څخه وشاړه.

په داسې حال کې چې د ستر نړيوال ځواک په توگه د امريکا متحده ايالات د ناټو تړون له پوځي او سياسي مرستې سره په افغانستان کې له پوره شکست سره مخ شول نو د سپينې ماڼۍ او پښتاکان ترمنځ مخالفتونو نورهم زور واخيست.

حتی د بولتن له کتاب خپریدو وروسته ټرمپ هغه د يوه بد اخلاقه او ماجرا جو ليوني انسان په حيث ياد کړ.

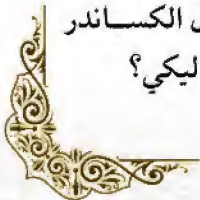
بولتن د ټرمپ له قوله د خپل کتاب په يوه برخه کې داسې وايي:

((مونږ هرڅه بايللي او اوس له يوه مطلق شکست سره مخ يو.

په افغانستان کې زمونږ ټول مالي او پوځي لگښتونه زمونږ لپاره لوی شرم دي، نور زه د دغو تلفاتو او لگښتونو د اوریدو زغم نه لرم، زه اصلا د دې لپاره ټاکل شوی يم چې دا بي گټې جگړه پایته ورسوم.

د بولتن ياد کتاب د امريکايي پوځي او امنيتي چارواکو له منځه لومړی ليکنه ده چې د افغانستان په جگړه کې د امريکايانو د شکست، بي نظمي او اختلافاتو يو ژوندی تصوير ترسيموي.

ليږ به منتظر شو چې د يادې جگړې نور شکست خوړلي امريکايي جنرالان د پخواني شوروي هغو جنرال بوريس گروموف او سترجنرال الکساندر مايوروف په څير په خپلو خاطراتو کې څه ليکي؟

اشرف غني د بنځو په ګمارلو

غرب او امريکا راضي کوي!

خليل - عزيز

په افغانستان کې اصلي ستونزه دا ده چې دداسې ګمارنو تر شا بهرني فشارونه او ګڼ ناولي اهداف لکه: د نامحرمو بنځو او سړيو تر منځ اختلاط عادي کول، فحشا او بدلمني ته لار جوړول، د بنځو له مغزو څخه اسلامي ارزښتونه غورځول، د جنسيت او مساوات مسائل راپورته کول او داسې نور...

په حقيقت کې ديموکراسي د مسلمانو بنځو هغه لوړ مقام او منزلت چې خپل دين او فرهنگ ورکړی له هغوی څخه اخلي، او د فاسدو سياسي اشخاصو د ساعت تېريو جنسي اړتياو د مشبوع يوه وسيله ځنې جوړوي.

لکه څنګه چې وينی د ارګ وروستی رسوايانې (له بنځو څخه د د پارلمان و وزارت خانو د څوکیو په مقابل کې جنسي غوښتنې) د نجونو د فوټبال ټيم په غړو جنسي تېري او په زرګونو نورو پېښو له دغې پلټنې پروژې څخه پرده پورته کړې.

چې د ځينو بهرنيو حلقو او داخلي ګمارونکو لکه مدني ټولنې او د بنځو د حقوقو مدافعینو له خوا په ښکاره ډول د فساد او بدلمني په سیستماتیک ډول دودولو باندې دلالت کوي.

په ملکي او امنيتي سکتورونو کې د بنځو او نجونو وروستی ګمارنې په اصطلاح د هغو اصلاحاتو له ډلې څخه دي چې کابل نیمه خوا اداره له نړيوالې ټولنې سره په جنیوا کنفرانس کې وعده کړې ده.

په ژمنو کې يې راغلي چې په دولتي برخو کې به د بنځو ونډه په پراخه کچه زیاتوي. په بدل کې يې نړيوالې ټولنې هم خپلې مرستې تر دغو وعدو مشروطې ګڼي.

دلته څرګندېږي چې بنځې د يوې نورمالې او طبعي پروسې له مخې نه، بلکې د خارجيانو د فشار په نتیجه کې د لوړو پوستونو خواږه تر خولې کوي.

ستونزه دا نه ده چې بنځه له کوره بهر کار کوي؛ ځکه اسلام بنځې ته د زده کړې، تحصیل، تجارت او يولړ دولتي مسئولیتونو د اخیستو حق ورکړی. مګر دا هر څه د ځانګړو شرایطو په نظر کې نیولو سره د یو قانون په ډول داسې پیل شوي چې په هغه کې د مسلمانې بنځې عزت او عفت خوندي پاتې کېږي.

اشرف غني ولي

د بهرنيانو له پرشاتگ نه گيله من دی؟!

معین احمد (معین)

د امریکا او طالبانو تر منځ د شوې توافقنامې په اساس باید امریکایي ځواکونه د راتلونکې جولای میاشتې تر نیمایي پورې د خپلو ځواکونو شمېر ۸۶۰۰ ته را کم او په څوارلس میاشتو کې دننه باید ټول بهرني عسکر له افغانستانه وباسي.

له افغانستانه د امریکایي ځواکونو د وتلو راپورونه داسې مهال ورکول کیږي، چې د کابل حکومت مشر «اشرف غني» د بهرنيو ځواکونو چټک وتلو ته اندېښمن دی او دا کار د افغانستان او امریکا په زیان بولي.

د جون میاشت چې په تیرو کلونو کې به د کال د نورو میاشتو په پرتله د طالبانو او امریکایي پوځیانو ترمنځ د سختو جگړو شاهد وه اوس د جگړو په ځای له افغانستان څخه د امریکایي ځواکونو د پرشاتگ په میاشت بدله شوې.

د امریکا مشهورې تلویزوني شبکې «سي این این» د دوو امریکایي چارواکو له قوله راپور ورکړی چې د ټرمپ اداره له افغانستانه د څلور زره نورو امریکایي عسکرو په ایستلو غور کوي او په دې برخه کې یې پلان په وروستي کېدو دی.

تر دې وړاندې د امریکا د مرکزي قومندانۍ مشر جنرال کېټ مک کنزي رسنیو ته ویلي و چې د طالبانو او امریکا ترمنځ د سولې تړون په اساس امریکا په افغانستان کې د خپلو ځواکونو شمېر له ۱۲۰۰۰ زرو څخه ۸ زره او ۶۰۰ تنو ته را کم کړی دی.

مک کنزي دا هم ویلي و چې که شرایط برابر شي، امریکا تیاره ده په افغانستان کې د خپل نظامي حضور کچه صفر ته راټیټه کړي.

همدا بهرني ځواکونه وو چې
کابل رژيم ته يې په لاشروع ډول په
افغانستان کې د تحميل کيدو زمينه
مساعده کړه.

که نن بهرني ځواکونه له
افغانستانه وزي د هغوی په ټانگونو
او الوتکو کې راوړل شوي ښاغلي
نور دلته د پاتي کيدو کوم چانس نه
لري.

ځکه نو هغوی تل په افغانستان
کې د بهرنيانو شتون ضروري او وتل
يې د افغانستان او امريکا په تاوان
بولي.

خو واقعيت دادی چې له
افغانستان څخه د بهرنيانو پرشاتګ
او د افغانستان د اشغال پایته رسول
نه د افغانستان په زیان دی او نه هم د
امريکا؛ بلکه د زیان په ځای د
افغانستان او ټولې سيمې لپاره د
ثبات او امنيت پيغام له ځانه سره
لري.

نوموړي په دې وروستيو کې له ټپي، اي ډي په نوم بنسټ سره په
خپلې ويلپوويي مرکه کې ادعا کړې، چې د امريکايي عسکرو چټک وتل
به تر افغانستان امريکا ډېره تاواني کړي.

نوموړي دا هم ويلي چې تر ټاکلي وخت وړاندې له افغانستان څخه
د بهرنيو ځواکونو وتل د سولې پروسه زيانمنه وي، بايد امريکايان د
افغانستان د شرائطو په پام کې نيولو سره په تدريجي ډول له افغانستانه
ووځي.

خو د اشرف غني د اندېښنې برخلاف بهرنی مداخله په تيره پوځي
هغه يې په افغانستان کې د جگړې او بي ثباتي اساسي لامل ده او څومره
ژر چې د دې مداخلې کچه کميږي په هغه اندازه ورسره د سولې د
ټينګښت امکانات زياتيږي.

که واقعا هم لکه امريکايي جنرالان چې وايي د دوي (۴۰۰۰)
سرتيري تر ټاکلي وخت پنځه ويشت ورځې وړاندې له افغانستانه وتلي
دا به په افغانستان کې د سولې د عملي کيدو په لاره کې يو تر ټولو مهم او
عملي ګام وي چې د امريکايانو لخوا اخيستل کيږي.

د سولې تړون نورو مؤيدينو، ناټو- او ملګرو ملتونو- ته هم په کار
دي چې د دې تړون د تائيد او تکميل ترڅنګ د هغه د مثبتو اړخونو را
څرګندولو په غرض دغه ډول څرګندونې وکړي؛ نه دا چې د يو شمير
مغرضو حلقو په دستور د هغه د تخريب او تضعيف هڅه وشي.

پر کابل رژيم د بهرنيو ځواکونو ژر پرشاتګ ځکه منفي اغيز لري
چې د هغوی اعتماد او باور په همدې ځواکونو دی.

ټرمپ ډکړزي او اشرف غني ترمنځ توپیر نه شي کولای

م مبصر

داسې هم نډه چې ډکړزي، اشرف غني نومونه ډیر سخت او په حافظه کې ځای نشي نیولای اصلاً خبره داده چې کوم ارزښت او اهمیت ورته نلري او وخت ورباندې نه ضائع کوي.

مسلمانان او باغوره افغانان د داسې چارو او کړاو لایق نه دي، دوی باید داسې واکمن ولري چې د نوم په اخیستو یې د ټرمپ او نورو غریبانو پښې ولېږي او د ویرې احساس وکړي او دایو حقیقت دی چې د اشرف غني خپلو او گل مرجانو الو څخه لږ تر لږه د کابل د ناحیو او حوزو د عسکرو هم سترګې نه شرميګي ځکه هغوی پوهیږي چې واکمن یې تشې نانځکي او د پردیو لاسپوڅي دي.

له بلې خوا د کابل بې ضمیره ولسمشر اشرف غني څو ځله ویلي: مونږ په دې فخر کوو چې دده په دوره کې کم شمیر امریکایی عسکرو ژل شوي او په دې ټکي هیڅ ډول خفګان نه ښیي چې داشغالګرو دې ساتلو په خاطر یې په زرهاوو عسکرو ووژل شول.

یعنې دخپلو عسکرو په مرګ ژوبله چې د امریکایانو په نسبت څو برابره زیات له منځه تللی افتخار کوي او لویه توره یې ګڼي؟!

بیاهم په دومره پلني او سوروري چاپړوسی او غلامی خپل بادر ته ددو توتو هومره ارزښت او قدر نلري حتی هغوی پیژني هم نه چې کرزی یې څوک ده او اشرف غني یې څوک ده؟

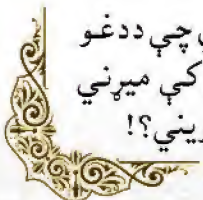
اوس دې افغانان خپله قضاوت وکړي چې ددغو کثیفو چارواکو په مزید اقتدار او واکمنۍ کې میرني ټاټوبي او اتل ولس ته کوم خیر او سوکالي ویني؟!

د کابل اداري شپږملۍ او شرمیدلۍ ولسمشر که مونږ ته هر څومره لاپي شاپی ووهي چې خپلو بادارانو ته ډیر ورنیږدي او ورباندې ګران دی او تردې چې دنړۍ د دوهم مفکر نوم یې ورکړی، خود امریکا د ولسمشر دملي امنیت پخوانی سلاکار جان بولټن وایي چې ډونالډ ټرمپ د ولسمشر اشرف غني او پخواني ولسمشر حامد کرزي ترمنځ توپیر نه شوای کولای او ډېر وخت به یې د دوی نومونه غلطول.

بولټن دا خبرې په خپل یوه کتاب کې کړي چې اوس یې پر چاپ لاندې روانه ده او ټرمپ ددغه کتاب د چاپ د مخنیوي هڅه کوي.

بولټن وایی اشرف غني خپله اعظمی هڅه وکړه ترڅو د ټرمپ له امریکایی اداري سره خپله ځاني راشه درشه توده وساتي او امریکاته په خپل سفر ټرمپ اداري ته هغه ټکي چې مطلقاً دیوه مامور او امریکایی منافعو ته د ژمن نوکر مکلفیت څرګندوي ورپه زړه کړي، خو په هغو سربیره یې هم د ټرمپ توجه جلب نکړه او دکوم شاباسی وړ ونګرځید.

ډکړزي له دورو رانیولي د اشرف غني تر ادارو پوري خاص د امریکایی منافعو لپاره پوره پنځه لکه مظلوم افغانان له تیغه تیر شول یو میلیون تنه شکنجه او ورېږول شول او په میلو نه تنه افغانان په کور دننه کي مهاجرت او کډوالۍ ته اړ کړل شول ترڅو د اشرف غني په وینا د نیویارک او واشنگټن کوڅې خوندي کړي ولې لدغو ټولو غلامیو او حلقه بګوشیو باوجود ټرمپ خپل دغه علمبردار تالیختي نه پیژني.

د اشغال په وړاندې

د صبر او زغم وروستی مرحله

عبدالولی خلیل

وېشلي، ځينې به د انقلاب دغه سختو پړاونو ته په کتو سره زياته خوشيښې شول چې گڼې هيواد موڅه د امن ساه واخلي. يو شمېر يې تاريخ ته په کتو (چې تل د يهودوانو او نصرانيانو لخوا له کړو ژمنو سره تاريخي غدر دی) ناهيلي څرگندوله چې دا به د کفارو يو فلان سوې دسيسه وي چې پکې راگير مو کړي.

لنډه دا چې امريکا او طالبانو د يوولس پړاوو مذاکراتو وروسته يوې موافقې ته سره ورسېدل او امريکا خپل ځان ته د اطمینان په خاطر له طالبانو د يوې اونۍ اورکم غوښتنه وکړه، دغه کړنه يې د يوې ازموينې په توگه ترسره کړه، چې آيا طالبان په دې مذاکراتو کې رېښتيني دي او که نه؟

طالبانو دغه اونۍ په ډير ديانت او رېښتينولۍ سره پای ته ورسوله چې که څه هم د اورکم په نوم نومول سوې وه خو په عمل کې يې د اوربند غوندې تېره کړه.

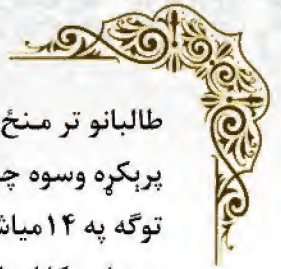
له دې وروسته د تېر کال د کب يا حوت مياشتې پر لسمه په قطري پلازمېنه دوحه ښار کې د امريکا او

د ۲۰۰۱ ميلادي کال د سپتمبر په ۷ نيټه امريکا او ملگرو يې پر افغانستان يو خونړی يرغل وکړ او پر دې ځمکه يې هغه اسلامي نظام ړنگ کړ، چې په دې نږدې پېړيو کې يې د نړۍ پر مخ ساری نه درلود.

له شک پرته، چې د نړۍ د دې ستر زبرځواک سره دغره وهل او سيالي ورسره کول به د چا د وس خبره نه وه خو بيا هم د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله تعالی يو معجزانه ابتکار و، چې د دوی په وړاندې يې نظامي قيام وکړ.

د دې انقلاب ترڅپې خاطرې، آهونه او دردونه، خواری، درپدری، ظلمونه وحشتونه، زخمونه شهادتونه، زندان، زولنې او نور هغه څه چې تاريخ به يې کله هم له خپلې پاڼې لرې نه کړي، د همدې قربانيو برکت دی، چې امريکا له خپله غروره کښته او پر تېره کړنه افسوس وکړ. له طالبانو سره يې د خبرو له لارې دغه جگړه پای ته رسول غوره وگڼل او مذاکرات يې پيل کړل.

لا جوته نه ده، چې د سولې بهير به له کومو پايلو سره مخ شي، خو دې خبرو د خلکو فکرونه په دوو لورو

طالبانو تر منځ موافقه لاسلیک سوه، په موافقه کې پرېکړه وسوه چې امریکا به خپل ټول عسکر په بشپړه توګه په ۱۴ میاشتو کې له افغانستانه باسې او دغه موده به د امریکا او طالبانو تر منځ اوربند وي.

له دې ۱۴ میاشتې مودې دا مهال څلور میاشتې تېرې شوې دي، چې د طالبانو له لوري نه کوم امریکایي عسکر وژل شوی او نه پر کوم امریکایي بېس یا نورو مراکزو بریدونه شوي، خو د امریکا له لوري د هیواد په ګڼو ولایتونو؛ کندهار، هلمند، غزنی، بغلان، پکتیا، پکتیکا او ځینو نورو ولایتونو کې په لسګونه داسې پیښې ثبت شوې چې دوی له توافق نامې څخه سرغړونه کړې او پر مجاهدینو یې هوايي واورونه کړي، چې له امله یې لسګونه مجاهدین او عام وګړي په شهادت رسولې چې د ځینو یادونه طالبانو کړې ده او د ځینو په اړه امریکایانو خپله وضاحت ورکړې د ځینو نورو په اړه بیا چوپ پاتې شوي دي، له دې ټولو سربېره د دښمن کشفی الوتکې هر وخت د څار لپاره په پروازو بوختې او ترصد کوي.

د دې بریدونو په وړاندې طالبانو تر اوسه کوم نظامي اقدام نه دی کړی پرته له دې چې د دوی د مذاکراتي ټیم سره به ضرور پر دې خبرې کړي وي.

له اوربند سره، سره د یو مجاهد طالب شهیدول به زموږ د مجاهدو ځوانانو او مشرانو په زړونو څومره دردمن تېرېږي، الله تعالی پرې ښه علم لري، له دې امله د ځینې ځوانانو د زړه احساسات دا وایي چې باید طالبان د دوی په وړاندې کومه نظامي پرېکړه او له توافقنامې څخه د سرغړونې ځواب وکړي، خو تر څو به د دوی سره حوصله کوو؟

په دې برخه کې باید له طالبانو ګيله ونه سې، چې دوی ولې د امریکا د سرغړونو په وړاندې کوم نظامي اقدام نه کوي او له صبر او زغم څخه کار اخلي، ممکن طالبانو دغه ټکی په پام کې نیولی وي چې نړۍ ټوله موږ ته متوجه

ده، او نړیوال مو ټول مخالفین دي، په دې معنا چې دوی هیڅ کله هم نه داسې پر دین مین قوم زغملای سې او نه هم دوی ته د اسلامي نظام نفاذ د منلو وړ دی، خو دا چې یو ډول یې موږ ته غاړه ایښې هغه هم زموږ د بېسارو قربانیو برکت دی، اوس که طالبان دغه د اوربند په مرحله کې د دوی په وړاندې کوم ادنی نظامي اقدام وکړي نو نړیوال به ټول طالب ته مخ ور اړوي چې تاسو سولې ته ژمن نه یاست او نه هم په دې پروسه کې ریښیني یاست بل خوا ټولې رسنۍ د دوی تر لاس لاندې دي چې زموږ یو کمکي اقدام ته ډیر کوریج ورکولای سې او د بدناملو هڅه به مو کوي.

اوسمهال، چې مشرانو کوم دریځ غوره کړی دی، هغه دا چې ۱۴ میاشتې د روان اشغال وروستۍ مرحله ده، همدا حل لاره ده او باید په نهايي صبر او زغم تېره سې. دا هغه موده ده، چې له لومړي سر څخه سولې ته زموږ خوش باوري او له مقابل لوري د امریکا له فربونو څخه وېره په ډاګه کوي، له دې مودې وروسته به د دوی په دغه پروسه کې صدق او کذب نړۍ ته په ډاګه کیږي، که اشغال پای ته ونه رسېږي، شونې ده له دوی سره له توافقنامې څخه د ټولو سرغړونو حساب وسې، هغه چې تل به یې زموږ په زړونو کې د غچ او انتقام لمبې بلولې.

وما ذالک علی الله بعزیز

افغان عسکره!

د اوربند غوښتنې پرځای لږ خپل مسیر مطالعه کړه

بدر ځلاند

عسکره!

زه پوهیږم ته یو مسلمان (افغان یې، ووی خاوري بچی یې، ستا وژنه زه هم و یو (افغان) وژنه بولم ستا کونړه (و یتیم مې زوروي،

مگر زه هم (افغان یم و ویني مدرسې طالب یم، ځان و (افغان خاوري و (ارت بولم، (افغان ملت خپل و جوو بولم، په خپله خاوره (او ملت باندي و ظالمانو نارو (تجاوز وې ته مجبوره کړې یم چې و خپل ژوند (و ځوانی خوږې خاطرې تر پښو لاندې کړم (او و مظلوم ملت (او خاوري و (ژلوي لپاره تورو غرونو ته پورته شم، و صلیبیانو هرې سرمې (و زهرې بم ته خپله نازکه سینه ونیسم،

کله خو مې و ملت سوي (هونه وې ته مجبور کړي چې په خپله نازکه سینه باروت و تړم (او و مظلوم ولس (انتقام په خپلو غوښو (و هډوکو و (خلم، له خپلو خپلوانو مې جنازه (و قبر هم ناورکه شي،

افغان عسکره!

لږ خپل مسیر مطالعه کړه ته د چا پرضد، د څه لپاره، چا مسلح کړی یې؟ او چاته یې په سنگر کې کینولی یې؟

تاته یې ستا دښمن څوک معرفي کړی ده؟

ایا ستا ټوله مبارزه د خپل افغان ملت پر خلاف نه ده؟ ایا ته شپه او ورځ د خپلو افغانانو په وژلو نه یې لگیا؟ ایا ته د صلیبي برغلگرو سره خپل افغانان نه وژنې؟ او خپل مقدسات تر پښو نه لاندې کوي؟ ته پوهیږې چې ته دغو مکارو د خپل افغان ورور په وژنه د قهرمان او جنرال رتبی ته رسولی یې؟

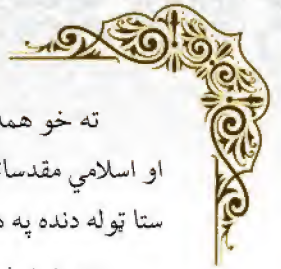
که ته خپل افغانان ونه وژنې ایا تاته به څوک د جنرال او قهرمان لقب درکړي او ته به بیا دا د وطن ساتنې په نوم تنخوا ترلاسه کړې؟

عسکره!

ایا تا کله هم خپل ځان سره فکر کړی چې ته څوک یې په څه دنده لگیا یې؟

دلته صلیبان راغلي هغوی زما او ستا ځمکه او فضا اشغال کړې ده زما او ستا اسلامي مقدسات مسجدونه، مدرسې، جنازې او قران کریم یې راته په اورونو و سوزول،

زما او ستا د ملت سلگونه زره ځوانان، ښځې او ماشومان یې شهیدان کړل، زما او ستا د ولس وژلو لپاره یې زرگونه طیارې ټانگونه او توپونه راوړي دي، زما او ستا افغانی دروند کلتور یې په لغړ او سپک کلتور بدل کړو زما او ستا عزتمنې خوندي یې لغړې په اروپایي او هندي لباس کې بازار ته را وایستلي

ته خو همدغو صليبيانو په تنخوا باندې زما د ولس وژلو او اسلامي مقدساتو له منځه وړلو لپاره په اجرت نيولی يې، ستا ټوله دنده په همدې راڅرخي

تنخوا، اسلحه، قومنده هر څه دوی درکوي او ته يې د خپل صليبي هدف مخته يوولو لپاره خپل ملت ته په سنگر کې کينولی يې

که همدا نن امريکايان او دا څو تنه لنډغر د اروپايي تابعيت لرونکي غربي ايحنتان لارل ته به بيا دا دنده پر مخ يوسي ؟

نه هيڅ کله هم نه ،

ته صرف د امريکايانو او ددې څو تنو غربي ايحنتانو تر موجودگي پورې ملي اردو، جنرال او قهرمان يې، اوس هم ستا دا جعلي القاب صرف ستا ترخدمت پورې محدود دي، که دغه د افغانانو دښمنان لارل سبا به بيا د سرک پرغاړه تياتر څرخوي هلته بيا نه د وطن غم درسره وي نه د کفن

افغان عسکره!

که ته بندي شې يا زخمي او يا ووژل شې ستا دا نمک حرامه مشران بيا تا نه پيژني

د خپل سنگر سلگونه ملگري به دې ليدلي وي چې ددوی په ژوند يې کورنيو ته پردی جنازې وروړلې، د ستا د سنگر هغه بايوميتريک شوي ملگري چې کلونه کلونه بنديان دي ستا دغو نمک حرامه مشرانو سره يې ليست هم نشته او منکر دي، ستا هغه زخميان همسنگره ملگري به دې هم په ميډيا ليدلي وي چې گود او مات خپلو وړو بچيانو او تورسرو سره د ميډيا پرمخ ژاړي چې خپلو مشرانو ورسره جفا کړې ده،

هغه د خپلو همسنگره ملگرو کونډې به دې په ميډيا ليدلي وي چې د ډيرې ناچارۍ څخه د غيږې واړه ماشومان په بازارونو کې پلوري او ستا بې رحمه مشران يې په سترگو وينی خو رحم نه پرې کوي

زه هم ستا د لاسه در بډره يم، صليبيانو ته مې ته په تنخوا وژنې هغوی ارام بيسونو کې ناست دي، زما بچيان ته وژنې، زما کور ته وړانوي، تا زه بې کوره کړی يم، تا زه په زندانونو کې په کلونو کلونو بندي کړی او شکنجه کړی يم، زما د کور

په حريم له صليبيانو مخته ته را ننوزې، همدا ته يې چې زما او د صليبي يرغلگرو ترمنځ ولاړ يې او زما مرمی هغو ته نه ور پرېږدې، همدا ته زما لپاره په پوسته او سنگر کې گوته په ماشه ناست يې

که ته افغان يې ته بايد د افغان ملت ساتونکی وای ته خو د خپل ملت وژونکی يې زه او ته خو د همدې خاورې يو ستا له ما سره دومره کلکه دښمني ولې ده ، زه خو ستا دښمن نه يم زه خو د راغلو يرغلگرو دښمن يم

ته که افغان وای خو له ماسره به څنگ کې د يرغلگرو کفارو پرخلاف دريدلی وای ته خو برعکس د کفارو سره په څنگ کې د خپل ملت پر خلاف ولاړ يې

ته خپل ټوپک له اوگي لرې کړه زما همغه پخوانی افغان ورور يې ،

ته زما له وژلو لاس واخله تا زه نه وژنم

ته زما مخته زما ددښمن په ملگرتيا مه راځه زه تاپسې ستا کور ته نه درځم

ته د خپل ولس له وژلو تير شه، ته نور د يرغلگرو او د هغوی د غربي ايحنتانو له ملاتړه تير شه ته نور د خپل افغان ملت پرخلاف له ماشې گوته لرې کړه زما همغه پخوانی افغان ورور يې

هرکله چې ته لاهم په خپل جهل ټينگار کوې د افغان ولس وژنه نه پرېږدې، د خپل ملت پر وړاندې د کفارو له لوري په مورچه کې ناست يې لاهم خپل ولس د کفارو لپاره په ټوپونو ولې، او لاهم د خپل مجاهد ولس مخې ته ناست يې نو بيا ستا دا اوربند غوښتل ستا په حماقت او جهالت باندې دلالت کوي،

ته خپله نورو ته په مزدوري په جگړه بوخت يې او له ما څخه اوربند غواړي دا منطق دې ډير نه منونکی ده او نه په دې منطق ځان خلاصولای شې او نه دا د حل لاره ده

راشه زمونږ د عفوي غيږه درته خلاصه ده د کفر صف پرېږده خپلو بچيانو سره ارام زندگي وکړه

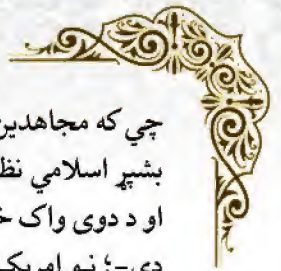
په افغانستان کې داعشي مافيا!

کفایت الله شېاب

سوربې شعیه و سونیان له خورا بد حالت او د یو بل په مقابل کې جگړې ته وهڅول او دوی ترې بچ پاتې شول او همدا راز یې بیا د ګرد بېلتون پالو د مرستې له کبله دا وښوده چې ګواکې دوی د دغې مافیا اصلي دښمنان دي. همدارنګه په عراق کې یې د اشغالګرو د لاسپوڅي حکومت مزي ور ټینگ او ځانونو ته یې په عراق و سوريه کې د دایمي حضور او لاسوهني زمینه برابره کړه. دوی (عرب استخباراتو، امریکا او متحدینو یې) وکولای شول د همدغه استخباراتي ملېشې لپاره د پروپاګند و غولونکو تبلیغاتو له لارې خورا زیات غرب میشتي و شرق میشتي تنکي ځوانان را مات او دلته یې د خپلو وروڼو مسلمانو مجاهدینو په وړاندې په جګړه بوخت کړي. تر یوه حده بریالي هم شول او له دې لارې یې د مجاهدینو ډلګۍ خورا ګډوډې او د دښمن پر ځای د یو- بل په مقابل کې په جګړه بوختې کړې؛ مګر وروسته مجاهدین پر ځان پوه او خپل یوالی یې برقرار کړ. خو هغسې همغږي، یووالی او پر دښمن باندې رعب یې له لاسه ورکړ او اوس مهال په ډېر سخت حالت کې له خورا زیاتو لوریو سره په جګړه بوخت دي.

کله چې په عراق و سوريه کې د عرب استخباراتو، امریکا او د امریکا د متحدینو دغه ګډې پروژې و پلان ښه نتيجه ورکړه او په عربو کې یې فرقه یی جګړې پراخې او ځانونه یې ترې خوندي کړل- له عرب استخباراتو څخه موخه د سعودي په څېر ځینې نوري واکمي شاهي کورنۍ دي چې د خپل واک د بقاء په موخه یې امریکا ته د غلامۍ لاسونه اوږده کړي؛ ځکه دوی خپل واک په خطر کې لیده

له کله چې په عراق کې د اشغالګرو او د هغوی د لاسپوڅو په وړاندې جنګېدونکو مجاهدینو پر ګډ دښمن خورا بریمن بریدونه و عملیات وکړل، له دښمن څخه یې لار ورکه او هلته د اشغالګرو په لاس جوړې شوي ملېشې هم کار ورنکړ، دارنه تلفات یې ور واړول؛ بیا نو عرب استخباراتو (هغه عرب هیوادونه چې د امریکا او امر په پټو سترګو مني)، امریکا او متحدینو یې د داعش (اسلامي دولت) تر عنوان لاندې خپله ګډه استخباراتي مافیا او ملېشه په دې موخه د جګړې میدان ته را ښکته کړه؛ ترڅو له یو لوري د اشغال په وړاندې جنګېدونکو مجاهدینو په منځ کې نفاق واچوي او ماتې ورکړي او همدارنګه له بله اړخه په عراق و سوريه کې د سني و شعیه ترمنځ د جګړې اور تازه او په عربي هیوادونو کې د ایران نفوذ زیانمن او مات کړي. دوی داعش مافیایي ډله په خورا مهارت تنظیم او له نا اشنا شعارونو سره د جګړې میدان ته را شوه کړه. دغه درې واړه لوریو (د دې لپاره په همدې ملېشې د اسلامي دولت نوم کېښود او یوه مشخصه جغرافیه یې په واک کې ورکړه؛ ترڅو نړۍ او مسلمانانو ته د اسلامي نظام و دولت رامنځته کېدل په وحشتناکه توګه معرفي او دوی ترې ووېروي، چې که چیرته د مجاهدینو له بریا وروسته اسلامي نظامونه رامنځته شي، نو دغه ډول ناوړه کړنې او ظلمونه به ترسره کوي. دغه مافیایي ملېشې د عرب، امریکا او نورو عربي متحدینو د استخباراتو نیمګړې کارونه بشپړول پیل او د هغه هیواد د شعیه و سوني مجاهدینو ترمنځ یې د نفاق اور تازه او بلاخره یې د

چي که مجاهدين بريالي شي بشپړ اسلامي نظام راتلونکی او د دوی واک ختمېدونکی دی؛ نو امریکا او متحدینو یې د دغې احتمالي بریا وروسته دا وپتېيله ترڅو په افغانستان کې هم، دغه پروژه و پلان تطبیق کړي.

په افغانستان کې یې په لومړي ځل دغه مافیایي ملېشه د افغان استخباراتو په مټ له هغه کړیو څخه

رامنځته کړه، چې ځیني یې د حکومت برحاله کارمندان ول او ځیني یې بیا له عراق و سوريې څخه د هوا له لارې راوړل شول. بیا وروسته چې کله په ننګرهار کې د داعش راډیويي پروګرامونه او تبلیغات پیل شول؛ خورا زیاتو کسانو ورسره د یو ځای کېدا لېوالتیا ښکاره کوله. ځکه هغوی د داعش په فرېبجنو تبلیغاتو غولېدل او لکه څنګه چې په ۲۰۰۱ کې د اشغالګرو د پروپاګندا له برکته د هغوی ملګرتیا ته ورمات ول. په افغانستان کې د داعش تبلیغاتي دستگاه دومره فعاله او اغېزمن تبلیغات به یې ترسره کول چې د تمې خلاف ول او د هغه تبلیغاتو څو برابره اغېزمن ول، چې په ۲۰۰۱ کې امریکا کول او داسې نه ښکارېدل چې دا به د یوې ډلې تبلیغات وي، بلکې د یوه پراخ بنسټه حکومت په څېر تبلیغات یې کول. په پوهنتونونو کې یې کم عمره او له اطرافو څخه ورغلي ژر غولېدونکي او همدارنګه محروم او احساساتي محصلینو ته د خپلو خاصو کسانو (دغه کسان د کابل ادارې او اشغالګرو د استخباراتو کارمندان او د تبلیغاتي برخې غړي ول) له لوري ویډیوګانې، مجلې، غبریز کلیپونه او نور مواد رسول. حتی تر دې چې په پوهنتونو کې یې داسې استادان او محصلین هم د ځان لور ته ورمات او د دوی لپاره به یې تبلیغات کول چې د اسلامي امارت فعاله مجاهدين او مبلغین ول. خو الحمدلله ډېره ژر د دغې مافیایي کړۍ موخي، ظلمونه او نوري نارواوي

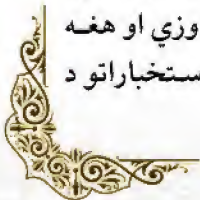
بلاخره اسلامي امارت مجبور شو ترڅو په وړاندي یې نظامي اقدام وکړي او په خپلو، له منځه وړلو یې پیل وکړ. اسلامي امارت د خپلو پرېکنده حملو او د ولس په ملګرتیا، وکولای شول نه یوازې دا چې د داعش د پرمختګ مخه ونیسي او هغه کسان چې په ناخبرۍ کې د دغې مافیایي لیکو ته جذب کېدل را وګرځوي؛ بلکې هر ځای یې په منډه کړل

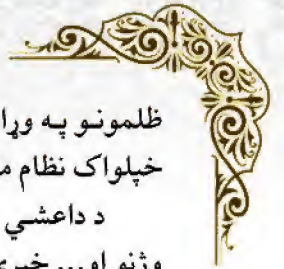
ورته څرګندي شوې او ژر یې ترې لار بېله او په وړاندي یې مبارزه پیل کړه، ځانونه یې د دغه مافیایي له پنځو خلاص کړل.

کله چې د داعش مافیایي لوري په افغانستان کې جنګیالي جذب او په هغه ساحو کې چې د حکومت تر کنترول او یا د کابل

ادارې و اسلامي امارت د جګړې لیکي وې، ځای په ځای شول. د اسلامي امارت د مجاهدينو په وړاندي یې جګړه پیل کړه او د اکمالونکو استخباراتو په مټ یې څه سیمې تر کنترول لاندې راوستې. ورسره سم یې د بې ګناه هیوادوالو په شهیدانولو، ځورولو او غلامولو لاس پورې کړ او هغه کسان چې د دوی مفکورې ته یې لېبک نه وایه، دومره زلمونه ورسره وشول چې حتی په بمونو والوزول شول.

دا چې اسلامي امارت په لومړیو کې غوښتل له دغې ډلې سره موضوع د خبرو له لارې حل کړي، دوی یې په خلاف لا سپین سترګي شول؛ بد-رد به یې پسې ویل او د اسلامي امارت مجاهدينو ته یې په خوشباوري کې درانه زیانونه واورول. چې بلاخره اسلامي امارت مجبور شو ترڅو په وړاندي یې نظامي اقدام وکړي او په خپلو، له منځه وړلو یې پیل وکړ. اسلامي امارت د خپلو پرېکنده حملو او د ولس په ملګرتیا، وکولای شول نه یوازې دا چې د داعش د پرمختګ مخه یې ونیوه او هغه کسان چې په ناخبرۍ کې د دغې مافیایي لیکو ته جذب کېدل را وګرځول؛ بلکې هر ځای یې په منډه کړل او داسې حالت ته یې ورسول چې اوسمهال یوازې تر پروپاګندا او داسې حملو را رسېدلي چې د حکومت په زړه کې د هغوی د مېلمستونونو څخه را وزي او هغه کسان په نښه کوي، څوک چې د همدغه استخباراتو د

ظلمونو په وړاندې غبر اوچتوي، د سولي د پروسې و خپلواک نظام ملاتړ کوي او د دوی ګټې زیانمنوي. د داعشي مافیا اړوند ظلمونو، نارواو، شکنجو، وژنو او... خبرې زیاتي دي او دا تر لمر روښانه خبره ده چې داعش په

مزدوران له صحنې بحر او د کابل اداره باید په هغه ځایونو کې چې دوی پکې واکمن دي خپل کنترول زیات او دغه داعشي مافیا ته په خپلو مېلمستونونو کې ځای ورنکړي. همدارنګه د دې لپاره چې بین الافغاني مذاکرات ژر پیل، اعتماد فضاء رامنځته او دغه مذاکرات په ښه ډول پر مخ لاړ شي؛ پکار ده ترڅو د دغه مافیایي داعشي کړیو له لوري د ترسره کېدونکو بریدونو او افواهاو مخنیوی وکړي او د خپلو شخصي ګټو په خاطر، ملي ګټې زیانمنې نه کړي او له خپلو د ملي امنیت و نورو ارزګانونو اړوند مېلمستونونو څخه دغه پردې جنګیالي چې د پردیو استخباراتو لپاره په دې موخه کار کوي، ترڅو سوله سېوتاژ او د اشغال دوام او د پردیو استخباراتو ازادانه لاسوهنو ته لار هواره کړي، وشړي.

دوی باید نور پوه شي چې ملت نور په حقایقو پوه شوی او په دې هم پوهیږي چې پر علمای کرامو، مساجدو، مدرسو، روغتونونو او نورو عام المنفعه تاسیساتو بریدونه د مشخصو استخباراتي کړیو کار دی او د داعش له نوم څخه یوازي د لاس پاک په توګه کار اخلي. ګڼه په افغانستان کې د ازادۍ د لارې سربښندونکو مجاهدینو د خپلو سرونو په نذرانه کولو سره د داعش بېخ و بنیاد ور ختم کړ؛ څوک یې ووژل، څوک یې اسیران کړل، څوک تسلیم شول (دا هغه کسان ول چې د فرېجنو تبلیغاتو او احساساتو له کبله په بشعورۍ کې د دوی لیکو ته ورغلي ول او اوس ترې بېلېدای نشوای) او څوک بیا په تېښته بریالي او د استخباراتي کړیو مېلمستونونو ته یې په دې نوم چې ګواکي د کابل ادارې ته تسلیم شوې، پناه یووړه او اوس له همغه ځایه خپل شوم پلانونه عملي او ځورونکې حملې ترسره کوي.

حقیقت کې د هغه مافیایي کړیو مجموعه ده، چې د افغانستان د اشغال دوام او خپلو ګټو د خونديتوب لپاره یې په دا نولس کاله کې هر ډول ناوړه او ځورونکي پلانونه تطبیق و عملي کړل. دا چې اوسمهال د داعش لمن ور ټوله شوي او په کلیو و بانډو کې د ټینګې ځای نه لري او ټول ولس یې خلاف دی؛ نو ځکه اوس یوازي د استخباراتو تر مېلمستونونو پورې محدود دي او له دې ځایه د دغه استخباراتو په مرسته هغه کسان او ځایونه په ښه کوي، چې په وژلو او ورته په زیان رسولو سره یې د افغان ملت غوسه را پارېږي او د سولي پروسې ته څرګند خنډ پېښوي. دوی ځکه دا کارونه کوي ترڅو وکولای شي په افغانستان کې سوله سېوتاژ او دغه مافیایي کړۍ خپلې ګټې خوندي کړي.

نو په پای کې اسلامي امارت او کابل ادارې ته په کار دي ترڅو د سولي د بین الافغاني خبرو له پیل سره سم، دغه مافیایي کړۍ او د پردیو استخباراتي کړیو

د تمدن تر چتر لاندې به نور استعمار پاتې شي؟

دهغه د وژل کېدو ویډیو کليپ په نړۍ کې تر ټولو زیات ولیدل شو. ډیرک شوون نومي سپین پوستي پولیس افسر- چې دهغه په مړۍ یې گونډه وربخه کړې وه هغه ورته د مظلومیت نه په ډک انداز ویل چې (پرې مېرده ساه نه شم اخستی) دفلوید همدا جمله په ټولې نړۍ دانسانانو د احساساتو دراپارولو لوی سبب شوه او پرفلوید د ترسره شوي ظلم نه زیات دې جملې دپولیسو بلکې ټول دولت پر وړاندې دامریکایانو عکس العمل راوپاراوه .

په امریکا او نورې نړۍ کې د دولتونو دامنیتي ادارو له لورې پر عامو وگړو ظلمونه څه کم ندي ، پرځوانانو ، کوچنیانو ، مېرمنو ، بوډاگانو ډېر ستر ظلمونه کېږي خو دظلم پریوې پېښې هم دومره ستر عکس العمل ندی رامخې ته شوی لکه چې دفلوید پرمظلومیت چې رامخې ته شو .

دنسل پرستی پر ضد په امریکا کې سخت قهر ولیدل شو ، دخلکو عکس العمل دومره سخت و چې له

ضرر رسولوکې د ککړتیا له امله څوځلې د عدلې له لورې په سزام محکوم شوی او څوکلونه یې زندان هم تېر کړی و .

هغه په هوټسټن کې پیدا او رالوی شوی و خو چې دپولیسو له تعقیب نه تنگ شو نو مینې اپلیس ته ولاړ خو قسمت یې دلته هم ورسره یاري ونکړه ؛ له چوکیدارۍ نیولي دلویو لاریوو تر موټروانۍ یې ډېرو کارونو ته لاس ور اوږد کړ خو پکې کامیاب نه شو نو ناوړو کړنو ته یې لاس کړ .

دمی تر ۲۵ مې نېټې پورې جارج فلویډ یو عام نوم ورکې انسان و؛ له خپلو ډېر نېردي خلکو پرته هیچا هم هغه نه پېژندلو خو په همدې نېټې هرڅه بدل شول او ترې یوه ورځ وروسته یانې دمی ۲۶ مې نېټې هغه په ټولې نړۍ کې سخت شهرت وموندلو او دنړۍ په هر گوډ کې خلک دهغه دنوم سره اشنا شول. خو دشهرت پدې لار کې دهغه سرقربان شو.

دیو کوچني جرم په تور سپین پوستي پولیس افسر ډیرک شوون یو عام تور پوستی جارج فلویډ له گونډې لاندې کړی و ؛ دفلوید ساه بنده وه ؛ هغه په ډېر کمزوري اواز ویل (آی کانټ بریت مین) : پرې مېرده ساه نه شم اخستی خو تر ۹ دقیقو دهغه په مړۍ بې رحمه گونډه سوره وه تر دې چې بدن یې ساکت او داکمزوری اواز یې هم بند شو نه هغه اونه هم هیڅوک پدې پوهېدل چې دهغه همدا کمزوری اواز به دومره ځواکمن شي چې ټوله نړۍ ولړزوي .

فلویډ په خپل ژوند کې یوناکام ، فقر خپلی ، ناپوه او په یولې جرائمو کې ککړ انسان و .

دامریکاسپین پوستي له جرایمو پاک ندی خوتور پوستي چې په امریکا کې دزیات محرومیت احساس کوي دسپین پوستو په پرتله په جرمونو کې زیات ککړ وي .

جارج فلویډ هم دزیاتره تور پوستانو په څېر غلاگانو ، شوکو ، دنشه یې موادو کارولو او خلکوته په

امله يې دامريکا ولسمشر- هم يوې خورا خوندي خونه کې پناه اخستلو ته اړ شو.

پدې مظاهرو کې يو نوی طرز عمل دا رامنځ ته شو چې په امريکا او برتانيې کې د ټولو هغو سپين پوستو سياسي مشرانو مجسمې خلکو راوړولې چې کوم په خپلو وختونو کې دنسلي تعصب ښکار وو

په برتانيې کې ډېری اوسېدونکي به له دې ناخبره وو چې گينې هغو خلکو ته اوس هم په برتانيې کې دعزت په نظر کتل کېږي چې به يې له افريقا نه تور پوستي په زور راوړل غلامان کول به يې اوبيا به يې په امريکا او نور لويديځ کې خرڅول خو چې کله په برتانيې د تور پوستو سره د خواخوږۍ په موخه لاريونونه راووتل او مجسمې رانړول پيل شول نو پدې حقيقت ايله د برتانيې ټول اوسېدونکي پوه شول .

ايډورډ کولستن په خپل وخت کې د غلامانو ډېر ستر سوداگرو چې له دې لارې د برتانيې د ساحلي ښاربرستل ډېر ستر بډای گرځېدلی و چې همدلته يې ډېر لوی عمارتونه هم جوړ کړي و ؛ دهغه دمړينې نه پس هغه سره دمړينې ښکاره کولو لپاره خلکو دهغه ډېره لويه مجسمه جوړه کړې او په ډېر شان شوکت يې ښار کې ودرولې وه چې تر اوسه ولاړه وه او خلکو هغه د برتانيې لوی تاريخي

شخص گڼلو ، په اوسنو لاريونونو کې لاريون کونکي ورغلل او دامجسمه يې په ډېر حقارت سره ځمکې ته راوغورځوله، پرې وختل اوبيا يې په ډېر سپکاوي تر سمندر رابښکله اود سمندر هماغې بندرگاه ته يې وروغوځوله کومې ته به چې تور پوستي غلامان راوړل کېدل .

ددې لاريونونو په لړ کې په برتانيې کې ځوانانودا ناره پورته کړه چې : په برتانيې کې دې د غلامانو د سوداگرو او نسل پرستو مجسمې راوغورځول شي .

ددې نارې د پورته کېدونه پس چې بيا په برتانيې کې په نسب شويو مجسمو رنگونه وروشيندل شول نو سمه معلومه شوه چې په برتانيې کې دنسل پرستو تاريخ ډېر اوږد دی چې پکې تاريخي لومړی وزير ولیم گليډسټن اوله ده لوی سياستمدار ونستن چرچل نوم هم شامل دی ؛ اوس د برتانيې دولت پخپله د داسې اشخاصو مجسمې راغوځوي او ددوی په نومونو د جوړو شويو پوهنتونونو دنومونو په بدلولو يې هم غور پيل کړی دی .

په سوشل ميډيا باندې ددې ويډيو دخپرېدو سره سم په امريکا کې خلک سرکونو ته ددې ظلم پر ضد د اعتراض لپاره راووتل او دخلکو دا احتجاج په دومره تېزۍ په امريکا کې خپور شو چې دوه درې

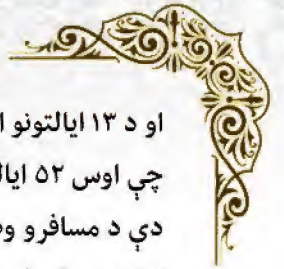
ورځو کې په ۴۰ ښارونو کې دولت گرځ بندیز ته اړ شو ؛ لاريونونه دومره شديد وو چې د پوليسو د کنترول نه ووتل او اومجبوراً ملي گارد راوغوښتل شو .

پرامن لاريونونه کم وو ؛ په زياتره ښارونو کې مظاهري له تشدد نه ډکې وې او د پوليسو دموترو تر څنگ د عامو خلکو موترو او دوکانونو او نورو املاکو ته هم اور واچول شو ؛ لاريون کونکو ويل : د دولت بې انصافيو دې کارونو ته اړکړل بې له دې وړانيو د دولت اونورې نړۍ توجو ددوی لور ته نه را اوږدېدل .

امريکا پدې مادي نړۍ کې تر ټولو ستر ځواک دی ؛ دنفوسو شمېر يې کابو ۳۲۰ مليونو ته رسېږي خو په زړه پورې داده چې دوی ټول له نورو سيمو راغلي خلک دي .

دهسپانې قبضې ته د توسيع ورکولو اود سلطنت لپاره دنويو ځمکو موندلو په هدف په ۱۲مې ميلادي پېړۍ کې دهسپانې د بادشاه اوملکې په غوښتنه کولمبس ووتلو چې امريکا يې وموندله ، چې په لنډو يې ووايو نو دهسپانې نه پس يې فرانسه او بيا برتانيه مالکه شوی وه ؛ ددې ځمکې مالکان بدلېدل خو اوسېدونکي يې له امريکا نه ، نه ښورېدل ؛ بيا جارج واشنگټن د برتانيې پر ضد سخت جنگ وکړ ؛ برتانيه يې وشړله ، امريکا ازاده

او د ۱۳ ايلتونو امريکا رامنځته شوه چې اوس ۵۲ ايلتونو ته رسېدلې ده؛ دې د مسافرو وطن ته اوس هم دنړۍ دهرې برخې نه خلک راروان دي او په نړۍ کې د کم شمېر اولوالعزمو انسانانو پرته نور دلته راتلل دهرچا دژوند ډېر ستر خواش وې چې د ډېرو کمو خلکو دا غوښتنه پوره کېږي.

تور پوستان د امريکا د ټول نفوس ۱۳ سلنه تشکيلوي يانې ۳۳ ميليونه تور پوستي په امريکا کې اوسېږي چې دوئ کابو ټول دهغو خلکو نسل دی چې دخپلو خدمتونو اوشافه کارونو لپاره لويديځوالو له افريقا نه راوړي او جبراً يې غلامان کړي وو؛ تېرې پېړۍ تر نيماي پورې د سپين پوستو په څېر انسانان نه گڼل کېدل؛ په نور لويديځ کې دوئ ته د مساوي حقوقو دور کولو د تحريکونو نه پس دلته هم د مارتن لوتر کنگ تحريک زور واخست چې په نتيجه کې يې د امريکا قانون بدل او تور پوستي هم د دوهمې او دريمې درجې نه راووتل او بيا هغه وخت هم راغلو چې د بارک اوباما په نوم يو تور پوستې پرلپسې دوه ځلې د امريکا ولسمشر شو؛ داد امريکا په تاريخ کې ډېر ستر عملي بدلون و

خو عجيبه داده چې د ملک اوملت گټه وه نو سپين پوستو امريکايانو هم بارک اوباما ته رايه ورکړه او خپل ولسمشر يې جوړ کړ خو سپين پوستان دې ته تيار نه شول چې تور پوستانو ته

په زړونو کې ځای ورکړي نو درنگ او نسل تعصب دلته له منځه ندی تللی او اوس هم ټول سپين پوستي تور پوستو ته داوړې درجې دانسانانو په نظر نه گوري نو دفلويډ د وژل کېدو په څېر پېښې رامنځته کېږي.

خوسره ددې چې تعصب شتون لري بيا هم ډېرو سپين پوستو دتور پوستو سره خپله خواخوږي ښکاره کړه ورسره په مظاهرو کې اوږه په اوږه ودرېدل چې له امله يې لاريونونه سخت قوي شول؛ ټوله امريکا يې ولږزوله او هغه وخت هم راغلو چې ولسمشر په يوې مصئونې خونې کې پناه واخسته.

بله مهمه داچې سره له دې چې لاريون کونکو په گڼو ښارونو کې په پوليسو حملې وکړې؛ دپوليسو موټرې او مرکزونه يې وسوځول؛ د امريکا بيرغونو ته يې اور واچاوه او په گڼو ښارونو کې خلکو ددولت له لورې داغلان شوي گرځ بنديز په خلاف سرکونو ته راووتل او آن تر دې چې لاريون کونکوسپينه ماني محاصره کړه اوددومره وېرې حالت

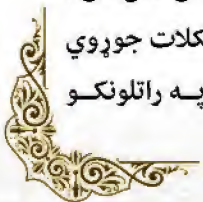
رامنځته شو چې ترمپ يوې مصئونې خونې ته په پناه وروړلو اړ شو خو په ټولې امريکا کې په يو لاريون کونکي هم دپوليسو له لورې مخامخ ډزې ونه

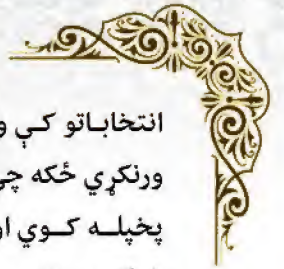
شوې، نه څوک ددولت دامنيتي ځواکونو له لورې ووژل شو اونه هم ټپي شو.

نو افسوس دمصر دجنرال سيسی په څېر پر اسلامي نړۍ دا کثرو مسلطو حاکمانو پرحال چې پرضدي لاريون ته خلک راووځي نوامنيتي ځواکونه يې په زړونو خلک وژني، په لسگونو زره زندانيان کوي او دنورو ظالمو ادارو له لورې په زړونو تريتيم شي.

دا رښتيا ده چې امريکا اونور لويديځ په خپلو هېوادونو کې ديموکراسي غواړي خو په اسلامي هېوادونو کې دريښتونې ديموکراسۍ سخت خلاف دي؛ په اسلامي هېوادونو کې تل دیکتاتوران غواړي؛ هغه فوځي دیکتاتوران وي او که جمهوري دیکتاتوران وي ځکه چې په ريښتوني معنو جمهوري اوديموکرات دولت کې ددوئ شوم اهداف نه ترلاسه کېږي؛ په هر اسلامي هېواد کې د امريکا او نور لويديځ د ټولو شومو اهدافو دترلاسه کولو لپاره تر ټولو اسانه او مؤثره لار په هغه هېواد د دیکتاتورانو مسلط کول دي

بله مهمه خبره دا هم ده چې له امريکا بيرون ځينو شنونکو وويل چې دې لاريونونو کې امريکا دخپلې جاسوسې شبکې سي آی ای لاس دی؛ سي آی ای ترمپ ته مشکلات جوړوي؛ بدناموي يې ترڅو په راتلونکو

انتخاباتو کې ورته امریکایان رایې ورنکړې ځکه چې ترمپ ټولې پرېکړې پخپله کوي او دهبواد جاسوسي شبکې یې ډېرې بې واکه کړيدي؛ په امریکا کې دننه په سوشل میډیا باندې پدې لاریونونو کې دروسي دلاس درلودلو خبرې هم ډېرې خپرې شوې خو چې دولت سره پدې اړه شواهد نه وو نو دهیچا دلاس لرلو خبره یې ونکړه؛ پدې کې هم داسلامي نړۍ لپاره ډېر عبرت دی چې حاکمان یې دخپلو ناکاره کړنو او پرېکړو په مقابل کې د ولس هر ورکوتی او غټ عکس العمل نورو ته منسوبوي او دبل چا توطیه یې گڼي. اصلاً په خپل ولس دا اتهام پر ولس دظلم لپاره ددوی سره ښه مجوز وي نو ځکه تل له همدې کار اخلي. سره له دې چې داستعمارپرضد جنگ اسان ندی خو د هیله مندی خبره داده چې کله مظلومان اومحکومان یو شویدي نو دوی تاریخ بدل کړیدی، دا هم هرچاته معلومه ده چې د ولسونو دقیام په مقابل کې ډېر

ستر طاقتونه هم سرتیتولو ته اړ شويدي

امریکا برتانی او نورو غربي ستروخواکونو چې دتېرې کابو یوې پېړۍ راهیسې د ولسي انقلابونو په نوم دنړۍ په ډېرو برخو کې مخالف نظامونه او افکار له منځه وړي دي نن پخپله دهمداسې ولسي تحریکونو سره مخامخ دي.

دلیبن، سټالن، صدام او قذافي مجسمې چې نړول کېدې امریکا او برتانی دخوښۍ اظهار کاوه او رسنیو یې دا د دیکتاتوري افکارو دفن گڼلو؛ نن په برتانی کې دچرچل او ولیم گلیډسن او په امریکا کې دجارج واشنگتن او کولمبس مجسمې له نړولو پس په ځمکه راښکل کېږي، پرې خلک ورڅېړي او په ځمکه کې دفنېږي.

پدې کې نړۍ ته دا ستر پیغام دی چې ظلم او استعمار ته دتهذیب نوم ورکول ترډېره نه چلېږي؛ نړۍ ته داهم ثابته شوه چې ددروغونه ډک

نصابونه اود دروغو نه ډک تاریخونه نورانسانانو ته دمنلو وړ ندي. په امریکا کې دکولمبس مجسمې ددې ذهنیت خپرولو لپاره نصب شوې وې چې خلک دا ومني چې امریکا همدۀ موندلې او پر اوسنو امریکایانو دهمده ډېر لوی احسان دی؛ دامریکا په نصاب کې هم دهمدې خبرې ذکر دی؛ دامریکا په نصابونو کې نه دامریکا داصل مالکانو (ریډانډینز) قبیلې ذکر شته او نه هم دهغو تورپوستانوچې په وینو او خولو یې امریکا ابادۀ شویده چې دا ډېر ستر تاریخي جبر دی.

اوسني رابیدار شوي انساني احساس ته چې وکتل شي داسې ښکاري چې داستعمارورځې نورې کمې پاتې دي لمر یې نور په ډوبېدو دی؛ ډېر ژر به انسانان ددې عظیم شرته خلاص؛ اسماني لارښوونو ته به مخه اورېستونی تمدن اوتهذیب به خپل کړي. ان شاءالله

دغني / نجيب احتمالی برخلیک او ورته والی!

عنایت الله خاموش

افراطي وعدو غولول او له ځان سره يې ملگري کول. د دغه دواړه ډلو موخه يوه وه؛ هغه په نظام کې په کمونيستي مفکوره د سمبالو کسانو گمارنه او پياوړي کول و. دوی غوښتل چې يوازي په کمونيستي مفکوره سمبال کسان په نظام کې کار وکړي او نور هغه کسان چې د دوی له مفکورې اغېزمن نه ول، له مخې لري کول او شړل (وژل، بنديانول او تبعيدول).

مگر اوس (امريکايي/غربي يرغل پرمهال) بيا اشغالگرو د مجاهد و ديموکرات تر شعار لاندې دوه ډوله لېوان مسلط کړي.

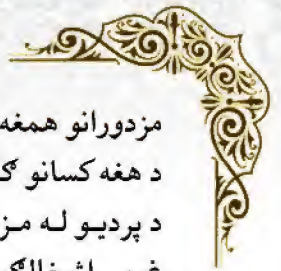
غربيانو په لومړۍ مرحله کې مجاهد نامي مسلط کړل. دوی د خلقيانو پاليسي مخته وړه او غريب و هغه کسان يې له ځان سره ملگري کول چې د دوی امر ته يې شه غاړه اېښودای شوای. په دوهمه مرحله کې يې بيا ديموکراتان واکمن کړل. دوی بيا د پرچميانو پاليسي مخته وړي او هغه کسان چې په غرب کې لوی شوي، زده کړي يې هلته کړي او د هغوی له مفکورې څخه پوره متاثره دي په افراطي وعدو د ځان ملگري کړل. دغه دواړه ډلو (د غربي اشغالگرو مزدورانو) د خپلې واکمنۍ پر مهال لکه د شوروي اشغالگرو د

غني هم لکه د نجيب په څېر له واکه نه لري کيږي او د دې لپاره چې په واک کې پاتې شي د سولې په مخ کې هر ډول خنډونه ايجادوي. اوسمهال چې سولې ته هيلې پيدا شوي او کيدای شي ژر د سولې پروسې د بشپړېدو شاهدان و اوسو، غني و ملگري يې (هغه که يې د ادارې کارمندان دي او که دباندې کسان)، کله په يوه بهانه او کله په بله بهانه د سولې د سبوتاژ هڅه کوي او په دې برخه کې د دروغجنو رسنيو له لارې زهرجن افواهاات خپروي. کټ مټ لکه د نجيب د واکمنۍ د وروستيو شېبو پاليسي څخه کار اخلي او د ملت غولوني په موخه پروپاگنډ خپروي.

دا چې شوروي اشغالگرو د خلقي و پرچمي تر عنوان لاندې دوه ډوله لېوان پر افغان ملت مسلط کړي ول، همداسې امريکايي/غربي اشغالگرو هم د مجاهد و ديموکرات په جامه کې دوه ډوله لېوان مسلط کړي.

همغه مهال به خلقيانو غريبه طبقه (بزگر، بې وزله او بې سواده) په افراطي وعدو غولول او له ځان سره يې ملگري کول. خو پرچميانو بيا اشراف (تعليم يافته گان، چاچ شوي او نسبتاً کمونيزم ته لېواله خانان) په

مزدورانو همغه يوه پاليسي مخته وړه؛ هغه په نظام کي د هغه کسانو گمارنه او پياوړي کول و چي له اشغال و د پرديو له مزدوري څخه يې بد نه راتلل. دوی (د غربي اشغالگرو مزدورانو) غوښتل چي يوازي هغه کسان به په نظام کي گډون لري چي د غرب مفکورې ته ژمن وي او نور هغه کسان چي د دوی له مفکورې اغېزمن نه ول، له مخي لري کول (ځيني يې د القاعده، ځيني د وړانکارو- ترهگرو او ځيني يې بيا د بنسټپالونکو اسلامپالو په نامه) او له صحنې ايستل.

نجيب چي د لکونو بې گناه افغانانو قاتل وو و نه توانېدو چي ملي روغه جوړه وکړي. دليل يې دا وو چي جنايات يې ډېر کړي وه، د قدرت څخه نه ليري کېدو او مجاهدينو نه غوښتل چي د کي جې بي د روزل شوي جاسوس سره قدرت تقسيم او په داسي يو نظام هوکړه وکړي چي د کي جې بي گټي پکي خوندي وي. اوس هم؛ اشرف غني چي د ده په واکمني کي لکونه بې گناه افغانان قتل شول او لا قتليري، سره له دې چي د سولي د راتلو لپاره ظاهراً، هر ډول قرباني ته ځان چمتو ښيي، مگر د واک د جنون له کبله به ونه توانيري ترڅو ملي روغه جوړه وشي. دی په قدرت کي د پاتي کېدو په موخه هره ناروا کوي او په دې برخه کي هيڅ نه درېغوي. ځکه نو ويلاي شو چي اسلامي امارت به هيڅکله له داسي چا سره روغه جوړه ونه کړي چي د سي آی اې روزل شوي جاسوسان پکي رغنده رول ولري او داسي يو نظام رامنځته شي چي د پرديو استخباراتي کړيو گټي خوندي کړي.

نجيب چي د خپلو نږدې کسانو له پرېکوم يره جوخت خپله کورنۍ هند ته ولېږله او په موقع سره به

دی خپله هم پښې سپکوي، ځکه دا خوب يې لیده چي يوه ورځ به له بد برخليک سره مخ کيږي. اخير هم همداسي وشول، کله چي يې ځان بشپړ يوازي وليد او هند ته د تېښتي هڅه يې کوله، د خپل نږدې ملگري رشيد دوستم له لوري يې مخه ونيول شوه او مجبوراً يې د ملگرو ملتونو په دفتر کي څلور کاله د غله په څېر پټ ژوند وکړ تر دې چي طالبانو په کشولو د هغه ځايه وويست او غرغره يې کړ. همداسي غني هم کوي او خپله کورنۍ يې له مېرمنې پرته چي هغه هم د غلا او عيسايت د ترويج لپاره راغلي، خپل بچيان يې هيڅ راوستلي، حتی افغانستان يې لا ندی ليدلی. ځکه ده هم وختي لا دا خوب ليدلی چي يوه ورځ به يې په افغانستان کي د ټپکي ځای نه وي او په تېښته به بريالی کيږي. خو لري نه ده چي دی به هم د يوه نږدې و صميمي ملگري له لوري راگرځول کيږي او د ملت په محکمه کي به په خورا بد حالت کي د خپلو کړنو په سزا رسېږي.

نو که چېرته اشرف غني د کمونيست رژيم د پاتي شونو په مشورو عمل وکړي او دواړه پښې په يوه موزه کي نښاسي؛ لري نه ده چي د نجيب د نظام جنرالانو په څېر به د ده جنرالان و پلويان هم، د خپلو ځانونو د ژغورلو په خاطر ورسره پرېکون اعلان کړي او له اسلامي امارت سره به يو ځای شي- اوس هم د دغه رژيم زياتره کارمندان او عسکر حقايق درک کوي او له اسلامي امارت سره يو ځای کيږي- او دی به د ولس محکمې ته پرېږدي

اداره، که تپل شوی، تورسهامي شرکت؟!

لیکوال ظاهر "منیب"

یوه ورځ، یو چارته په یوه ناسته کې، وویل چې طالبان ولې دافغانستان اسلامي جمهوریت ته، د کابل اداره وایي؟! ماوویل، د کابل پراشوتی واکمن خو باید دافغانستان داسلامي امارت د احسان مندوی وي، ځکه چې دوی بېچاره گان خو په حقیقت کې دادارې له تعریف هم دباندې دي، داسلامي امارت اړوند منسوبینو عظمت اولوروالی په دې کې دی چې یو تور تپل شوي سهامي شرکت ته دوی د کابل اداره وایي. پوهانو دادارې تعریف په بېلابېلو ډولونو کې چې ترټولو منل شوی تعریف "دمشبتو، اومشروع، فعالیتونو دانسجام په موخه په یو منظم جوړښت کې، د کړنو، ترسره کولو ته اداره وایي، د خارجي اشغال ترسیوري لاندې، دمشهورو غلو، لوچکانو، بیسواده اولوستو غلامانو، مشهورو قاتلینو، فاحشو اوبدنامو بانډونو، دچور په موخه سره یوځای شویو افرادو ته او په کابل کې تپل شوي مافیایي تور جوړښت ته، اداره ویل دادارې له سپکاوي پرته بل څه نه دي، داپه داسې حال کې ده، چې دنړۍ دهیوادونو، له لوري، ټولو منل شویو معیارونو ته په نه پام، له دوی سره دیو مشروع دولت تر عنوان لاندې، د ملیاردونو ډالرو دمرستو ترڅنگ دیو ریښتني مشروع، دولت، او حکومت، په توگه ورسره بېلابېل تعاملات ترسره کړل اولاهم ادامه ورکوي، چې دارنگه اقدامات هیڅ قانوني

اړخ نلري، چې دا دهیوادونو ستر منافقت په ډاگه کوي. مونږ پوهیږو چې نړۍ دیولې مقرراتو له مخې اداره کیږي چې دامقررات په یوشمېر هیوادونو کې لږ، اوپه یو شمېر هیوادونو کې ډېر، اوپه یوشمېر هیوادونو کې، ورته هیڅ ارزښت نه ورکول کیږي. دولت څلور متشکله عناصر: قلمرو، نفوس، حکومت، اوحاکمیت لري، چې په لرلویې دولت خپل مشروعیت لاسته راوړي، پدې مانا چې که په څلورو متشکله عناصرو کې یوهم نه وي، دولت خپل مشروعیت له لاسه ورکوي، یعنی مونږ ورته یو مشروع دولت نشو ویلای. همدارنگه حکومت هم پنځه حقوقي شرایط لري، د حکومت بڼه دومره داهمیت وړ نه ده، خو که یو حکومت خپل حقوقي شرایط، لکه، د امنیت او ثبات رامنځته کول، دقانون اومقرراتو پلي کول، له خپل قلمرو (خاورې) څخه دفاع، له استقلالیت څخه دفاع، اودملت داکثریت خلکو خوښه (رضایت) ونلري، له حقوقي نگاه څخه هیڅ حقوق پوه ورته مشروع حکومت نشي. ویلای، همدارنگه، که ددولت دمتشکله عناصرو له حیثه اوسنی سهامي شرکت وارزوی، یواځې ۱۵٪ سلنه قلمرو په مستقیم او غیرمستقیم ډول تر خپلې فاسدې واکمنۍ لاندې لري، اوپه طبعي ډول همدافیسدي نفوس هم ددوی د حاکمیت ترپوښښ لاندې ژوند کوي

که دولت دمتشکله عناصرو له حیثه اوسنی سهامی شرکت و ارزوئ، یواځې ۱۰٪ سلنه قلمرو په مستقیم او غیر مستقیم ډول تر خپلې فاسدې واکمنۍ لاندې لري چې په طبیعي ډول همدا فیصدي نفوس هم ددوی د حاکمیت تر پوښښ لاندې ژوند کوی او هم یې حکومت هیڅ حقوقي شرط نه دی بشپړ کړی، پدې مانا چې نه یې امن او ثبات ټینګ کړ، نه یې قوانین او مقررات پلي کړل، نه یې له خپل قلمرو څخه دفاع وکړه، نه یې له استقلال څخه دفاع جرئت وکړای شو او نه هم ډاکثریت خلکو په رایه ایجاد شو.

ټولو اقشارو له خبرتیا پرته، له ټول مالي سیستم څخه دگوتو په شمېر افراد ترې په خورا سپین سترګۍ تغذیه کېږي. داشغال له پيله تر نن ورځې پورې کوم رسمي، حقوقي، او څیړنیز ادرس دخپل حقوقي استدلال پر بنسټ؛ د حقوقو اوسياسي علومو دیو شاگرد په توګه نه یم قانع کړی چې په کابل کې دچورواکو رسمي جوړښت ته دې، دولت څه، حکومت څه، لا دادارې خطاب وکړم.

اوحکومت یې، هیڅ حقوقي شرط نه دی بشپړ کړی، پدې مانا چې نه یې امن او ثبات ټینګ کړ، نه یې خپل قوانین او مقررات پلي کړل، نه یې له خپل قلمرو څخه دفاع وکړه، نه یې له استقلال څخه دفاع جرئت وکړای شو، او نه هم ډاکثریت خلکو په رایه ایجاد شو. او هغه حاکمیت چې د حقوقو په تعریف کې ورته اشاره شوې، تر نن پورې یې نلري، نوله همدې سببه ویلای شو، چې په کابل کې ددولت اوحکومت په نوم چې څه رامنځته شوي، له حقوقي اړخه نه دولت دی، نه حکومت دی، او نه هم اداره! دایواځې یو تورسهمي شرکت دی، چې حقوقي رواوالی او توجیه نلري. همدارنګه مونږ دمعاصرې نړۍ په تاریخ کې، د عبدالله او غني ترمنځ دواک دوېش نمونه اوبېلګه نشو موندلای، یواځې دلرغوني تاریخ په یوه برخه کې د قبل المیلاد څخه وړاندې، په اوومه پېړۍ کې، په یونان کې همدې ته ورته یو نظام شتون درلود، اوجوړښت یې هم دوه پاچاهان وو، او دوی یولس کسيزه شورا درلوده، چې یو والي اوحاکم به یو پاچا مقرراوه، او بل حاکم او والي به بل یو، نو که څوک دهمدې سهمي شرکت په ملاتړ کې ولاړ وي، داپه دې مانا چې دوی دمیلااد څخه وړاندې، د اوومې پېړۍ مسائل، په یوویشتمه پېړۍ کې، تکراروی، چې داحالت باید د عقل خاوندانو ته په هیڅ صورت دمنلو نه وي. دتورکلمه معمولاً نن سبا داقتصادی اصطلاحاتو په کتار کې راځي اوترې استفاده کېږي، مثلاً تورې پیسې، تورې پیسې هغه عواید دي چې له قاچاق او په نامشروع معاملاتو کې له ګډون څخه لاسته راغلي وي او دمنظمې محاسبوي ارزونې پرته ترې ګټه اخستل کېږي، لکه دسهمي شرکت (۹۰) کوډ چې یواځې یو څو افراد یې داخستلو، واستفاده کولو واک لري پدې مانا چې دهمدې کرغېښ سهمي شرکت دلورو مالي لګښتونو دناڅرګندې محاسبې له مخې یاد جوړښت ته تور سهمي شرکت ویلای شو، چې دملت د

راځئ له رازه خبر شو!

عبدالرقيب رقيب

يو هغه راز چې په نه ښکاره کولو يې صريحې يا ضمني وعده اخيسته شوې وي. بل هغه چې وعده ورباندې نه وي اخيسته شوې.

له لومړي تقسيم نه لومړی قسم را اخلو:

هر فرد ځينې ځانگړتياوې لري چې د ده رازونه وي

مثلاً: يو څوک ښه پوه، لوړ استعداد او ښه مهارت لري؛ يو ډيرې پيسې او ښه شتمني لري؛ يو کمالداره، دينداره او ښاپسته ښځه لري؛ د ښځې اندمونه د هغې رازونه دي. او داسې نور...

هر څوک چې هره ځانگړنه لري بايد کوشش وکړي چې هر چاته او هر ځای يې بيان نه کړي، کمال او ځانگړنه هم لکه مال او پيسې، بايد د اړتيا په اندازه مصرف شي، نور پټ او ذخيره شي...

يعقوب عليه السلام خپل زوی ته وويل: «يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا». اي زويکې! دا خپل (د برترۍ د بشارت) خوب دي وروڼو ته مه بيانوه، هغوی به درته کوم چل ول جوړ کړي.

يعني څوک چې کمال ولري ضرور به حاسدين هم لري، حتی خپل وروڼه هم

موږ غواړو د مؤمن مسلمان په حيث د راز په اړه بحث وکړو، طبعي ده چې د اسلام د ارشاداتو په رڼا کې يې څېړو

اسلام داسې دين دی چې د هر څه په اړه جامعه او هراړخيزه تگلاره لري د وينا په اړه رسول الله صلى الله عليه وسلم يوه جامعه سپارښتنه کوي، هغه فرمايې «من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا او ليصمت» يعني څوک چې په الله او د قيامت په ورځ ايمان لري نو د خیر ښېگنې خبرې دي کوي يا دي هيڅ خبرې نه کوي.

خير هغه څه دی چې د کائناتو خالق ورته خير ويلی وي، سالم عقل هم هغه خير گڼي چې شريعت ورته خير وايي

د رسول الله صلى الله عليه وسلم دغه ارشاد ډير جامع دی، کوم څه چې خير نه وي هغه مه وايه، ځکه چې ته باور لرې چې د قيامت په ورځ به الله درسره د ذرې ذرې حساب کوي...

مطلب د انسان لپاره اصل پټه خوله ده، مگر که د غږېدو باعث موجود و بيا دي وغږېږي.

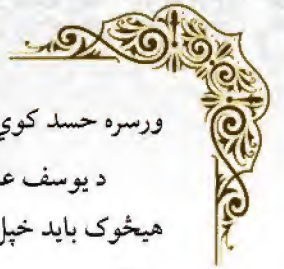
ځينې خبرې شته چې خير پکې نه وي خو شر او ضرر هم پکې نه وي نو اسلام د هغو خبرو په کولو سره انسان ته سزا نه ورکوي خو اجر هم نه ورکوي، لکن ځينې خبرې داسې دي چې کونکي يې په دنيا او اخرت کې د سزا مستحق گرزي يو له هغو خبرو راز خپرول ده

نو راځې د راز په اړه څه ناڅه معلومات ترلاسه کړو:

هر هغه څه چې ويل او ښکاره کول يې په يو نه يو قسم ناسم وي راز گڼلای شو راز دوه ډوله دی:

يو هغه چې تر فرد پورې تړاو لري. بل هغه چې تر ټولنې او اجتماعي امورو پورې مربوط وي.

راز دوهم تقسيم هم لري او د هغه له مخې هم په دوه قسمه دی:

ورسره حسد کوي، اگر که د نبي اولاده وي...

د يوسف عليه السلام برخليک د ټولو کمالدارو لپاره د عبرت درس دی؛ هيڅوک بايد خپل کمال او دارايي له اړتيا پرته بيان نه کړي کله سخته ضربه به وويني...

الله تعالیٰ خپل پيغمبر ته داسي امر کوي: «قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ». تاسي دا خپلې ښځې، لورگاني او د مؤمنانو ښځې امر کړئ چې په خپلو (سرونو، مخونو او سينو) خپل ټيکري خوړند کړي.

ځکه چې د ښځې اندمونه د هغې رازونه دي، بايد هرچاته ښکاره نشي هسي- نه څوک ورته ضرر ورسوي او په بده ورته وگوري.

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايې: «اسْتَعِينُوا عَلَىٰ إِنْجَاحِ حَوَائِجِكُمْ بِالْكُتْمَانِ، فَإِنَّ كُلَّ ذِي نِعْمَةٍ مَّخْشُودٌ». الطبراني

د خپلو اړتياو ترسره کولو کې له رازدارۍ نه کار اخلي بې شکه له هر برخمن سره حسد کېږي.

الله تعالیٰ راته امر فرمايې چې تاسي د حسدگر له شر نه پناه غواړئ «قل أعوذ برب الفلق... من شر حاسد اذا حسد» که موږ حسدگر ته په لوی لاس فرصت ورکړو بيا نو څنگه ورنه وساتل شو!.

د راز په اظهار باندې باعث کله کله عجب (ځان خوښونه) وي او کله بيا تکبر او تفاخر وي، کله د ریا او سمعت لپاره دغسي اظهارات کيږي... دا هرڅه د مسلمان لپاره حرام او غټې گناوي دي، د انسان ټول اعمال په هيڅ بدلوي

نو که چاته د راز په اظهار سره مادي او ظاهري صدمه ونه رسېږي معنوي صدمه ورته رسېږي؛ لازمه ده چې د راز له اظهار نه کلکه ډډه وشي...

له يو عالم نه وپوښتل شول چې د رښتيا په بيان کې هم بدې شته؟ عالم وويل هو، د ځان ستاينه که رښتيا هم وي بده ده. د ځان ستاينه همدا ده چې څوک خپلې هستۍ بيانوي.

علي - کرم الله وجهه - فرمايې: (سرك أسيرك، فإن تكلمت به صرت أسيره).

ستا راز له تاسره بندي ده، کله چې دي وويل نو ته به ورسره بندي شې. يعني څوک چې ستا راز ترلاسه کړي نو ته به له هغه سره داسي يې لکه بندي، که استقلال ورنه اخلي يايې له غوښتنو سرغړونه کوي نو هغه نفر دي راز افشاء کوي...

راځو د راز دوهم قسم ته، هغه چې ترټولنې پورې تړاو لري:

انسان ته نه ښايې چې د نورو رازونه ترلاسه کړي؛ له راز سره د ساتنې مسؤوليت ورتراړه کېږي او عاقل انسان په لوی لاس غاړې ته مسؤوليت نه اچوي.

له اخلاقي لحاظه هم هغه څوک سپک ښکاري چې په نه کار کار لري؛ رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايې: «إن من حسن إسلام المرء تركه ما لا

يعنيه». ترمذي

په نامطلوبه شيانو کار نه لرل د انسان د اسلام له ښېگڼو يوه ښېگڼه ده.

عمر بن خطاب رضي الله عنه له يو نفر سره خبرې کولې چې بل نفر يې ترمنځ داخل شو، عمر په سينه کې ووهل او ورته يې وويل: «رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي کله چې دوه نفره خبره کوي دريم دي پکې نه داخلېږي مگر د دوی په اجازه».

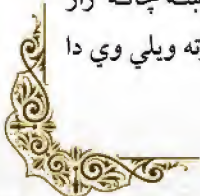
«عن سعيد المقبري قال رأيت ابن عمر ينادي رجلا فدخل رجل بينهما فضرب صدره وقال قال رسول الله صلی الله عليه وسلم إذا تناجى اثنان فلا يدخل بينهما الثالث إلا بإذنهما» مسند أحمد

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: څوک چې د نورو خبرې اوري حال دا چې هغوی يې ورنه د پټولو هڅه کوي نو د قيامت په ورځ به يې په غوږونو کې سروپ څڅول کېږي.

«ومن استمع إلى حديث قوم وهم له كارهون أو يفرون منه صب في أذنه الآنك يوم القيامة» صحيح البخاري.

نو ويلای شو چې له اجازې پرته د چا رازونه ترلاسه کول د عقل او نقل په اساس حرام او ناروا دي.

که څوک په خپله خوښه چاته راز ورکړي نو که يې د ساتلو ورته ويلي وي دا

راز امانت شو او افشاء کول یې خیانت گڼل کیږي.

د راز د ساتلو په اړه سپارښتنه کله صریحي وي، په خوله ورته ووايې چې دا خبره چاته مه بیانوه او کله بیا ضمنی وي د رازدار له حالاتو دغسې معلومېږي چې غواړي په دې خبره نور څوک خبر نشي... مثلاً: پټ په غوږ کې ورته خبره وکړي، یا یې له مجلس نه را ولاړ کړي او بیا خبره ورته وکړي، یا عقل دا غوښتنه کوي چې په دې خبره باید څوک خبر نشي یا د راز ورکولو په وخت یوې بلې خواته گوري؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «إذا حدث الرجل بحديث ثم التفت فهو أمانة» رواه أبو داود والترمذي.

هغه راز چې د پټ ساتلو غوښتنه یې شوې وي په مختلفو ځایونو پوري تړاو لري، لکه اقتصادي چارې، سیاسي امور، جنګي تکتیکونه، کورنۍ چارې، تعلیمي رازونه او داسې نور...

په دې هرڅه کې که د راز ساتلو غوښتنه وشي نو باید وساتل شي کنه نو امانت به یې خیانت کړي وي..

په امانت کې خیانت د منافق خاصیت دی رسول الله فرمایي: «أربع من كنَّ فيه كان مُنافِقًا خَالصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِّنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ» (رواه البخاري).

څلور شيان دي که په چا کې ټول موجود وي نو سوچه منافق دی او که یو پکې موجود وي نو د منافقت یو خصلت پکې موجود دی: کله چې امانت ورته کېښود شي خیانت کوي، چې خبرې کوي دروغ وايي، چې تعاهد وکړي غدر کوي، چې شخړه کوي ښکېځل کوي.

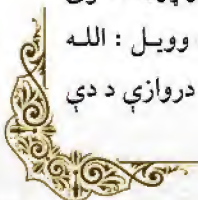
کله چې حاطب بن أبي بلتعنة (رضي الله عنه) د رسول الله صلی الله علیه وسلم د یو راز په اړه مشرکینو ته خبر ولېږل نو عمر رضي الله عنه یې په حق کې

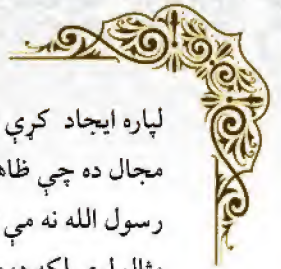
داسې وویل: «دعني يا رسول الله اضرب عنق هذا المنافق». لکن رسول الله صلی الله علیه وسلم په حاطب باندې د نفاق تور ځکه تأیید نه کړ چې حاطب بدري صحابي و او د بدرینو ایمانونه تضمین شوي دي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «إن من أشر الناس عند الله منزلة يوم القيامة الرجل يفضي إلى المرأة وتفضي إليه ثم ينشر سرها»، وفي رواية: «ثم ينشر - أحدهما سر صاحبه» (رواه مسلم).

بې شکه چې د قیامت په ورځ د الله تعالی په نزد ترټولو شریر هغه انسان دی چې له خپلې ښځې سره په تنهایی کې یوځای شي او بیا د دوی کوم یو هغه کره وره نورو ته بیان کړي.

سلمان فارسي رضي الله عنه واده وکړ په سهار خلکو ورته پوښتنه وکړه چې څنگه حالت و؟ سلمان یې په پوښتنه ځان کوڼ واړول. هغوی بیا پوښتنه وکړه خو سلمان بیا هم ځان ناخبره واړول هغوی بیا پوښتنه وکړه سلمان ورته وویل: الله تعالی دغه پردې، ټیکري او دروازې د دې

لپاره ایجاد کړې دي چې د خلکو رازونه خوندي کړي، د انسان لپاره یواځې دا مجال ده چې ظاهر وپوښتي څه چې د پردې شاته دي د هغوی پوښتنه نه ښايي، له رسول الله نه مې واوریدل چې ویل یې: له دا ډول حالاتو بیان کوونکی داسې مثال لري لکه دوه خړه چې په لویه لار کې اړیکې سره نيسي. صفة الصفوة

لنډه دا چې خپل رازونه باید وساتو کنه نو تاوان به مو کړی وي؛ لکن کله کله یوڅوک مجبورېږي چې خپل راز له نورو سره شریک کړي، د مشورې لپاره یا د کومک اخستلو په غرض یا د دې په خاطر چې کار ټولیز وي له شریکولو پرته نه ترسره کېږي...

نو باید یوڅه اصول ولرو او د هغو په رڼا کې رازونه شریک کړو:

راز باید له هغه چا سره شریک نشي چې شهرت طلبه وي ځکه هغه د خپل ځان مطرح کولو لپار راز پاشي...

راز باید له هغه چا سره شریک نشي چې عجب (ځان خوبونه) لري څوک چې دغه طبیعت ولري هغه راز نشي ساتلای...

راز دي له هغه چا سره شریک نشي چې ستا له مقابل طرف نه آزادي نه لري او په یو نه یو قسم په هغوی پورې تړلي وي، لکه حاطب رضي الله عنه چې د مکې له مشریکو سره یې هستي او دارايې پساو وه نو د دې لپاره چې خپله هستي خوندي کړي د مسلمانانو راز یې قربان کړ...

راز چې له چا سره شریکوو لومړی یې باید آزموینه وشي، راز ساتونکی د مال او پیسو په ساتلو او داسې نورو .. نه معلومېږي ځکه د راز ساتنه د پیسو له ساتلو نه ډیر سخت کار دی ډیر خلک شته چې په پیسو کې خیانت نه کوي خو راز پاشي...

د راز ساتونکي آزموینه باید خپله په راز ساتلو وشي هغه داسې چې چاته راز ورکوو باید د هغه نفر عادت ملاحظه کړو که یې خپل شخصي رازونه نشو ساتلای مثلاً: د ځان کمالات یې بیانول، د خپلې شتمنۍ اظهارات یې کول، د خپلو کړنو یادونه یې کوله، خپله علمي سويه یې لوړه لوړه کوله، د خپل شخصي- ژوند او کورنۍ په اړه یې معلومات نشرول او داسې نور ... نو هغه انسان په راز ساتنه کې ناکام دی په راز یې مه شریکوه...

کله چې له موږ سره څوک راز شریک کړي:

که له موږ سره څوک راز شریک کړي نو باید دا ایمان ولرو چې الله تعالی مو په هر حال او هروخت ويني، د راز ساتلو امر راته کوي، په اړه یې رانه پوښتنه کوي او د خیانت په صورت کې سخته سزا راکوي...

باید دا احساس ولرو چې ځان ته خوښوو هغه بل مسلمان ته هم خوښه کړو...

باید دا مو باور وي چې د دې راز په افشاء کولو سره دې نفر ته ضرر رسیږي او په اسلام کې ضرر رسونه سخته سزا لري...

باید باور ولرو چې د محشر په ورځ به دا نفر رانه د دې خیانت جیره اخلي...

باید دا احساس ولرو چې د ملگری

او ورورگلوی سره خیانت نه ښايي،

خیانت ډیر سپک کار دی...

باید باوري یو چې که مو راز افشاء کړ نو د تل لپاره مو په ټولنه کې اعتبار له لاسه ورکړ بیا به هیڅوک راباندې باور ونکړي او هیڅوک به مو په مشوره او کار کې شریک نکړي...

اما کله کله ځیني داسې رازونه وي چې باید افشاء شي همدا د اسلام حکم وي، دا هغه وخت چې دغه راز د نورو مؤمنانو لپاره ضرر او خطر وي، نو په دې صورت کې باید دغه راز هغه چاته وښودل شي چې د یاد ضرر مخه نیولای شي...

والسلام

پیام به جوانان

ترجمه : حبیب زاده

بیائید، اینجا بعضی از خصوصیات یک جوان واقعی مؤمن و صالح را بشناسیم، تا همان ویژگی ها را در خود رعایت کنیم.

۱ : جوان صالح بر هویت و تشخص اسلامی خود افتخار می کند و شکر پروردگار را بجا می آورد، که او را در یک جامعه مسلمان آفریده است. وی از کفر، فسق و گمراهی نفرت دارد، اسلام را راه نجات و کفر را مسیر هلاکت می داند، بناً چنگ های خود را بر دین اش فکرا، عملا و قولاً محکم نگه می دارد.

۲ : جوان صالح به حیث یک مسلمان مکلف، بیدار و متعهد همواره تلاش می کند معلومات خود را در مورد عقاید اسلامی و مسائل دینی بیافزاید. وی خود را از معنای حقیقی ایمان و اسلام آگاه می سازد، خواسته های ایمان را می شناسد، بر عبادات اسلامی مثلاً نماز، روزه، زکات، حج و جهاد خود را آگاه می دارد و در روشنی علم شرعی گام می بردارد. جوان صالح کسی است که تنها بر نسبت ارثی اسلامی کفایت نمی کند، که با چشم گشودن در خانواده اسلامی به دست آورده، بلکه خود را مسلمان شعوری می سازد و معنای حقیقی مسلمانی را درک می کند.

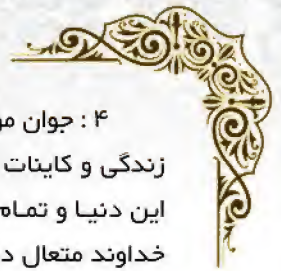
۳ : جوان صالح برای افزودن معلومات اسلامی، با مردم نیک و متدین تعلق می داشته باشد. با ملا امام مسجد، علمای قریه و شهر، استادان مدرسه، استادان متدین مکتب و پوهنتون، و همچنان مجاهدین منطقه خود شناخت و روابط همیشگی می داشته باشد، تا از برکت صحبت آنان نه تنها بر معلومات اسلامی اش بیافزاید، بلکه دینداری را عملاً در شخصیت خود جا دهد.

به امید اینکه صحتمند، سلامت و خوشحال باشید، خداوند متعال شما را از فتنه های زمان در پناه خود نگه دارد، آمین.
امروز حرف های را در مورد جوانی و جوانمردی با شما شریک می سازیم و در مورد ویژگی ها و مسئولیت های یک جوان مؤمن و صالح، با شما راز دل می کنیم. به امید اینکه بخوانید و خود را در همین آئینه مشاهده کنید.

جوانان گرامی !

در اصطلاح عمومی ما و شما «جوان» کسی را گفته می شود که سن کودکی را به پایان رسانیده و تازه به سن بلوغ یا مکلفیت پا گذاشته باشد. اما اگر به نگاه عمیق ببینیم، این تعریف درست و کامل جوان نیست. یعنی هر آن کسی که درین مرحله خاص عمر باشد، جوان واقعی نیست.

در حقیقت، لغت جوان از جوانمردی، مروت و دلاوری گرفته شده، یعنی جوان واقعی کسی است که دارای این کوائف باشد. یک کسی اگر در هر مرحله عمر باشد، اما جوانمردی، دیانت، غیرت، دلاوری، وفا، همت، اخلاص و فداکاری داشته باشد، وی را جوانمرد گفته می شود، حتی اگر یک موسفید هم با کسی مخلصانه کمک نماید، گفته می شود : با من بسیار جوانی کرد. ازین دانسته می شود که جوانی در حقیقت با سن نه، بلکه با شماری از خاصیت و ارزش های معنوی وابستگی دارد. باید هر جوان همان خاصیت ها را در خود پیدا کند، تا به معنای واقعی جوان پنداشته شود.

۴ : جوان مؤمن و صالح دارای فکر اسلامی می باشد. زندگی و کاینات را از نگاه جهان بینی دینی می بیند، یعنی این دنیا و تمام کاینات را خداوند متعال آفریده است، خداوند متعال دنیا را برای مسکن انسان ها و انسان ها را برای عبادت خود آفریده است. پیامبران و کتاب ها را برای رهنمایی انسان ها فرستاده است. قرآن کریم آخرین کتاب و محمد صلی الله علیه و سلم آخرین پیامبر جل جلاله است. ما در دنیا بر رعایت احکام اسلامی مکلف هستیم. با اجرای اوامر اسلامی اجر داده می شویم و به جنت می رویم. اما با ارتکاب گناه و سرکشی در جهنم جزا داده می شویم. دنیا میدان آزمون و ابتلا است و خداوند متعال از ما به انواع مختلف امتحان می گیرد. یکی از ابتلاهای بزرگی که ما دران واقع هستیم، غلبه جهان کفری در عصر کنونی است. مسلمان ها در آزمون هستند که یا عقیده، رسم و رواج کفار را می پذیرند و یا زندگی دشوار، با فقر و مظلومیت را سپری می کنند. جوان مؤمن کسی است که هر گونه صعوبت، غربت، محکومیت، دار، زندان، شهادت و مشقت های دیگر را متحمل می شود، اما ریسمان اسلام را ترک نمی کند.

۵ : جوان مؤمن و صالح کسی است که جهاد در مقابل کفار را فریضه شرعی می داند و با جان و مال خود در جهاد سهم می گیرد. از دل با اشغالگران و مزدوران شان نفرت دارد و به زبان مردم را به جهاد دعوت می دهد. جوان صالح کسی است که مجاهدین را رهروان عزتمند و سربلند راه خدا می داند، با مجاهدین رفاقت و همنشینی می کند و خدمت و همکاری آنان را وظیفه ایمانی خود می داند.

۶ : جوان صالح کسی است که تقوی داشته باشد، نمازهای پنجگانه را با جماعت ادا می کند، اعمال و اذکار مستون را می آموزد و عملی می کند و ساختار ظاهری، لباس و قیافه اش به طریقه شرعی می باشد. جوان صالح هیچگاه گناه نمی کند، و اگر مرتکب گناه شود فی الفور به بارگاه خداوند متعال توبه می کند، و اگر حق مسلمان دیگری را با غیبت، بهتان و یا ضرر رسانیدن تلف کند، از وی عفو می خواهد و به دربار خداوند تائب می شود.

۷ : جوان صالح بدن ظاهری و فکر خود را از اشیای ضرر رسان مصنون نگه می دارد. هیچگاه مواد مخدر،

چرس و پودر و غیره استعمال نمی کند. همچنان از مجلس و رفاقت مردم بدکار، معتادان، فاسقان و کوچه گرد خودداری می کند. جوان صالح با کسی مجلس و رفاقت نمی کند که فکر و عقیده اش خراب باشد، با اسلام و جهاد دشمنی و با کافران و فاسقان دوستی داشته باشد. جوان صالح آن نشرات رادیویی، کتاب ها، سریال ها و دیگر نشرات مبتذل را نمی شنود و نمی بیند که از سوی کافران برای گمراهی جوانان مسلمان به نشر می رسد. زیرا شنیدن و دیدن چنین نشرات اذهان را میکروبی و در مفکوره اسلامی خلل پیدا می کند و بالاخره سبب تباهی دنیا و آخرت می گردد. جوان صالح در بدل آن، کتاب های اسلامی را مطالعه می کند، مواظ علمای کرام، ترانه های جهادی و نشرات اسلامی را می شنود و با مردم دیندار نشست و برخاست و رفاقت می کند.

۸ : جوان صالح با دین اسلام و با وطن اسلامی خود محبت می داشته باشد، چنانکه رسول الله صلی الله علیه و سلم با دین اسلام و وطن پدری اش مکه مکرمه محبت داشت. اما اگر گاهی محبت اسلام و وطن با هم در تقابل واقع شوند، وی اسلام را ترجیح می دهد. چنانکه رسول الله صلی الله علیه و سلم هرگاه از اوج مظالم کفار وادار شد تا یا اسلام را ترک نماید و یا وطن را، رسول الله صلی الله علیه و سلم اسلام را ترجیح داد. با اینکه فراق وطن بسیار دشوار تمام می شد، اما آن حضرت صلی الله علیه و سلم خانه و قریه اش را ترک نمود و برای اسلام راه هجرت و جهاد را برگزید. جوان صالح می داند که کشورهای جهان در جهان معاصر، بر اساس مفکوره دولت + ملت تشکیل یافته اند، برای ناسیونالیسم تبلیغات زیادی صورت می گیرد، و حتی برای مردم گفته می شود که وطن از همه اولتر و مقدم تر است و چیزی بالاتر از وطن و عشق وطن ارزش ندارد. در حالی که ما عقیده داریم اسلام از همه اولتر و پیشتر است. جوان صالح محبت وطن را در قلب جا می دهد، اما نه آنچنانی که محبت اسلام را فراموش بسازد. از نگاه جوان صالح، خدمت به میهن اینست که آن را از تاریکی های کفر و فسق نجات دهد و به روشنی نظام اسلامی تابان و درخشان بسازد.

۹ : جوان مؤمن و صالح مفاهیم و ارزش های اسلامی را می شناسد و احترام آن را بر خود واجب می داند. نظام

اسلامی، شریعت، حدود شرعی، دعوت، عبادات، تعلیم دینی، تصوف، جهاد، هجرت، شهادت و دیگر مفاهیم اسلامی را واجب الاعتقاد و الاحترام می داند. جوان مؤمن به آن تبلیغات رسانه های کفری و سیکولران که در برابر مفاهیم اسلامی و برای بی ارزش نشان دادن آن می کنند، هیچ اهمیتی نمی دهد، بلکه دسیسه گمراه کننده دشمن می داند.

۱۰: جوان صالح مسئولیت های خانگی خود را می شناسد، با پدر و مادر، برادران، کاکاها، زنان و دیگر اعضای خانواده روش نرم، پر عذوفت و شفقت آمیز می داشته باشد، بزرگان خود را احترام و بر خوردن شفقت می کند، خدمت و فرمانبرداری پدر و مادر را بر خود فرض عین می داند، هیچگاه با پدر و مادر حرف تند نمی گوید و از اوامر شان سرپیچی نمی کند، بلکه رضای پروردگار را در رضای پدر و مادر می بیند. جوان صالح عصای دست پدر و مادر و سایر اعضای خانواده می باشد، در کارهای خانه و در اثنای غم و خوشحالی از دیگران در خدمت و قربانی پیشتاز می باشد. جوان صالح کار یا وظیفه مشخص دارد. وی بار دوش دیگران نمی باشد، بلکه بخشی از مصارف مالی خانه را به دوش می گیرد.

۱۱: جوان صالح همانند زندگی خانگی، در زندگی اجتماعی نیز خود را به شماری از مسئولیت ها مکلف می داند. با همسایه ها، رفقا و مردم منطقه، همسایگی خوب، اخوت، احسان و همکاری می داشته باشد. از احوال فقیران، یتیمان و مردم بی بضاعت آگاه می باشد و با آن ها حتی الوسع همکاری می کند. در تعامل با عزیزانش فریضه صله رحمی را فراموش نمی کند. آگاه شدن از احوال آنان، عیادت بیماران شان، شرکت در غم و خوشحال آنان، همکاری با آنان و دعا کردن در حق آنان را، وجیه خود می داند. جوان صالح در سطح قریه، منطقه و کشور از سهم گیری در کارهای خیریه مثلا اعمار سرک و پل ها، تعمیر مساجد، مدارس، مکاتب و کلینک ها، نهال کردن درخت ها، صفایی کاریزها و نهرها و دیگر کارهای خیر، دریغ نمی کند، بلکه با نیت ثواب و مخلصانه انجام می دهد.

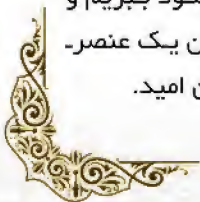
۱۲: جوان صالح هر مصروفیتی که داشته باشد در کار و وظیفه اش صادق، مخلص و باهمت می باشد. اگر

درس می خواند با کمال شوق می خواند و خانواده و استادان خود را فریب نمی دهد. اگر کار دنیوی می کند با دلاوری، همت و تقوی انجام می دهد. در کاروبار دروغ نمی گوید و از خیانت، فریب و نیرنگ خودداری می کند. جوان صالح از خوردن مال حرام نفرت دارد و خوردن حق کسی دیگری را رسوایی دنیا و تباهی آخرت می داند. وی برای کار و پول نماز را قضا نمی کند، بلکه با شنیدن آذان برای نماز آمادگی می گیرد. جوان صالح کار امروز را به فردا نمی گذارد و نیت اش در هر کار رضای پروردگار می باشد.

۱۳: جوان صالح اخلاق نیکو دارد. با مردم با پیشانی باز و چهره متبسم رو برو می شود، از حرف های تند، قهر بی جا، دشنام و ضرر رساندن مسلمانان به زبان و دست، خودداری می کند. اگر برادر مسلمانی او را به زبان یا دست ضرر می رساند، وی از عفو، حلم و حوصله کار می گیرد و از خداوند متعال امید اجر می داشته باشد. جوان صالح از تعصبات قومی، زبانی و منطقوی پاک می باشد، با همسایه ها و نزدیکان خود رقابت و حسد نمی داشته باشد، آنچه را برای خود می پسندد برای برادر مسلمانانش هم می پسندد و همیشه در فکر این می باشد که چگونه عبادت پروردگار، اتباع رسول الله صلی الله علیه و سلم و خدمت مخلوق پروردگار را انجام بدهد.

۱۴: و حرف اخیر اینکه جوان واقعی آن جوان مؤمن و صالح را گفته می شود که بر هویت و تشخیص اسلامی خود قناعت دارد. تبلیغات، ایده آل ها، رواج و فیشن های گمراه کننده جهان معاصر، ذهن او را مشغول نمی سازد و نه هم به آن ها شوق پیدا می کند، بلکه تشخیص، فرهنگ و ارزش های اسلامی را برای خود بسنده می داند و بر آن کاملا قانع می باشد. صحابه کرام، سلف الصالحین و قهرمانان تاریخ اسلامی، ایده آل های قابل تقلید برای جوان مؤمن و صالح می باشند. وی می کوشد خود را همانند آنان بسازد، نه مانند چهره های تمدن منحرف این عصر.

پس ببینید، صفات همین جوان واقعی مؤمن و صالح را در خود پیدا کنیم، تا هم نیکنامی، آبرومندی و کامیابی دنیا را به دست بیاوریم و هم از آخرت را. هم خود سود ببریم و هم برای پدر و مادر، خانواده و جامعه به عنوان یک عنصر مفید، زندگی با افتخار داشته باشیم. به همین امید.

گلورۍ نې پالنه

غروب منم خورا سره....

پير محمد کاروان

غروب منم خورا سره ژېړې خزان به منې
د سپوږمۍ شپه، د رڼو ستورو ډک آسمان به منې

په کې گلاب گلاب نغمه وايي بلبله ناسته
له وړان کمر نه ها را ځوړند ارغوان به منې

د سپرلي شپه نرمه پسته او ښايستوکې هوا
له خپل معشوق سره سفر د بيبابان به منې

يوه هندو د هارمونۍ شاته سرود غږاوه
وې په اهار کې روژې نيسي مسلمان به منې

د جلالې پښتو جمال نه انکار کفر بويه
خوږه تپه په يکه زار په ياقربان به منې

گلاب نرگس ځان ته څه وايي دا منم در سره
رنگ و خوشبو د ناترسره يوه ارمان به منې

ماشوم زړگی د کایناتو په تال و زنگوه
خدای به منې له کرشمو نه ډک جهان به منې

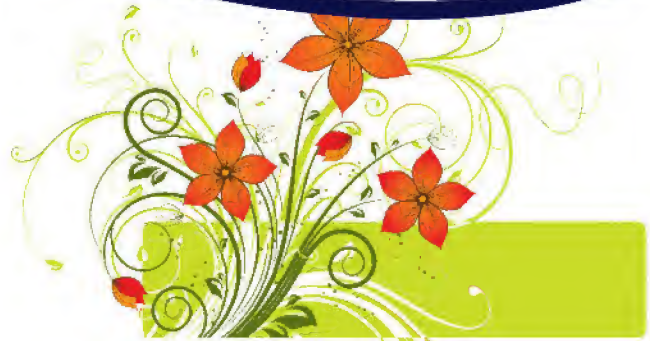
دا، له جمال مالمال ښکلی او منلی مابنام
که يې د زړه په سترگو لولې دا رومان به منې

لنگې زمري په يوه ژوبن کې زمركتې ته ويل
له زمري توب سره سره گوري انسان به منې

په يوه موسکا دې له برزخ نه تر جنت رسوي
ناز و ادا به منې مينه د جانان به منې

په جلالې انداز يې ووي جمالي نقادې
کاروان که نه منې غزلې د کاروان به منې

۱۳ سرطان ۱۳۹۹ هـ ش خوست توره وړی

وژونکی ډاکټر

انس حقاني

د غضب خپو اخیستی او ژوندون ته يې خطر دی
چا چې ژمنې ماتې کړي، زخمي کړی يې باور دی

نه يې تپ د چا ټکور کړ، نه يې رنځ د چا دوا کړ
بس ژوندي وگړي وژني، لیونی د ارگ ډاکټر دی

چاته سوله ټوله گټه، څوک په جنگ کې گټې ويني
نړيوال دي نه مړېږي، يو افغان دی در په در دی

په قيمت د دين ناموس چی ابادي د وطن غواړي
مفکوره يی اشغال شوې، دا وگړی سيکولر دی

په يو څو فاحشو ښځو، لږکیو پریکړه مه کړه!
دلته ستر فريضة ده، ټول جهان په دې خبر دی

دا سپری به صالح نه شي، په خبرو په اترو
دا نس ارزیابی دا ده، د انس داسي نظر دی

د رڼا وړانگې ...

ثاقب خپلواک

د ښکلا چټې په نغمو، خوږ د شپېلو راځي
د ترنم د غرو لمن کې، تر کيږدېو راځي
سندرېز يون به د لاهوت په خو سندرې لمانځي
بيا به شهيدې زمزمې له اسوېلو راځي
د چم ديوان يې کرل ولجه د حق په توره باندې
زمونږ تر کلي به کاروان د ښاپېرېو راځي
کړي به سنگسار د ابرهه د وخت مغرور ځواکونه
پاس په هوا کې به کتار د توتکېو راځي
د نور نيزې به کړي، بيا ښځې د تيارو پر تير
د رڼا وړانگې به له غيږ د ترېمېو راځي
راز د مسکا ښکاري ثاقبه! د غاټول پر شونډو
راج د سپرلو دی، خو سلگۍ به له سيليو راځي

امن سپينې وراوې راځي

شفاعت ريحان

د هيواد غېږ ته به د امن سپينې وراوې راځي
چې د يتيم په خوله وږې، وږې دعاوې راځي
دلته به ماتې شي او پرې به ياغي مری شي
که په مادي طاقت سپرې، وحشي بلاوې راځي
هر ځل پر او د انقلاب لومړۍ خوارۍ زېږوي
او ورپسې د ازادۍ شال کې برياوې راځي
د شپو څادر به شي رانجه د سباؤن د سترگو
د هر قدم په بدرگه به يې رڼاوې راځي
نفرت به مړوي او هو مينه به پېغلوتې ښکاري
د بدرنگۍ ځاله به ښکاري، ښکلاوې راځي
د سپرلي وږم به گلونه په ځوانۍ راوړي
او په نڅا به ورسره مستي هواوې راځي
د چاله سترگو شفاعته! دروند ازار راپسې
په ژوندانه چې راته سر په سر سزاوې راځي

راتلونکۍ

وچو روډونو کې به بيا اوبه جاري شي
مړاوی گلستان به آبياري شي
ښارونه به روښان شي په راتلو د اتلانو
کتارونه د لښکر د شازلمو به گلپاشي شي
فساديان به بېرته د فساد ځالو ته درومي
کابل به يو مخ جاسوسانو نه خالی شي
آهونه فريادونه د مظلومو به رنګ راوړي
عدالت به ټول هېواد کې عمومي شي
ښاريان به موله غلونه په راحت شي
کليوال به مو چاپو څخه خوندي شي
مسکينان به په تن پټ په نس ماږه وي
ځاننان به ټول په گور يا زنداني شي
انسان ته به قيمت خپل شي تر لاسه
ورکه به خوره ټوله بدمرغي شي
افغانان به عزت مند وي په جهان کې
د فن به فرهنگ د غلامي شي

چينې به د حکمت او د علومو راخوټېږي
عامر به ثقافت د پاني پټ او ابدالي شي
مخکېنان د انسانيت به افغانان وي
تکراره بيا تاريخ د سومات و غزنوي شي
دروغجن به ټول له خپلو دروغو توبه گاروي
هر خبر د خبريال او ژورنالست به باوري شي
د مېرمنو د عزت خطر به ورک شي
له ارگه به په منډو مفکوره ديهودي شي
طالب به بيا معمار د اعمار مجدد وي
عقل به نصيب د جاسوس او اربکي شي
سپين پيرغ به شي رپانده په ارگ باندې
تاريخ کې به ليکلی دا يومر آزادي شي
(انور) خپل خوب ته تعبير داسې ورکړي
داردو بېسونه ډک به له لشکر عمري شي

د فكري جگړې!

اصول، اهميت او ضرورت!

رښتيني علمبردران، ترجمانان، منلي قايدین، جهادي او سياسي زعماء په ناسمو اورزیزه القابو يادوي، د مسلمانانو په واقعي همدردو او مخلصو مشرانو او د هغوی په کردارونو او کارنامو خاورې اړوي، هغوی نړۍ ته تنگ نظري او ټوندروي معرفي کوي، رسنيو کې هغوی پورې ملنډو او مسخروته يې نوم د ميډيا ازادي ايښی، په اسلامي ټولنو او هیوادو کې د دیندارو او پخپل هیواد اودین مینو خلکو د حیثیتونو مجروحولو په پار مختلفې برنامې تر مختلفو عنوانو لاندې پیل کړي دي، د مسلمانانو ځوان کهول کې دفحاشی او عیاشۍ ناسور خورولو ته د هنریت نوم اخلي، او په عنوان یې بې شمیره گمراه کوونکې دسیسې جوړې او رامنځته کړي دي، د مسلمانانو ځوانان هلکان او ځوانې نجونې په مختلفو نومونو او لالچونو ورکولو تیرباسي او گمراه کوي یې، او هغه مسلمانان چې د دوی په دام کې نه نیښلي او یا د دوی دنارواکړنو پر ضد غږ پورته کوي، پر ضد یې وسلې پورته کوي، وژني یې، بندیزونه پرې لگوي، ژوند یې د نړیوال امنیت لپاره خطر پلمه کوي او د نیولو لپاره یې په میلیونو ډالر انعامونه ټاکي او دنیا پرې سورتورگرځوي.

لکه دمکې دور وروسته په مدني دور کې کافرانو د مسلمانانو پخلاف په څلور طریقو سره فکري جگړه کوله په ویناوو او شعرونو کې به یې د مسلمانانو هجوه کوله، مسلمانانو ته عیوب او قبایح منسوبول، ورسره یې

که په نن وخت کې د روانې فکري جگړې په اسالیبو او ادبیاتو نظر واچوو، نوبعینه په هم هغه پخوانۍ بڼه جریان لري، پکې هم هغه لهجه او هم هغه اصطلاحات کارول کېږي، کوم چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د بعثت وروسته د باطلو معبودانو پیروانو او دهغو پلویانو یا لارویانو کارول، نن هم د باطل او کفري نظامونو پیروان پخپل ټول علمي او عملي ځواک سره هڅه کوي چې د اسلام او حق پالنې رڼاگانې تتي او ووژني څنگه چې د اسلام په پیل کې دمکې مشرکانو او نورو کافرانو د اسلام د بلیدونکي فانوس د وژلو هڅې کولې.

دنړۍ په بېلابېلو برخو کې په خاصه توګه په امریکا او اروپا کې د فکري جگړې د ډګر پراخولو په باب غونډې او سیمینارونه جوړېږي، په هغو کې یواځې ته د خپلو پلانونو جاجونه او ارزونه کوي او بل پلو مسلمانانو ته پخپل دین (اسلام) کې د شکوکو و شبهاتو اچولو لپاره د ګډون والو څخه نوې طرحې او مشورې اخلي.

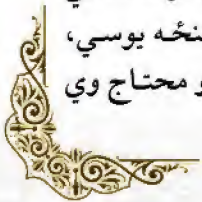
ننني کافران او مشرکان هم دمکې د کافرانو او مشرکانو پشان د خپلو جاهلانه اقدارو څخه د دفاع پخاطر ډول، ډول فاسد تاویلات وړاندې کوي، د اسلام او مسلمانانو پخلاف دروغجن تبلیغات او پروپاګند خوروي، مسلمانانو ته د جاهلانو، بیرته پاتي او نالوستو طعنې ورکوي، په دیني اقدارو او ملي عنعناتو یې مسخري او استهزاوې کوي، نړۍ کې د مسلمانانو د حقوقو

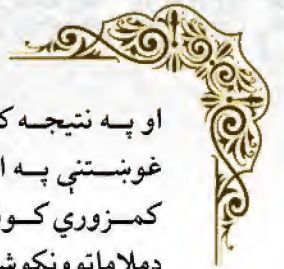
بعثونه او مناظرې كولې، له منافقت نه ډكې كړنې او هڅې يې كولې، د مسلمانانو جاسوسي او څارگرې يې كوله، نن ورځ هم كفري ځواكونه په تمامه معنی پورته يادكارونه كوي، نړۍ ته مسلمانان ترهگر معرفي كوي، دنړيوالې ميډيا دڅپو پرمټ مسلمانانو باندې ډول ډول تورونه پورې كوي، نړۍ ته د اسلام او مسلمانانو ناسم تصوير وړاندې كوي

بل په نړيوالو قضايو او كې چې كله د لومړي نړيوال جنگ وروسته په ۱۹۲۳ زكې عثماني خلافت سقوط سره مواجه شو او همداراز د دوهم نړيوال جنگ وروسته ۱۹۴۵ زكې د ملگرو ملتونو په نامه چې كله نړيواله ټولنه او امنيت شورى رامنځته شوه، مسلمانانو او اسلامي هيوادوسره يې په ښكاره يوه لويه بې انصافې وكړه، هغوى ته يې دوكه وركړه يولورته په ياده نړيواله ټولنه كې مسلمانان د مؤثرول لرلو څخه بې برخې كړل، بل يې اسلامي جغرافيه په کوچينو، کوچنيو هيوادو او دولتونو تقسيم كړه، د ملل متحد نړيوال منشور وليكل شو، حقوق بشر سازمان رامنځته شو او دهغه لپاره منشور او اصول وليكل شول، په دې ټولو كې مسلمانان د يوې بې انصافې، د بولوى فريب او دجل ښكار شول، هغه داسې چې د ملگرو ملتونو نړيواله ټولنه په ښكاره نړۍ كې د جنگونو دمخنيوي په پلمه يې رامنځته كړه، خو په عمل كې يې د دځواكمنو هيوادو دگټو وټو خوښندي كولو دنده ورته وسپارله، نړۍ كې د جنگونو دمخنيوي په ځاى يې د دځواكمنو هيوادو په اشاره او غوښتنه په بيرته پاته او كمزورو هيوادونو د هغوى حملو او يرغلونو ته د مشروعيت وركولو پريكړه ليكونه منظورول او د امنيت شورى په نامه پنځوگونو ځواكمنو هيوادو ته يې د ټولې زمكې كړې د ملكيت واك (ويتوپاور) وركړ ددې په مټ (پنځه گونو هيوادو) ځانولپاره د دومره پراخ واكونه ترلاسه كړل چې ورته په كټو داسې انگيرل كېږي چې «زمكې كره» د دځواكمنو هيوادو د مال څرحيثيت لري، هغوى پكې له ځانونو پرته نور ته د ژوند حق نه وركوي، يواځې هغه څوك پكې د ژوند تيرولو حق لري چې د دوى استعماري گټې وټې نه گواښې، د دوى

د غلامۍ جغ ته په اسانه او تل سربښكته نيسي، او هر هغه ملت چې د دوى ته سر نه ټيټوي هغه له ژوند څخه محروموي، د هغوى خوښه ده چې دچا حكومت په رسمت پيژني او دچانه پيژني، د هغوى واك دى چې دچاواك ته د قانوني او مشروع سند وركوي او دچانه يې نه وركوي يا په بل تعبیر نړۍ كې چې هر ملت د پنځوگونو هيوادو په معيارونو برابر نه وي هغه د حكومت يا نظام جوړولو حق نلري، سملاسي دامنيت شورى په يو فرضي او جعلي حكم پورته كېږي ورباندې يرغل كوي، په دې لړكې گڼ مثالونه شته چې راتلونكي به ورباندې بحث وكړو البته يوشال دلته هم راوړو، هغه زموږ دخپل هيواد مثال دى په ۹۰ يموكلونو كې دلته د اسلامي امارت په عنوان يو مشروع نظام او حكومت رامنځته شو، چې هيواد ته يې سوله راوړوه، وطن يې دملوك الطوايفى له شره وژغوره، د واحد تاريخي افغانستان د تجزيې مخه يې ونیوه، ۹۵ سلنه خاوره يې د شروفساد له منگلو وژغورله، خو دا چې هغه د غربي نړۍ په مزاج برابر نه وو، ترپايه ملگرو ملتونو هم تسليم نكړ، اوس ديو حكومت د مشروعيت لپاره د ملگرو ملتونو لخوا په رسميت پيژندلو شرط يواځې د مسلمانانو لپاره دى؟ څو په نړۍ كې يو خپلواك، اسلامي حكومت رامنځته نكړي شي؟ ددې يو بل ژوندى مثال فلسطين دى، فلسطينيان مستقل حكومت او اداره لري دنيمې پيړۍ نه زياته موده وشوه چې ملگري ملتونه يې په رسميت نه پيژني، هم داسې كشمير او چيچن واخه چې تردې مهاله له ازادۍ څخه په دې بهانه محروم دي چې ملگري ملتونه او امنيت شورى د هغوى ازادي نه مني

نوداگرد په يونه يوشكل د فكري جگړې د دوام محاذونه دي، چې په وسيله يې دنړۍ استكباري ځواكونه مسلمانان څپي او پرې ظلمونه كوي، په موجوده وخت كې له اقتصادي پلوه د مسلمانانو كمزوره كول د كفري نړۍ يوه درنه حربه يا وسله ده، غواړي مسلمانان نړۍ كې د فقر اولورې ښكار كړي، د مسلمانانو مالي او اقتصادي زيربناوې يا يومخ د ځان كړې اويابې له منځه يوسي، څو مسلمانان د دوى لاسونو ته تل ناست او محتاج وي

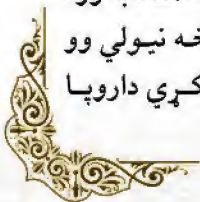

صليبي جنگونه:

که پنځمه پېړۍ (يوولسمه زېږېدنه) کې د صليبي جنگونو د پيل په اسبابو غور ياڅېړنه وکړو نو يادې دواړه نکتې په لاس راځي، صليبي زيارت کوونکي به دډلو او قافلو په شکل کې دخپلو مقدسو ځايونو د ليدلو لپاره دمسلमानو ښارونو ته راتلل، هغوی به دلته يوه نوې نړۍ وليده، دمسلमानو د مترقي ژوند، ښايسته ښارونو، ودانو بڼو ليدل ورته د زغملو نه وو، زکه دوی تر پېړيو، پېړيو هلته دخپلو چارواکو لخوا په تيارو، فقر اولوره کې ژوند تېرولو ته اړيستل شوي وو، هغوی ورباندې سخت ظلمونه کول، کله به چې هغوی بيرته اروپا ته ستنيدل، دمسلमानو د آرام، سوکاله ژوند او پر مختللي تمدن څخه به مرعوب وو، کرار، کرار هغوی هم پخپلو پاچايانو او واکمنو باندې د هوسا او خوشال ژوند داسانتياوو برابرولو لپاره فشار اچول شروع کړل، ليکن د پاچايانو مزي او چرچې د ولسونو د تاريخ ژوند سره تړلې وې، هغوی دانه غوښتل چې عام خلک دي هم خوشال او هوسا ژوند ولري، شاهانو او دهغوی کورنيو دنسلي تفوق په ايډيا ترعامو خلکو لوړ ګڼل، پاچايانو ددې لپاره چې دخپلو ولسونو پام له ځان څخه وګرځوي، ورته يې دخپل بد او تاريخي حالت د پاي ته رسولو لپاره دانسخه وښوده چې ځی! دمسلमानو ښايسته ښارونه او کورونه غنيمت کړئ، تاسو به هم دهغوی پشان د هوسا او خوشال ژونده برخمن شئ، د جنگياليو د جذباتو راپارولو او دوينو ګرمولو لپاره يې د صليبي جنگونو د شروع کولو نغاره وغږوله، دوهم هغوی به دمسلमानو ښارونو کې ليدل چې مسلمانان دينداره او په شريعت عمل کولو ته ليواله دي، د دوی لپاره داهم د زغم وړ نه وو او په ليدلو يې حسد ورته چې ولې دوی (عيسويان) پخپل دين باندې داسې عمل نشي کولی؟ نو په دې روحيه چې يو ځانونه پخپل دين باندې قربان کړي او بل دمسلमानو روان عملي خوشاله اسلامي ژوند ته ټکان ورکړي درېيم هغه ښارونه چې صحابه وو، تابعينو او اسلامي فاتحينو له عيسايانو څخه نيولي وو بيرته ونيسي او هلته بيا عيسويت پلي کړي داروپا

او په نتيجه کې د دوی هر ډول الحادي او ارتدادي غوښتنې په اسانه او ژرمنۍ، دهيوادونو اقتصادونه کمزوري کول او بيا هغوته دنړيوال بانک لخوا د ملاتونونکو شرايطو لاندې پورونه ورکول او په بدل کې هغوی دخپلو سياسي او پوځي ارادو په منلو قانع کول د غريبانو يوه بده او کرغېړنه ستراتيژي ده په ورته توګه اروپايان او امريکايان دخپلو کمپنيانو لخوا لګيادي نړۍ کې په خاصه توګه اسلامي هيوادو کې مهمې اقتصادي پروژې، کارخانې، د بريښنا توليدولو پروژې «نجکاري» يعنې دشخصي سيکتور په پلمه پيري، دهيوادونو له حکومتونو څخه په مختلفو خپلو، بهانو او چارواکو ته دشخصي لالچونو په ورکولو سره يې په ارزانه پيري او بيا هم هلته يې بيرته صارفينو ته په ګرانه بيه عرضه کړي، ددې ډير بد او منفي اړخ دادی چې په دې توګه کرار، کرار هغه هيواد د کاله دننه دخپلو ملي شتمنيو او اقتصادي زيربناوو څخه محروم کړي او بالاخر يې ځانونه محتاج کيني، هرکله چې يوهيواد دخپل کوردننه ملي شتمنۍ وپلوري، مهمې اقتصادي پروژې نړيوال بانک سره ګرو کړي، په هغه باندې درواني فشار زياتولو لپاره هغه «ديواليه شوی» اعلان کړي څو د ډير بدو او ترخو شرايطو په بدل کې له دوی څخه د پورونو اخيستو ته غاړه کېږدي، په ترڅو شرايطو کې دهغه هيواد د فکري ازادۍ سلبول، سياسي محکوميت، او د پوځي ځواکمنۍ ګواښل راځي، که خدای کول په دې اړه به تفصيلات راتلونکو برخو کې وړاندې کړو دلته يواځې په دومره يادونه بسيا کوو

هو! دمسلمانو د ځوانانو په ګډون اسلامي سياسيونو او قيادتونو لره ددې ادراک اشد ضروري دی څو هغوی پوی شي چې د غريبانو هر فکري، سياسي او پوځي حرکت دوه اهمې موخې لري: لومړی خپل دين او کلتور ته پراختيا ورکول او دوهم پرېمانه اقتصادي ګټې وټې ترلاسه کول او د فقر ونیستۍ له حالته ځانونه ويستل.

ټوله اروپاکې اوربل کړ، هغه و چې په ۱۰۸۵ زکې یو عیسوي پوپ (ارن) په [وینس] نوم ځای کې د لومړي صلیبي جنگ پیل اعلان کړ.

لومړی صلیبي جنگ:

لس لکه صلیبیانو د فرانسې د پاچا (ګاډفري) په قیادت کې په ۴۹۲ هـ ق شعبان میاشت (۱۰۹۹، جولایي) کې په القدس باندې صلیبي بیرغ پورته کړ او په اقصی مسجد کې دننه یې اويازره مسلمانان یې په شهادت ورسول د دومره ډیرې وینې توی شوې وې چې عیسوي فاتحینو به پکې خپل اسونه تر زنگنوپورې ډوبول.

عماد الدین زنگي:

د بیت المقدس د سقوط څخه ۲۶ کاله وروسته په ۵۱۸ هـ ق (۱۱۲۴ ز) کې د عماد الدین زنگي په نوم یو غیر مشهور مجاهد په بصره او واسط کې محلي واک تر لاسه کړ، ډیر ژر هغه موصل کې یو خپلواک حکومت رامنځته کړ او د صلیبیانو پخلاف یې جهاد شروع کړ، له ۲۶ کلن اوږده ځنډ وروسته د صلیبیانو په ځواک باندې لومړی تندریز برید وشو دهغه له بریاوو څخه صلیبیان وډار شول.

نور الدین زنگي او دوهم صلیبي جنگ:

د عماد الدین زنگي ځوی سلطان نور الدین زنگي دخپل پلار شروع کړی جهاد جاري وساته، د زنگي کورنۍ د فتوحاتو د مخنیوي لپاره یو ځل بیا صلیبي جنگ شروع شو.

په ۵۴۲ هـ ق کې (۱۱۴۸) څو لکه جرمنیانو او فرانسویانو د (سینټ برنارډ ټولنې اووم) په مشرۍ شام باندې حمله وکړه مګر په ۵۴۴ هـ ق کې (۱۱۴۹) کې ناکام شول او بیرته ستانه شول.

صلاح الدین ایوبي او دریم صلیبي جنگ:

سلطان صلاح الدین ایوبي دهغه وروسته چې مصر او شام دواړه یې متحد او تر خپل واک لاندې راوستل په ۵۸۳ هـ ق ربیع الثاني کې د حطین جګړه وکړه او شام کې یې د عیسایانو ځواک فنا کړ، په ۵۸۳ هـ ق کې درجب

ګڼو صلیبي واکمنو د صلیبي بیرغ لاندې او د صلیب په نامه اسلامي نړۍ باندې ډیر غل کولو اعلان وکړ.

د صلیبي جنگونو تعریف:

الحروب الصليبية التي دعا اليها رجال دين النصارى والقساوسة ضد المسلمين باسم الصليب وتحت رأيه

صليبي جنگونه هغه دي چې دنصرانيانو مذهبي مشرانو بلنه ورکوله چې دا جنگ به د صلیب په نوم او د صلیب لاندې کيږي.

د صلیبي جنگونو دور:

په تاریخي لحاظ صلیبي جنگونه په کال ۴۸۹ هـ ق کې شروع شول او په ۶۹۰ هـ ق کې پای ته ورسیدل په دې توګه تر شاوخوا دوه پېړیو وغځیدل.

د صلیبي جنگونو اهداف:

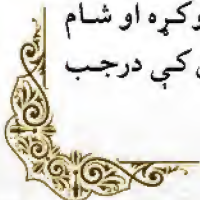
په ټوله کې د صلیبي جنگونو د پیلولو عمده موخې هغه وې چې بره مو ورته اشاره وکړه، چې داروپاچایانو د دې لپاره چې د عامو ولسونو پام له ځانو څخه په بله وګرځوي، او په اروپا کې د فقر او محتاجۍ حالت د پای ته رسولو لپاره د مسلمانانو ښارونه او شتمنۍ لوټ او تالان کړي، عیسوي دین ته پراختیا ورکولو لپاره مسلمانانو څخه مهم ښارونه اوسیمې لاندې کړي، خو پدې علاوه نور اهداف یې هم لرل چې څو یې په لاندې ډول

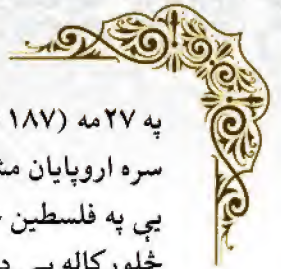
۱- اسلامي هیوادونه قبضه کول

۲- بیت المقدس د مسلمانانو له لاسو ووستل

۳- مسلمانانو څخه دخپلو پخوانیو شکستونو غچ اخیستل

عیسوي مذهبي مشرانو خپلو خلکو ته داشتعال ورکولو لپاره دا پروپاګند په ډیر شور او زور سره وکړ چې مسلمانان په القدس کې د عیسایانو د مقدسو مقاماتو توهین کوي او اروپایي زیارت کوونکو باندې ظلمونه کوي، د پطرس (پیټر) په نوم یو راهب چې د القدس زیارت کولو څخه ستون شو، اشتعال انگیز ويناوو یې په

اتم صلیبی جنگ:

اتلس کاله وروسته په ۶۶۸ هـ (۱۲۷۰ جولایي) کې سینټ لوئیس یوخل بیا حمله وکړه، خو دکلابندی په دوران کې ناروغ شو او ومړ، په دې سره اتم صلیبي جنگ هم ناکام شو او ورسره دتل لپاره دصلیبي جنگونو لړۍ پای ته ورسیده په ۶۹۰ هـ (۱۲۹۱ هـ) د مصر شاه الملک الخلیل دټول شام نه عیسایي حکومتونه ختم کړل او دپنځمې پېړۍ صلیبي نښې نښانې یې ونړولې

اروپا کې د فکري جگړې مؤسس:

سینټ لوئیس دمړینې څخه وړاندې دبرلېسې شکستونو وروسته په دې سوچ مجبور شو چې په مسلمانانو دغلبې مندلو لپاره فکري يرغل او ددې لپاره علمي وده اوتیاری ضروري دی، نو هغه پخپله وصیت پاته کې دمسلمانانو پخلاف دبري مندلو لپاره دڅلورخبرو وړاندیز وکړ:

- ۱- دمسلمانانو واکمنو ترمنځ درزونه اچول
 - ۲- مسلمانانو کې دکلکې عقیدې او پخې نظریې خاوندان سرپورته کولو ته نه پرېښودل
 - ۳- له غزې تر انطاکیې پورې پراخ اروپایي حکومت رامنځته کول (داسیمه داوسني فلسطین او اسراییل څخه عبارت ده)
 - ۴- په مسلمانانو کې دفحشاوو اومالي فسادپه خورولو سره دهغوی ایماني ځواک کمزوری کول
- په صلیبي جنگونو سره داروپایانو فکرونه بدل شول او دپوځي جنگ ترڅنګ په فکري محاذونو کې دجنگیدو لپاره یې هم پریمانه وسائل او وسېلې تیاري کړې او نړۍ کې یې دروانې فکري او کلتوري جگړې اساس کینود
- نور بیا ...

په ۲۷ مه (۱۱۸۷ ز) یې بیت المقدس فتح کړ، په دې سره اروپایان مشتعل شول په ۵۸۵ هـ (۱۱۸۹ ز) کې یې په فلسطین حمله وکړه د دادریم صلیبي جنگ وچې څلور کاله یې دوام وکړ او په ۵۸۸ هـ شعبان (۱۱۹۲ ز) کې دصلیبیانو په شکست سره پای ته ورسید

څلورم صلیبي جنگ:

دجرمني پاچا (هنري شپږم) دڅلورم صلیبي جنگ بیرغ پورته کړ په ۵۹۱ هـ (۱۱۹۵ ز) کې یې په شام حمله وکړه خو تر عکا پورې ورسید، هلته ومړ دڅلورم صلیبي یرغل و چې دهغه په مړینه پای ته ورسید

پنځم صلیبي جنگ:

په ۶۱۸ هـ (۱۲۲۱ ز) پنځم صلیبي جنگ پیل کړد سلطان صلاح الدین ایوبي وراړه الملک الکامل او دهغه ورونو دکلکې مقابلې او دفاع وروسته صلیبیانوته عبرت ناک شکست ورکړ

شپږم صلیبي جنگ:

په ۶۲۶ هـ (۱۲۲۸ ز) صلیبي جنگ وشو دجرمني پاچا (فریدرک دویم) په مشرۍ صلیبي لښکر حمله وکړه داخل مسلمانان مرعوب شول او القدس یې دیوې معاهدې له مخې تر خاص وخت پورې جرمنیانوته وسپاره اتلس کاله وروسته هغه معاهده پای ته ورسیده په ۵۴۲ هـ (۱۲۴۴ ز) کې ایوبي واکمن الملک الصالح دخوارزمي مجاهدینو په ملګرتیا صلیبیانوته شکست ورکړ او القدس یې بیرته له هغوی څخه ازاد کړ او مزاحمت کوونکو صلیبیانوته یې غزه کې دروند شکست ورکړ.

اووم صلیبي جنگ:

دفرانسي پاچا (سینټ لوئیس) دروم دپوپ په هڅونه په ۱۲۴۸ ز کې اووم صلیبي جنگ اعلان کړخوپه ۶۴۸ هـ دمحررم په ۲ مه (۱۲۵۰ ز) په منصورنوم سیمه کې د شکست سره مخ شو تردې چې هغه خپله مسلمانانو ژوندی ونیو او څلور کاله وروسته خپل هیواد ته ستون شو.

د شهيد قاري سيف الله فاتح ژوند او کارنامو ته کتنه

قاري عبدالستار سعيد

شاعر وايي:

لوی خلک به مومي له شهرت او نامه ها پلو
ډک ځمونه تل وي له ساقې او جامه ها پلو
د همداسې گمنامو مجاهدينو له جملې يو هم شهيد
قاري سيف الله فاتح و. هغه چې په خپل مخلصانه کردار او
کارنامو سره يې ځان په د الله تعالی په دښمنانو د يو
خطرناک او اغيزناک مجاهد په حيث منلی او د هغوی تر
تور لسته رسيدلی و.

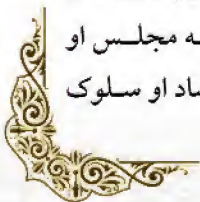
د شهيد قاري سيف الله صاحب لنډه پيژندنه

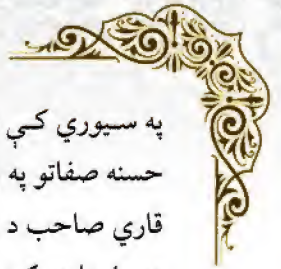
شهيد قاري سيف الله د اغا محمداکا زوی په ۱۳۹۷
هجري قمري کال کې د زابل ولايت د د مرکز کلات مربوط
دراز کلي کې په يوه دينداره کورنۍ کې دنيا ته راغلی دی.
ابتدایي زده کړې يې د خپل کلي له ملا امام څخه پيل کړې
او وروسته يې د زابل ولايت په جلدک سيمه کې د خليفه
صاحب ملا محمد گلاب آخند په مدرسه کې چې د جلدک
په اغا صاحب شهرت لري د قرآن کریم حفظ وکړ، چې
وروسته په همدې مدرسه کې د استاد په حيث هم مقرر شو
او ورسره يې د خپلو ديني درسونو سلسله هم تعقيبوله.

د جلدک اغا صاحب چې د علم، روحانيت او
معنويت کورنۍ ده، قاري صاحب يې له مجلس او
همشينۍ ډيره استفاده وکړه او د نوموړي د ارشاد او سلوک

له نن څخه څو کاله وړاندې د ۲۰۱۴ ميلادي کال د
فبروري په پنځمه نيټه د امريکا لخوا د اسلامي امارت د درې
تنه مسؤلينو نومونه په تور لست کې داخل کړای شول. له
دې جملې يو نوم د قاري سيف الله صاحب و. هغه وخت
چې رسنيو دغه نومونه تکرارول نو د ډيرو خلکو لپاره د
قاري سيف الله صاحب نوم ناآشنا و او ځينو خو حتی دا
هم پوښتل چې دا دومره مهم مجاهد څوک دی چې د
امريکا غوندې نړيوال سوپر ځواک يې د ځان لپاره خطره
بولي خو حتی د خپل هيواد خلک يې هم له نوم سره بلديت
نه لري.

واقعيت دا دی چې په افغانستان کې امريکايي
يرغلگرو ته اصلي ضربې هغو گمنامو مجاهدينو ورکړې
چې د هيواد او نړۍ په سطحه يې کوم نام او شهرت نه
درلود او نه هم د مشهورتيا تلوسه ورسره وه. هغوی چې د
مؤمن ولس له منځه په ډير اخلاص د کفر په وړاندې د
مقابلي ډگر ته راووتل، د مسجد، مدرسې او حجرې ژوند
يې پرېښود، خاص د الله تعالی د دين د لوړتيا لپاره يې
توپک ته لاس کړ. په پټه خوله او د گمنامۍ له موقف څخه
يې د نړۍ فرعوني طاقت داسې گوزارونه ورکړل چې
بالاخره يې دې ته مجبور کړ چې له دې هيواد د ټينستې لار
ونيسي.

په سیوري کې یې شخصیت د تقوی، اخلاص او نورو حسنه صفاتو په ښکلا مزین شو. د یادوې وړ ده چې شهید قاري صاحب د زابل ولایت په گڼو نورو دارالحفاظونو کې هم استادي کړې او گڼو حافظانو ترې د قران کریم حفظ تکمیل کړی دی.

جهادي ژوند

د تنظيمي هرج و مرج او فساد په وړاندې د مبارزې په کلونو کې د زابل ولایت له مهمو جهادي ډلگۍ مشرانو څخه یو هم شهید ملا غلام نبي جهادي و، قاري سيف الله صاحب د جهادي ډلگۍ له مشرانو ملگرو څخه و چې د هیواد په بیلابیلو سیمو کې یې جهادي خدمتونه انجام کړي دي. نوموړي د هیواد د شمال په بیلابیلو سیمو کې لکه د اندراب او نهرین او گڼو نورو سیمو کې د جهادي عملیاتو برخوال و. وروسته چې ملا غلام نبي جهادي د زابل ولایت د ارغنداب ولسوالۍ د فقیرزو په کلي کې مدرسه جوړه کړه شهید قاري سيف الله صاحب یې د مدرسې د استاد او ناظم په حیث دنده اجرا کوله او کله کله به جهادي خدمت ته هم تلو. د جهادي خدمت په وخت د تخار ولایت د بنگي په سیمه کې نوموړی سخت تپي او پښه یې غوڅه شوه. خو دې معیوبیت د نوموړي عزم متزلزل نه کړ او په پوره متانت یې د ژوند تر پایه دکلمه الله د لوړتیا لپاره مبارزې ته دوام ورکړ.

په افغانستان د امریکا تر یرغل وروسته چې کله د کندهار ولایت په وروستۍ جگړه کې ملا غلام نبي جهادي د شهادت مقام ته ورسید. نو دغه وخت یې په ملگرو کې قاري سيف الله د ځایناستي په حیث پاته شو. قاري صاحب له همدې مهال د امریکا پر خلاف د جهادي چارو تنظیم ته ملا وتړله چې وروسته یې په بیلابیلو برخو کې ستر او نه هیریدونکي جهادي خدمتونه انجام کړل.

د امریکا پر خلاف جهاد کې رول

شهید قاري سيف الله صاحب د امریکا پر خلاف جهاد د زابل ولایت کې له مخفي جهادي بریدونو څخه

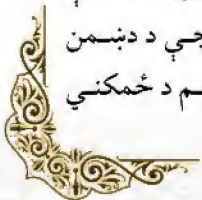
پیل کړ. د نوموړي اړوند مجاهدینو په پیل کې د زابل په مرکز کلات کې په دښمن بریدونه کول وروسته یې ځینو نورو ولسوالیو ته هم د عملیاتو لړۍ وغځوله. د جهادي عملیاتو له رهبرۍ سره په څنگ کې نوموړي د اسلامي امارت په چوکاټ کې یو لړ مسؤلیتونه هم ترسره کړل. په پیل کې د زابل لپاره د ولایتي کمیسیون عضو و. ورپسې د زابل ولایت د معاون په حیث وټاکل شو او درې کاله یې دغه وظیفه ترسره کړه.

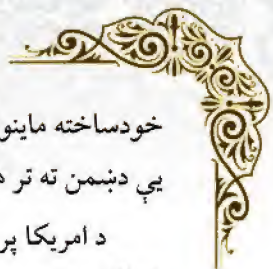
دا هغه کلونه وو چې په درست افغانستان کې د یرغلگرو خلاف جهادي پاڅون اوج ته رسیدلی و. له دې جملې زابل ولایت هم یو له هغو ولایاتو څخه و چې په اکثر ولسوالیو خصوصاً په مرکزي سیمو او د کابل — کندهار د لویې لارې په امتداد کې یې همیشه په دښمن ځپونکي گوزارونه کیدل.

د زابل ولایت د مرستیال په حیث له څو کاله دندې اجراء کولو وروسته په ۲۰۱۱ میلادي کال کې نوموړی د اسلامي امارت په نظامي کمیسیون کې د منفجره موادو د تهیه کولو د برخې مسؤل وټاکل شو، چې وروسته یې پوره ۹ کاله په دې برخه کې تاریخي او د افتخار وړ خدمتونه ترسره کړل.

هغه وسیله چې اشغالگر یې مات کړل

د امریکا غوندې د لوی فرعون ماتول له الهي نصرت پرته ممکن نه ول، خو الله تعالی په خپل نصرت او مدد سره مجاهدینو ته په الهامي شکل ځینې داسې جهادي تکنیکونه او وسائل ور زده کړل چې امریکایي ځواکمن پوځ د هغه د مخنیوي لپاره هیڅ تیاري نه درلوده او نه یې هم د مخنیوي توان ورسره و. د امریکا په ماتولو کې د مختلفو جهادي تاکتیکونو او ډول ډول عملیاتو تر څنگ دوه ډیر مهم عملیات و چې دښمن ته یې درانه تلفات واړول. له دې جملې یو هم فدایي یا استشهادي عملیات و چې د دښمن غرور یې له خاورو سره برابر کړ او بل هم د ځمکنی

خودساخته ماینونو (ژېړو ډېو) بریدونه چې په ورځني ډول یې دښمن ته تر هر څه زیات ځاني او مالي تلفات اړول.

د امریکا پر خلاف زموږ د جهاد یو لوی افتخار او ځانگړنه دا ده چې دا جهاد د هیڅ بهرني هیواد په مرسته نه دی کامیاب شوی. نه خو کوم بل هیواد مجاهدینو ته مالي مرستې ورکړې او نه هم د وسلو، منفجره موادو او مهماتو مرسته له بل هیواده اسلامي امارت ته رسیدلې ده. بلکه دا خپله مجاهدین و چې د الله تعالیٰ په مرسته یې له ډیرو عادي موادو څخه انفجاري توکي تهیه کول، هغه یې د غوړیو په ډبو کې ځای پر ځای کول او د امریکایانو فولادي ټانگونه یې ورباندې ټوټې ټوټې کول.

شهید قاري سيف الله صاحب، مولوي احمد مصطفى او په دې برخه کې فعالو نورو مجاهدینو او مسئولینو په تیرو لسو کلونو کې مجاهدینو ته د همدې کفر ځپونکو موادو په تهیه کولو او رسولو سره هغه ستره کارنامه ترسره کړه چې باید د جهاد په تاریخ کې په زړینو کربنو ولیکل شي. دوی د هیواد په بیلابیلو برخو کې په خپلو امکاناتو، تخنیکي پرسونل او د خودساخته فارمولو په کارولو جهادي صف له تسلیحاتي اړخه پر ځان متکي او د دې جوگه کړ چې د امریکایي ټکنالوژۍ غرور له خاورو سره برابر کړي. د جهاد د دې اړخ داستان هم د بلې هرې برخې په شان خورا جذاب او له فداکارۍ، اخلاص او ایشار څخه مالا مال دی، چې په راتلونکې کې باید د تاریخ لیکونکو لخوا را وسپړل شي، تر څو راروانو نسلو ته په سخته مرحله کې د ثبات، تلاش، همت او له ابتدائي وسائلو څخه د اعظمي استفادې الهام وروبښي.

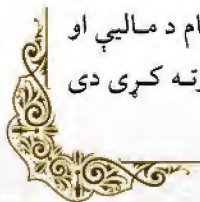
که دغه ناویلې حماسه راسپړل کېږي نو معلومه ده چې له اتلانو به یې یو هم شهید قاري سيف الله صاحب وي. هغه چې پوره ۹ کاله یې شپه او ورځ پر ځان یوه کړې وه، په معیوبه پښه یې د هیواد یو او بل سر ته منډې وهلې، جهادي جبهاتو ته د منفجره موادو د رسولو او توزیع وظیفه یې پر غاړه وه. نوموړی په داسې حال کې چې نوم یې د

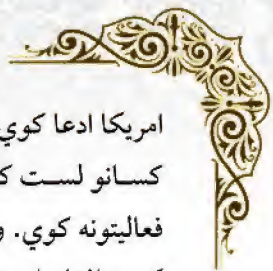
امریکایانو په تور لست کې و او دښمن ته یو له مطلوبو اشخاصو څخه و، مگر بیا یې د هم ډار او وارخطايي احساس ونه کړ او د شهادت تر وخته یې خپله خطرناکه، حساسه او سخته وظیفه په دنگه غاړه او لوړ همت ترسره کړه.

په تور لست کې د نوم راتلل

یوه مشهوره وینا ده وایي که د حق موندل او د حقیقو تشخیص ورته سخت و نو د باطل غشو ته گوره چې په هر چا لگېږي همدا حق دی. په اوس وخت کې امریکا د نړۍ ستر طاغوتي ځواک گڼل کېږي، دا چې دغه طاغوت یو څوک په خپل تور لست کې شاملوي او د نیولو او له منځه وړلو اقدام یې کوي، همدا د مطلوب شخص د دیانت او واقعي مسلماني ښه دلیل بلل کېدای شي.

امریکایانو د ۲۰۱۴ میلادي کال په لومړیو کې د گڼو نورو مجاهدینو او د اسلامي امارت د مشرانو په شان د قاري سيف الله فاتح نوم هم په خپل تور لست کې شامل کړ. په دې اړه د ۲۰۱۴ میلادي کال د جنوري په اتمه نیټه بي بي سي ویب پاڼې په خپل راپور کې لیکلي دي: د امریکا د بهرنیو چارو وزارت د قاري سيف الله په نامه د طالبانو یو قومندان د خطرناکو کسانو په لست کې شامل کړی دی. امریکایي پوځیان د یوه فرمان له مخې اجازه لري چې د دغو کسانو د نیولو او وژلو لپاره په امریکا او یا کوم بل هیواد کې عملیات ترسره کړي. دغه فرمان له مخې امریکایي وگړي اوس نه شي کولی له قاري سيف الله سره معامله وکړي. ویل کېږي قاري سيف الله د افغانستان په زابل ولایت کې د طالبانو د مرستیال والي په توگه دنده ترسره کوله. دی په همدې ولایت کې د طالبانو د ځینو پوځي عملیاتو مشري هم پر غاړه لري. د بهرنیو چارو وزارت د فرمان له مخې، امریکا کې د قاري سيف الله شتمني باید ضبط شي او امریکا ته د سفر کولو بندیز پرې لگول شوی. د ویناپاڼې په وینا، وزارت دغه گام د مالیې او عدلیې وزارتونو په سلا مشورې او همغږۍ پورته کړی دی

امريکا ادعا کوي، چې قاري سيف الله يې ځکه د خطرناکو کسانو لست کې راوستی، چې په وينا يې خطرناک فعاليتونه کوي. وزارت وايي، چې تورن کس زابل ولايت کې د افغان او بهرنيو ځواکونو پر ضد بريدونه سمبالول، او خپلو جنگياليو ته يې امر کړی چې پر دولتي بنسټونو بريدونه وکړي. د ۲۰۱۲ کال په جنوري کې، د دغه کس په مشرۍ شپږو کسانو افغانستان کې پر رومانيایي پوځيانو بريد وکړ. د ۲۰۱۱ سپټمبر کې بيا قاري سيف الله يو سرتيري بريد کوونکی د زابل شاجوی ولسواکۍ کې د ولايتي بيارغونې ډلې مرکز (PRT) پر سنوکر مرکز د بريد لپاره چمتو کړی و. د ۲۰۱۰ نومبر کې، سيف الله خپل يوه قومندان ته د زابل مرکز ته د سپکو وسلو د لېږد امر کړی و، چې کلات ښار کې د نړيوالو ځواکونو پر مرکزونو بريدونه کړي. د امريکا د بهرنيو چارو وزارت د لست سربېره، د ملگرو ملتونو په تور لست کې د شاملو افغانانو شمېر ۱۳۷ کسانو ته رسېږي.

د شهيد قاري سيف الله په اړه د بي بي سي په راپور او د امريکا د بهرنيو چارو د وزارت له خوا په خپره شوې اعلاميه کې راغلي چې امريکايان به د نوموړي بانکي حسابونه او پانگې کنگل کړي. خو امريکايان خبر نه و چې قاري سيف الله هغه فقير مزاجه او له مادياتو بې پروا مؤمن و چې نه خو يې کوم بانکي حساب درلود او نه يې د دنيوي ژوند تر پايه د کوم مادي امتياز، هوسناک ژوند، عيش او نوش هوس وکړ. هغه خپل ځان او مال يوازې د الله تعالی د دين خدمت ته وقف کړی و.

شهادت

شهيد قاري سيف الله فاتح په پيل کې د هيواد د ۱۴ جنوبي او جنوب غربي ولاياتو د منفجره موادو د جوړ، انتقال او توزيع مسؤليت په غاړه درلود چې د ژوند هره شيبه يې همدې اکمال ته وقف کړه تر څو مجاهدين وکولای شي د دښمن په وړاندي د ماینونو او موټر بمونو په توسط جهادي عمليات ترسره کړي.

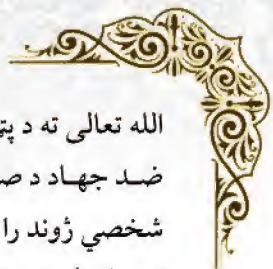
داچې قاري صاحب محترم خپل مسؤليت په پوره اخلاص او موفقانه ډول سره روان کړی وو د اسلامي امارت د مشرتابه له لوري په دې وروستيو کې د ټول هيواد د ۳۴ ولاياتو د منفجره موادو د اکمالېدو مسؤليت ورسپارل شو. شهيد قاري صاحب به د هيواد گوټ گوټ ته سفرونه کول تر څو مجاهدينو ته په پوره پيماڼه پيماڼه منفجره مواد ورسېږي. د ۱۴۴۰ هجري قمري کال د وړوکي اختر څو ورځې وروسته شهيد قاري صاحب خپل سفر له زابل ولايت څخه شروع او تر ننگرهاره ورسيد چې دغه سفر يې څه کم دوې مياشتې وخت واخيست. له همدې سفره تر راگرځېدو وروسته د لوی اختر له تېرېدلو سره سم د هيواد د شمالي ولايتونه سفر ووت، هلمنده فراه، هرات، غور، بادغيس، فارياب، جوزجان او بيا بلخ ته لاړ. وروسته د کندز او بغلان په تکل يې سفر پيل کړ، اراده يې وه چې تر بدخشان ولايت پورې خپلې ټولې اړونده چارې په خپله له نږدې وگوري. نوموړی د سمنگانو ولايت د دره صوف ولسوالۍ څخه د تيرېدو په حالت کې و چې د دښمن له لوري د بې پيلوټه الوتکې په بريد کې د ۱۴۴۱ هجري قمري کال د محرم الحرام د مياشتې په ۱۶ مه نيټه د سهار په ۹ بجو له دريو نورو ملگرو سره يو ځای په شهادت ورسېد. انا لله انا اليه راجعون

نوموړي چې تر ده وړاندې يې هم دوه وروڼه شهيدان شوي وو، داسې قرباني ورکړه چې ټول بدن يې د امريکايي ډرون الوتکې په بريد کې وسوخيد او يوازې د مصنوعي پښې د اوسپنيزو پاتې شونو په واسطه يې جسد وپيژندل شو. تقبله الله تعالی و اسکن روحه في أعلى عِلين.

د شخصيت ځانگړنې يې

دا څو کاله چې د مخکښو مجاهدينو او شهيدانو سوانح ليکم، يوه د ياد وړ نقطه په کې دا ده چې اکثر هغه مجاهدين چې الله تعالی د خپل دين لپاره ترې ډير کار اخيستی تر خپل منع گن مشترکات او مشابه خصلتونه لري. د دې خصلتونو له جملې يو هم د قيام الليل / تهجد او

الله تعالی ته د پټو زاریو او ژړا عادت دی. ما چې د امریکا ضد جهاد د صفوفو د تکره او کارنامه سازو مجاهدینو شخصي ژوند را پلټلی نو را معلومه شوې ده چې د دوی تقریباً ټول د تهجد او د شپې مهال الله تعالی ته د زاریو او تضرع عادت لري. هغوی که د ورځې مجاهدین، توریالي او د میرانسې او عزم سمبولونه دي اما کله چې تیاري خپرېږي، دوی د شپې په غیږ کې راپورته کیږي، په ډیر انکسار د متعال رب تعالی په وړاندې درېږي، خپل تندي په خاورو سپړوي، په نیمو شپو د ندامت او محبت اوبښکې تویوي. له الله تعالی سره ځانگړی راز او نیاز لري. چې همدا روحي سپیڅلتیا یې په ژوند او کار کې برکت اچوي، زړه، دماغ او متو ته یې قوت وربښي، د تورې جوهر یې خلوي او الله تعالی داسې سترې فتحې او لاسته راوړنې ور نصیب کوي چې ظاهربین عقل ورته حیران پاته کیږي.

شهید قاری سیف الله فاتح هم د تهجد او د نیمې شپې د عجز و دعا عادت درلود، د نوموړي ملگري وايي چې هیڅکله او په هیڅ نوع حالاتو کې یې د تهجد لمونځ نه پرېښود. د نوموړي یو ملگری مولوي جمیل صاحب وايي: یوه ورځ له هلمند څخه روان شوو، د روزگان لنگر سیمې او له هغه ځایه چنارتو ته لاړو، د زابل پر خوا مو سفر ته دوام کړ، دا چې لاره ډیره خرابه وه ماخستن ناوخته د زابل د میزاني ولسوالۍ دروشک سیمې ته ورسیدو او هلته سترې ستومانه یو ځای دېره شوه او د ماخستن د لمانځه اداء

کولو وروسته ویده شوو. خو له لږ خوب وروسته چې زه را وېښ شوم ومې لیدل چې قاری سیف الله صاحب بیرته له خوبه راپاڅیدلی، اودس یې کړی او د تهجد په لمانځه ولاړ دی. دا چې هغه په داسې ستوماني کې هم تهجد نه پرېښود نو ویلی شم چې هیڅکله به یې نه وي پرې ایښی.

بل ملگری یې ملا عبدالله هم همدا کیسه کوي وايي: یو وخت سترې ستومانه له جهادی سفر څخه راغی او له ما سره یې شپه شوه، ماخستن یې راته وویل چې یوه کوزه اوبه دلته کیږده، که خامخا د اوداسه ضرورت شي. دا چې د اوږي موسم و او خلک بهر ویده کیدل، نیمه شپه مې د قاري صاحب د توخي غږ واورېد، زه له ځایه راوړ شوم او د کور له دروازې مې وروکتل گورم چې دی له خوبه راپاڅیدلی په خپله پلاستيکي پښه باندې بوخت دی او په پښه کوي یې، په ښه ځنډ سره یې پښه وتړله، بیا یې اودس وکړ او بیا یې په خاورو کې ځادر وغورځاوه او په ډیر عجز الله تعالی ته په عبادت ودرېد. ما چې د ده هغه ستوماني او بیا دا د نیمې شپې عبادت ولید، چې یوازې د پلاستيکي پښې تړلو او خلاصولو ترې څومره وخت غوښت نو پر خپل ځان افسوس راغی چې په روغ بدن له داسې عبادت څخه محروم یو.

الله تعالی دې د شهید قاری صاحب ټول حسنه اعمال قبول او برکتونه دې یې په نورو مجاهدینو کیږدي. آمین یا رب العلمین

...په تيرپسې
م: شمس...

غامديت...

د اوسني عصر لويه فتنه...

کفارو خلاف د جهاد او قتال نه انکار!

په ورته توګه د غامدي په نظر د مسلمان لپاره دا هم روانده چې هغه د کفارو پخلاف جهاد وکړي او فاتح شي هغوی د میان وګرځوي نو بیا چې هرکله جهاد جایز نشي- نودغنیمت مال به څنګ روا شي؟ هغه به هم غامدي حرام ګرځوي (العیاذ بالله)

په اسلامي امت کې ترننه پورې هیچا د جهاد و قتال له حکم او فریضې نه انکارندی کړی، البته د نبوت یو دروغ ژن مدعي مرزا غلام احمد قادياني (ملعون) چا به چې ځان ته دانګریزانو د لاس نهالګی ويلي، هغه دانګریزانو خوشالولو پخاطر جهاد حرام ګڼلی و، معلومېږي چې غامدي هم نن سبا د امریکا، اروپا، اسراییل او هند ملاتړ تر لاسه کولو لپاره د جهاد و قتال له فریضې څخه انکار کوي او حرام یې ګڼي.

ګورئ! څومره مشابهت مندل کېږي، مرزا قادياني او غامدي دواړو په یوه ژبه جهاد ته حرام وايي اوس موږ د جهاد و قتال په باره کې د قرآن و سنت په رڼا کې تفصیلات بیانوو:

اسلام او جهاد و قتال:

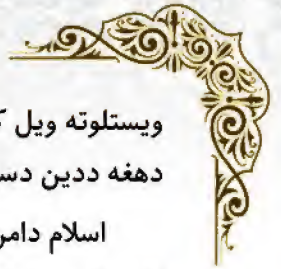
د جهاد لغوي معنی ده ډیر کوشن اوزیار ویستل، اسلامي اصطلاح کې جهاد هغه بشپړ زیار

غامدي کافرانو پخلاف د جهاد له شرعي فریضې منکر دی، دهغه په اند: رسول الله صلی الله علیه وسلم او ملګرو یې (صحابه وو) چې کوم جهاد و قتال کړی، هغه د شریعت سره تعلق نلري، پر دې علاوه وایي: د کفارو خلاف جهاد و قتال کول اود هغوی د میان ګرځولو حکم د نبوي دور او د صحابه وو دور وروسته د تل لپاره پای ته رسیدلی دی نوموړی پخپل کتاب (میزان) کې لیکي:

هغوی (رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه ووتنه) چې د قتال په اړه کوم حکم شوی و، هغه له شریعت سره تعلق نلري، بلکې الله تعالی د اتمام حجت قانون دی (میزان ۲۶۲ مخ، دوهم چاپ، اپریل ۲۰۰۲ ز) وروسته لیکي:

د ابالکل قطعي ده چې د حق منکرینو (کافرانو) خلاف جنگ او دهغه په نتیجه کې په مفتوحینو جزیه لګول د هغوی د محکومولو او تر لاس لاندې ګرځولو حق اوس د تل لپاره ختم شوی دی (میزان، ۲۷۰ مخ)

د دین په معلومه شوه چې د غامدي په اند: رسول الله صلی الله علیه وسلم اود هغه ملګرو (صحابه وو) چې د کفارو پخلاف کوم جهاد و قتال کړی ووهغه نعوذ بالله یو غیر شرعي ګام و، انا لله وانا الیه راجعون

ويستلوته ويل كېږي كوم چې دالله تعالى لاره كې او دهغه ددين دسرلورى لپاره وشي

اسلام دامن اوسلامتى دين دى، هغه دټول بشريت لره دامن وسكون پيغام دى خو دظلم، جبر پخلاف دجهاد حكم وركوي

دجهاد ډولونه:

په مال سره جهاد، په قلم سره جهاد، په نفس سره جهاد او په توره سره جهاد اونور...

دمال جهاد دادى چې يومسلمان دالله تعالى په لار كې او ددين دسرلورى لپاره خپل مال ولگوي

په قلم سره جهاد دادى چې دليكولو له لارې ددين دغلبې او دسرلورى لپاره كوښښونه وكړي شي

په ژبه سره جهاد دادى چې دنفساني خواهشاتو پخلاف جهاد وكړي شي او هغه كنترول او قابو كړي شي نفس دالله په عبادت او اطاعت كولو كې مصروف كړي شي

په توره جهاد دادى چې په وسله، توره يا په بله زريعه دباطل او كفري ځواكونو پخلاف جهاد وكړي شي، دې جهادته قتال هم ويل كېږي، دا دفاعي هم وي اقدامي او جارحانه هم

خو دجهاد لفظ، پورته ټولو ډولونولپاره كارول كېږي او يواځې دقتال په معنى هم استعمالېږي

جهاد و قتال په اسلام كې يوه اهمه اومقدسه فريضه ده، كوم چې به دقيامت پورې جاري وي، زكه چې جهاد دمسلمانانودشوكت، دبدې اورعب زريعه دى اوپريښودل يې ذلت اونامردي ده په عامو حالاتوكې فرضي كفايې دى خو دنفيرعام په وخت كې فرض عين گرځي څنگه چې دلمانځه حكم دى دجهادپه باره كې داسلامي فقهاوو رايه داده:

هو (الجهاد) فريضة محكمة وامراً ماضياً الى يوم القيمة (الفقه الاسلامي مع ادلته، د دوكتور وهبة زحيلي

٦١٦مخ) جهاد محكمه فريضه ده كوم چې به دقيامت پورې جاري وي.

قرآن وحديث كې دجهادوقتال فرضيت او دهغه په باره كې فضائل او احكام په تفصيل سره شتون لري، په دې لړ كې موږ لومړى قرآني اياتونه راوړو او دهغه وروسته احاديث راوړو:

قرآن اوجهادوقتال:

قرآن مجيد دكفاروپخلاف دجهادوقتال حكم كوي په قرآن كې د فې سبيل الله جهاد ذكر ٢٦ ځايه راغلى دى، او دقتال ذكر ٧٩ ځايه راغلى

١- «كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ» (البقره: ٢١٦)

(اې مسلمانانو!) په تاسو باندې قتال (جهاد) فرض كړى شوى دى

٢- «وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ» (البقره: ٢٤٤)

(اې مسلمانانو!) د الله په لاره كې قتال وكړئ اويقين وكړئ الله اوريدونكى اوپوهېږي .

٣- «قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ» (التوبه: ٢٩)

(اې مسلمانانو!) تاسو وجنگېږئ دهغو اهل كتابو سره چې نه په الله ايمان لري او نه داخرت په ورځ، څوك چې هغه څېړونه حرام نه گڼي كوم چې الله او دهغه درسول صلى الله عليه وسلم حرام گرځولي دي او نه هغه رښتيني دين مني، تردې پورې چې هغوى مغلوب شى اوپخپلو لاسونوبه باندې جزيه وركړي او ذليل وگرځي

٤- «وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا - وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (النساء ۷۵)

اوپه تاسوڅه وشول چې جهادو قتال نکوي دالله په لارکې، دهغو بيو سو نارينه وو، ميرمنو، اوماشومانو پخاطر کوم چې دالله تعالی په وړاندې فریاد کوي چې ای زموږ پروردگار! موږ له دې کلي وباسي په کوم کې چې د ظالمانو راج دی زموږ لپاره څوک ملاتړی پیدا کړه اوزموږ لپاره له خپل لوري څوک کومک کونکی وگوماره!

۵- «فَاذْلِقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا قَضْرِبَ الرِّقَابِ»
(محمد: ۴)

بيا کله (چې ای مسلمانانو!) کافرانو سره ستاسو مقابله وي نو دهغوی څټونه ووهی

وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا
أن الله مع المتقين (التوبة : ۳۶)

اواي مسلمانانوتاسو دټولو مشرکانو سره جنگ وکړئ څنگه چې هغوی ټول له تاسو سره جنگ کوي نو دپورته قرآني اياتونوڅخه ښکاره کېږي چې په اسلام کې جهادو قتال څومره اهميت لري؟ له دينه علاوه نورو گڼو اياتونوکې هم دجهاد اوقتال اهميت اوضرورت بيان شوی دی، تردې چې ديوې اندازې يا تخمين له مخې په عظيم الشان قرآن کې د درې سپارو دحجم برابر داسې اياتونه شته چې هغه په جهاد و قتال پورې اړه لري

جهاد د عظيم الشان قرآن له مخې فرض دی، وړاندې مو وويل چې جهاد دفاعي هم دی او اقدامي هم، جهاد دالله تعالی په لاره کې دهغو کافرانو پخلاف کېږي کوم چې دمسلمانانو په هيواد باندې حمله وکړي يا داچې داسلام لپاره خطر وگرځي يا داچې داسلام په لارکې دخپل کفر وشرک او ظلم وستم په وجه مانع وگرځي دناسلمانو دکافرانو واک خاتمه او دهغوی ذمي گرځول هم ددې يوه برخه ده، لومړی به دنيردې کافرانو

دشرڅخه مسلمانان ځان خلاصوي بيا به دلري، دا جهادو قتال به ترهغه پورې روان وي څوچې په دنيا کې دکفروشرک دغلبې فتنه پاتې وي، که مسلمانان جهاد ونکړي نو دالله تعالی دقهر و غضب مستحق به وگرځي، نو جهاد به په هرحال کې کولی شي، که وسائل لږ وي که ډير، داقدامي جهاد لپاره خوشايط شته دي خو ددفاعي جهاد لپاره هيڅ شرط نشته، مجاهدينو سره الله تعالی

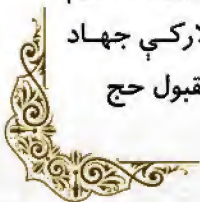
محبت کوي، څوک چې دالله تعالی په لارکې صف وتړي هغه گواکي پولادي ديوال دی مسلمانانوته دجهاد کولو شوق ورکړی شوی دی، چې هغوی به دځان ساتنه اودفاع هم کوي او هم به دجنگ په ميدان کې دالله تعالی ذکر کوي او استقامت به ښيي، دالله تعالی وعده ده چې هغه رښتينو مسلمانانوته هميش فتح او بریا ورکوي دجهاد نه مخ گرځول دمنافقت نښه ده هر مجاهد چې فتح ومومي هغه غلزي دی اوکوم چې ووژل شي هغه شهيد دی، الله تعالی د دواړو لپاره دجنت ورکولو وعده کړې ده

هغه احاديث چې پکې دجهاد و قتال ذکر شوی دی ورڅخه خودلته راوړو:

رسول الله صلى الله عليه وسلم ۲۷ غزواتو کې پخپله گډون کړی دی او هم يې ۵۶ سړيا ليرلي دي، دلته دجهاد په اړه څو احاديث راوړو:

عن ابى هريرة رضى الله عنه قال سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم أى العمل أفضل؟ قال: ايمان بالله ورسوله، قيل ثم ماذا؟ قال: الجهاد فى سبيل الله قيل ثم ماذا؟ قال: حج مبرور (بخاري ومسلم)

حضرت ابوهريره رضى الله عنه روايت کوي: چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه وپوښتل شول کوم عمل افضل دی؟ وي فرمايل: په الله اودهغه په رسول باندې ايمان راوړل بيا پوښتنه وشوه: دهغه وروسته کوم عمل افضل دی؟ وي فرمايل: دالله په لارکې جهاد پوښتنه وشوه: دهغه وروسته؟ وي فرمايل: مقبول حج

الإسلام والفقه الإسلامي

عن أبي ذر رضي الله عنه قال: سألت النَّبِيَّ صَلَّى الله عليه وسلم أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: إِيْمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ... (بخاري ومسلم)

حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه روایت کوي چې ما درسول الله صلى الله عليه وسلم څخه وپوښتل: کوم عمل غوره دی؟ وي فرمايل: په الله تعالى ايمان راوړل، او دهغه په لارکې جهاد کول

۳- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ قَانِتِ بَايَاتِ اللَّهِ، وَلَا يَفْتَرُّ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَوةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (بخاري ومسلم)

حضرت ابوهريرة رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: دالله په لارکې جهاد کونکي مجاهد مثال: د داسې شخص دی چې څوک روژې نيسي، قيام کوي، دقرآن تلاوت کوي په روژه او نقل لمونځ کې کوتاهې نه کوي تردې پورې چې دالله تعالى په لارکې جهاد کوونکي مجاهد بيرته راستون شي.

۴- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إِنْ تَدَبَّ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يَخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانُ بِي وَتَصَدِيقُ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَنَالٍ مِمَّ أَجْرُ أَوْ غَنِيمَةٍ، أَوْ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ (بخاري ومسلم)

له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: الله تعالى ددې خبرې ضامن دی چې دهغه په لارکې چې کوم

شخص جهاد کوي، هغه صرف په ماو پیغمبرانو باندې د ايمان جذبه له کوره وباسي، نو هغه شخص زه دثواب او غنیمت سره یوځای بیرته راولم اويا يې په جنت کې داخل کړم.

۵- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ (بخاري ومسلم)

حضرت ابوهريره رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کوم تن چې په داسې حال کې ومړ، چې هغه نه جهاد کړی اونه يې په زړه کې دجهاد شوق راغی هغه دمنافقت په يوه برخه ومړ

۶- عن جابر بن سمره رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينَ قَائِمًا، تَقَاتِلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ (صحيح مسلم)

حضرت جابر بن سمره رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايل: دا دين (اسلام) به تل قايم وي، ترقيامت پورې به دمسلمانانو يوه ډله ددې دين پخاطر جهادکوي

دپورته احاديثو په رڼاکې دجهاد وقاتل اهميت ښکاره شو، چې جهاد وقاتل يوه فريضه ده، دايمان راوړوڅخه وروسته جهاد غوره عمل دی، جهاد يوعبادت دی، مجاهد سره الله تعالى دفتح، نصرت او دغنیمت مال وعده کړې ده، يا يې دجنت وعده، رسول الله صلى الله عليه وسلم پخپله جهاد کړی دی صحابه ووته يې دجهاد په اړه ترغيب ورکړی دی دجهادنه مخ گرځول منافقت دی، په جهاد پريښودوکې مصيبت او ذلت دی، يوه شپه په اسلامي سرحدباندي پهره کول دټولې دنيادمال ودولت نه غوره ده، کوم قدمونه چې دجهادپه لاره کې سپيره شي هغو قدموته د دوزخ اورنشي رسيدی جهاد په ترقيامته روان وي (ابوداد وكتاب الجهاد نوربیا ...)

د سوداګرۍ او اقتصادي ودې په اړه د اسلامي حکومت واکونه او مسؤليتونه

۵ مه وروستی برخه

م: ش: منصور

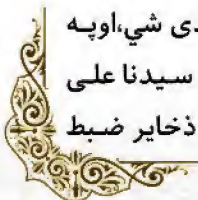
مائده سورة کې د بیان شویو احکاموله مخې: دفسادفې الارض سزامرګ دی، د مشهور مالګي فقیه ابن رشد هم دارایه ده، څوک چې د مشهور فلسفي اومفکر ابن رشدنیکه و، دهغه رایه داده چې داسلامي حکومت ترواک لاندې ښارونوکې چې هرڅوک جعلی سیکې جوړوي اوهغه بیا بازارته وړاندې کوي دفسادفې الارض مرتکب ګرځي، دفسادفې الارض حکم دهغو خلکو باره کې راغلی دی چې په اجتماعي او منظم ډول دا چارې ترسره کوي هرچې په انفرادي ډول یونیم تن کله نه کله جعلی سیکه اصلي وبولي؛ نو داجرم دی لیکن فسادفې الارض ندی، څوکه یوڅوک نن سبا دجعلي لوټونوچاپولو ماشین ولګوي او یا کوم شخص دجعلي سیکو جوړولو پابریکه پرانیزی نو داجرم دهغوی په اندفسادفې الارض دی چې سزایې هم مرګ کیدی شي

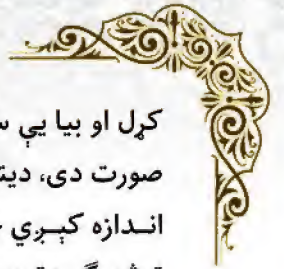
نن سبا حکومتونه په لویه کچه تاوانونه اوجرمانې اخلي، ایا په یواسلامي حکومت کې جرمانې یا تاوانونه اخیستل کیدی شي؟ دځینو فقهاوو په اند: چې نشي. اخیستل کیدی، دځینو نور رایه ده چې اخیستل کیدی شي، اوس دا چې دتعزیربالمال یعنی دمالی تعزیر ورکولو په صورت کې اخیستل کیدی شي که نه؟ دامسئله دفقهاوو ترمنځ دبحث لاندې ده، دځینو احادیثونه معلومېږي چې دجرمانې سزا ورکول کیدی شي، اوپه ماضي کې یې هم مثالونه شته لکه حضرت سیدنا علی بن ابی طالب رضی الله عنه دذخیره کوونکو ذخایر ضبط

دا خبره چې د خلکو دمالونو بیې مه کموئ! اسلامي فقهاوو دعظیم الشان قرآن ددې ایت نه ویستلې ده «وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ» (هود: ۸۵) دخلکو دخیزونو او د مال ودولت بیې مه کموئ، په دې حکم کې زیات عموم دی، دخلکو توکي یاخېزونه په معمولي توکو پیرل، اوناچله سیکې جاري کول، په کم وزنه دینارودرهم سیکو کاروبارچلول اوپه ډېره کمه بیه دیوجنس پیرل داګرد په «بخس» کې راځي، دنن سبا په مروج اصطلاح کې ویلی شوچې سیکې «ډي ویلیو» کول هم دبخس یوډول دی، تادحکومت لخوا دذمواریا مسؤل په حیث زید ته دپنځه زره روپیوورکولو وعده وکړه، وروسته دي سیکې بیه کمه کړه، دپنځه زره ګون بیه دي دوه نیم زره کړه اوزید ته دي پنځه زره ګون ورکړ

اوس دزید استحقاق چې دکوم قیمت و، هغه تاهغه ته ورنکړ، دعلماوو په قول: داهم په «وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ» (هود: ۸۵) کې راځي، نن سبا په دې حکم باندې دعمل کولو صورت څه ډول پکاردی؟ یاداحکم په اوسنۍ اقتصادي ژبه کې څه ډول تعبیریډای شي؟ دادعلم دځاوندانو اوفقهاوو لپاره دغور وړپوښتنه ده

امام احمدبن حنبل رحمه الله کم وزن سیکې جاري کولوته، یا په جعلی توګه دهغوچلولوته «فسادفې الارض» ویلي، اوښکاره ده چې دفسادفې الارض سزا عظیم الشان قرآن کې ډېره سخته بیان شوې ده، په

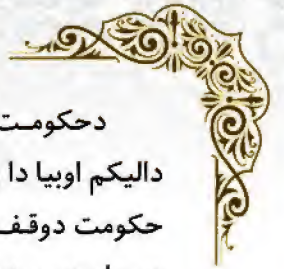
کړل او بیا یې سرعام وسپړل، داهم یوډول دتعزیربالمال صورت دی، دپته ورته نورمثالونه هم شته چې ترې دا اندازه کېږي چې اسلامي حکومت دنورو سزاگانو ترڅنګ دتعزیري سزایه توګه دجرمانو اوتوانونو لګولولارې هم چارې غوره کولی شي.

د اسلامي شریعت یوعام اصل دا دی چې «الْخِرَاجُ بِالضَّمَانِ» (سنن ابی داود، کتاب الاجارةباب فیمن اشتری عبداً [۳۵۱۰] سنن ترمذي، البیوع، باب فیمن یشتري العبد [۱۲۸۵]) یعنې کوم څېزنه چې ګټه اخلي دهغه تاوان اوزیان به هم ته! پورته کوي، که ته دپو څېزنه مستفید کېږي، دهغه اړوند مسؤلیتونه به هم ته سرته رسوي، دهمدې اصل لاندې داسلامي حکومت اودهغه دوګروترمنځ داریکو ځیني اړخونه منضبط کېږي که یوسړی وارث ونلري، خپلوان یې شتون ونلري، نوبیت المال دهغه وارث دی؛ که دکوم شخص په ذمه پورو اوهغه مړشو، او ترې متروکه ورته نه وي پاتې، نو پوربه یې بیت المال اداء کوي، داخبره په ګڼو احادیثوکې بیان شوې ده «مَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلْيُنَا» کوم سړي چې بوج پرېښود، هغه زموږ په ذمه دی یعنې حکومت به یې اداء کوي (بخاري، کتاب الفرائض، باب میراث الامیر، [۶۷۶۳] مسلم، کتاب الفرائض باب من ترک حالاً [۱۶۱۹])

نودحکومت دمالی مسؤلیتونوپه باره کې چې کوم احادیث راغلي دي هغه زیات مفصل دي، دهغوپراساس فقهاووګڼ احکام بیان کړي دي دهغونه دا اندازه کېږي، چې اسلامي حکومت به په اقتصادي اومعاشي معاملاتوکې اهم کردارلري، دقرآن پاک هغه مشهورایت [چې په کې داسلامي حکومت مسؤلیتونه اوفرائض بیان شوي دي] کې دالله تعالی ارشاد دی «که موږ مسلمانانوته په زمکه کې واک ورکړ، هغوی به [وَأَتُوا الزَّكَاةَ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْوَ عَنِ الْمُنْكَرِ] الحج ۴۱» زکات به ورکوي، په ښویه حکم کوي، اودبدونه به منع کول کوي، ګواکي دزکات اخیستو انتظام کول دحکومت

له اساسي مسؤلیتونو څخه یو دی، یوحديث کې ارشاددی «السلطان ولی من لا ولی له» [بخاري کتاب النکاح، باب السلطان ولی (۵۱۳۵) ابوداود کتاب النکاح، باب فی ولی (۲۰۸۵)] دچا ولی یا وارث نه وي، حکومت دهغه وارث دی، دچا چې څوک مدد کوونکی نه وي حکومت به دهغه مرسته اومدد کوي، دیوچا څوک دپوښتنې نه وي، حکومت به دهغه پوښتنه کوي په یوځای کې راځي «الله ورسوله ولی من لا ولی له» [مسند احمد ۲۰۴/۱] الله تعالی اودهغه رسول ولی دي دهغه چا چې ولی ونلري، ددې لپاره چې کوم حکومت دالله تعالی اودهغه درسول ځای ناستی وي هغه به دهغه چا ولی وي څوک ولی ونلري په یوبل حدیث کې راځي «إِنَّا أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَمَنْ تُوْفِيَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَى قَضَاؤِهِ» که یوتن وفات شو اوپه ذمه یې قرض پاته و، اداء کول یې زما په ذمه دي، یعنې زما دحکومت په ذمه دي.

حضرت عمر فاروق رضی الله عنه هغه جمله ټولوته په زړه ده، چې فرمایلي یې: که دفرات په غاړه کومه اوزه مړه شوه، داریرم هسې نه الله تعالی دهغې باره کې له ما پوښتنه وکړي، چې ولی داسې حالات پیدا شول چې پکې څاروي له لوږې ووژل شول، اوولی ورته وښه یا ګیا نه رسیده؟ یوځل حضرت عمر فاروق رضی الله عنه خپلو والیانوته یولیک کې حکم وکړ چې: «أَلَا أَوْسَعُوا النَّاسَ فِي بُيُوتِهِمْ وَأَطْعَمُوا عِيَالَهُمْ» دخلکو په کورونوکې وسعت پیدا کړئ، یعنې خلکوته د استوګنې لپاره اسانتیاوې برابرې کړئ او ورته دومره معاش اووسائل ورکړئ چې هغوی خپلې کورنۍ ته پرې ښه خواړه برابرکړي شي.

د حکومت د مسؤلیتونو په لړ کې وروستی خبره د الیکم اوبیا دا بحث پای ته رسوم هغه دا چې اسلامي حکومت د وقف معاملات لري، دا د اسلامي تاریخ یوه ډېره لویه مهمه اجتماعي او اقتصادي برخه ده، چې په اړه یې حکومت خاص کردار لري، د قانون جوړولو له لارې داسې پالیسي رامنځته کول چې حکومت دا واقفو ادارې په ښه نه، ښه توګه جوړولی شي، نن سبا د حکومت د مسؤلیتونو په باب کې داسې اهم معاملات مخ ته راځي، چې په اړه یې علماوو اوقهاوو ته غورځنګ د نن څخه پنځوس کاله وړاندې په خلکو کې د ملي ملکیتونو د قبضه کولو رجحان ډیر شو، په اسلامي نړۍ کې یو شمیر خلک د کمونزم له افکارو څخه په تاثر اخیستو د وقفې ملکیتونو په سرکاري ګرځولواخته شول او په ځینو اسلامي هیوادو کې واکمن د سوشلزم نه په متاثر کېدو پورته شول، د خپلو سیاسي مخالفینو شتمنۍ، دهغوۍ پابریکې اونور یې پخپل واک کې قبضه کړي لکه زموږ په ګاونډي هیواد پاکستان کې څه زمانه مخکې یوزیات شمیر پابریکې او شتمنۍ د سرکار لخوا قبضه کړي شوې، هغه کوم لیدریا صدراعظم چې پابریکې یا نورې شتمنۍ سرکاري ګرځولې، هغه خپله د کومې پابریکې څښتن نه و، په دې وجه یې په سرکاري ګرځولو کې ډیر په جوش اوجذبه کې و، خو کله چې خبره د زمکو په سرکاري ګرځولو راوڅرخیده، هلته په دې وجه چې هغه خپله له هغه طبقې څخه و، کومه چې انګریزانو د «زمیندارو» دهقانانو په نوم پیدا کړې وه، نو د زمکو په اړه له خپل جوش نه په شاشو او په باب یې نرمې وښوده نو هغه و چې لویې لویې زمکې د حکومت په واک کې ورنکړي شوې

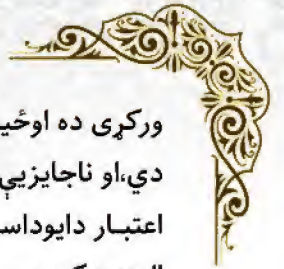
اوس پوښتنه داده چې ایا د حکومت لخوا د یوچا شتمنې سرکاري یا دولتي ملکیت ګرځول جواز لري؟ ایا دغه عمل له شریعت سره برابر دی؟ ښکاره ده کله چې د دغسې ګامونو پورته کولو په وجه کومې پایلې

راوتې هغه ټکان ورکوونکې وي، یاد هیواد ته یې هم زیات زیانونه واړول، کومو خلکو چې دخپلو خولو په تویولو سره لږې ډیرې شتمنۍ پیدا کړې وې، پابریکې او صنعتونه یې جوړ کړي وو، هغه ټول سرکاري یا دولتي کړی شول، خوزیاتره د حکومت د لوړ پوړو مامورینو لخوا قبضه کړي شول، نتیجه یې داشوه چې له امله یې دیاد هیواد اقتصادي وضعیت په ځای کیناست او د ترقۍ یې چانسونه یې وبايلل، اوبیا دهغه مهال راهیسې پرلپسې ډیر کوښښونه وشول چې پخپلو پښو یې ودروي خو موفق نشول

اوس یو بل بد عمل «دنج کاري» په نوم روان دی، لویډيځوالو نړۍ کې د هیوادونو د ملي شتمنیو اخیستونس څخه متعارف کړي ده اوس هغوی «دنج کاري» خصوصي یا «پرائیویټیزیشن» په نوم یوه نسخه وړاندې کړې ده چې ګران بیه دولتي اقتصادي شتمنۍ او وسائل په ډیرو کمو پیسو په نورو پلورل کېږي، بهرنۍ کمپنیا، حساسې ادارې او شتمن اشخاص یې پیري، حال دا چې دیو هیواد لپاره ګران بیه شتمنۍ او ملکیتونه لرل د ژوند او مرګ سوال دی، چې د کوم هیواد سره وي هغه ژوندی ګڼل کېږي او چې د کوم هیواد نه و پیرل شي هغه مړ بلل کېږي لکه پاکستانی حکومت د بریښنا وسائل په بهرنیو کمپنیو په داسې نرخونو پلورل، چې دهغو مالیت داخیستي قیمت نه څو چنده ډیروو، او هم یې ځیني داسې ادارې وپلورلې چې د څو میاشتو عوائد یې داخیستي قیمت نه ډیروو هم دا وجه ده چې دیاد هیواد اقتصادي حالت پرلپسې تیند کونه خوري او مسلسل د خساري ښکار دی.

دانسخه په ټوله نړۍ کې ازمايل کېږي له دې وجې هر ځای د علم خاوندانوته پرې غورځنګ دی، یو شمیر ښاغلو په دې اړه مقالې هم خپرې کړې دي، کتابونه یې هم پرې لیکلي دي، ځینو د فقهي دریځ له زوایې یواځې دخپل فني لید له پلوه ورته کتنه کړې او د جواز فتوایې

ورکړی ده اوځینو په ژورلید سره حقایق اونتایج ارزولي دي، او ناجایزېې گرځولي ده واقعہ داده چې دنتایجوبه اعتبار دایوداسې نوی استعمار دی چې د«جزایر شرق الهند» کمپنۍ یونوی شکل دی، کومې چې یوه پیړۍ وړاندې په همدې چالاکی اوجعل کاری سره خپل دومره پراخ حکومت رامنځته کړی و چې په پولوکې یې لمرنه ډوبیده . داسلامي نړۍ په بېلابېلو هیوادوکې بهرنۍ کمپنیانې میشت دي، هغوی داسلامي هیوادودخپلو شتمنیوپه مټ په مسلمانانو باداري کوي اوخپلولاسونوته یې کینولي دي

دحکومت له مسؤولیتونوڅخه نن سبا یوه اهمه معامله داده، چې یواسلامي بازار رامنځته کړی شي، په دې اړه غورپکاردی، زکه نن سبا دزروبازار په مکمله توگه دسودخورونکو اداروپه کنترول کې دی، دزرو بازارپه نوم چې کوم څه روان دي! هغه ټول دسود، قمار، غرر، مختلف صورتونه دي! نن سبا یوداسې اسلامي بازارته ضرورت دی، چېرته چې داسلامي احکامو سره موافق کارکوونکې ادارې شتون ولري، په اسلامي خطوطوباندې بانکي سیستم شتون ولري بانکونه پکې د اسلامي شریعت سره سم دسوداگری کارونه پرمخ یوسي او دزرو بازار هغه جایز مقاصدپوره کړی شي کوم چې بازارنه ترلاسه کیدی شي ددې لپاره مختلفو اسلامي هیوادوته خپلې اقتصادي تگلارې ټاکل پکار دي، چې یوهیواد ترکومه حده دزرو بازارته مټ او بازو گرځیدای شي ددې فن لپاره داسې ماهرین خلک تیارول اوکینول پکاردی خو هغوی دابیان اوپه گوته کړي چې داکار څنگه کیدای شي

دزرو بازارپه اړه نن سبا علماوو په تفصیل سره غور اوسوج کړی دی او په اړه یې گڼ کتابونه هم لیکلي دي، په کوموکې چې هغه مالي پانې چې دپیر اوپلور بازارته وړاندې کېږي پکې اسلامي حکمونه او اصول څه ډول پکاردی، تعین کړي دي، مالي پانې چې کله

دخریدوفروخت لپاره وړاندې کولی شي دهغو احکام اوقواعدڅه پکاردی؟ ښکاره ده چې هغه احکام اوقواعدبه دشریعت سره برابروي، په هغوکې به ربا نه وي، دسود احکاموپه کلکه رعایتولو سره چې کله په یادو مالي پانورا کره ورکړه کېږي نودابه دهغه راکړې ورکړې نه جلا وي کومه چې په نویو بازارونوکې دودوشوې ده، په دې توگه چې کله دوندوپیر- پلورمسئله راځي نو دوندوپه پیر- پلورکې به هم دسود حرمت احکاموته پام کولی شي که دیوې داسې کمپنۍ دوندوخریدو فروخت کېږي چې هغې سره یواځې نغده پیسې شته، نو دهغې دوندو دخریدوفروخت معنی داده چې زروخریدو فروخت په زرو سره کوي، کوم چې یواځې په برابری سره کیدی شي په کمی وزیاتي سره نه، نوپه دې توگه دوندوهغه خریدوفروخت چې نن سبا جاري دی په کوم کې چې «فیوچرسیل» هم راځي، او پکې امتیازې ونډې هم شامل دي، ددې ټولو احکام ترتیبول اوپیژندل پکار دي

داټول هغه احکام دي چې دزروپه بازار پورې تعلق لري دکوموپه باره کې چې نن سبا فقهاوو په تفصیل سره احکام هم مرتب کړي دي اوپه دې موضوع یې کتابونه هم لیکلي دي اودهغو فتاوی اوفیصلې هم بیرون ته راغلي دي کوموچې په اجتماعي توگه له اجتهادنه په کاراخیستواوسني فقهې، قانوني اواقصادي مسائل ځواب کړي دي، درابطة العالم اسلامي ترڅارلاندې چې کومه فقهې اکاډمې ده هغې پخپلوپریکړه لیکونوکې او فیصلوکې هم ددې خبرو تفصیلی ویلي دي، دجدې اسلامي تنظیم ترڅارنې لاندې چې کومه نړیواله فقهې اکاډمې ده هغې هم د دې معاملاتوکې په باره کې په ډیرتفصیل سره رایې ورکړې دي، دکومو نه چې دا جوتیري چې دنوي دور اسلامي فقهاوو په اجتماعي توگه څومره نتایج ترلاسه کړي دي؟ دهغوی اجتماعي بصیرت په دې برخه کې څه وایي؟ دا هغه مسائل دي چې مخامخ دحکومت په واک پورې تعلق لري پای

تاریخ سره بلد تیا له فکري رنځونو د مغز مینځني غوره لاره

محسن پکتین

تاریخ د ماضي هنداره ده، یو ملت چې ویارونه او نیمگرتیاوي دواړه لري، تاریخ یې د مخ او خټ له توپیر پرته له هرڅه برېند را ښکاري، د افغانانو تاریخ که څه هم له ویارونو ډک گڼل کېږي او هم دی، خو بیا هم مو د ویارونو په دغه سپینه لمن د غلامی، ظلم او بربریت، فساد، فکري او اخلاقي انحطاط او پستی او... په ټوله کې مو د فراگیر شرم تور ټپونه هم راښکاري چې نور ورته پکې گوته ونیسي.

که مو تاریخ محمود غزنوي، احمدشاه ابدالي، میرویس نیکه، د نږدې ماضي مرحوم ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله او ترې را وروسته طالبانو پورې ډېر گمنام او مخ پټې د ویارونو په توگه را ټول کړي، ورسره یې د تېري یوې پېړۍ په اوږدو کې له امان الله خان، شاه شجاع، کارمل، حفیظ أمین، نجیب رانېولې د نن ورځې تر اشرفغني، پلویانو او د کابل حکومت مخکېنیو او اوسنیو چارواکو غلامي پېژندل شوې څیرې هم په خپله لمنه د تورو داغونو په توگه را په گوته کوي.

د اشغال له پیله دا ۱۸ کاله داسې نه وه چې اشغالگر به د وخت غلامي څیرې له هماغه کمونیستي فکر او د انارشي له تگلارې سره تقویه کوي، بلکې یواځې چې د دوی هرڅه ومني او نور هیڅ خپل فکر او تگلاره ونلري، یادو خبرو هم دیموکراسي او ورته چوپړ یې د کمونیستي فکر او انارشي د تگلارې نعم البدل وموندل، خو نن چې اشغالگر پر وتو دي، دوی د حالاتو په څپو کې څگ ته لاس اچوي، کله د ۱۸ کلنیو لاسته راوړنو؟! چيني وهي، کله کمونیستي دور او کمونستان یادوي او کله بیا د انارشي د دور تگلارې ته د بیا ورگرځېدلو خبره کوي چې وای طالبانو ته به غرونو ته و خبرو، د طالبانو امارت دیکتاتور نظام دی نه یې زغمو او...

دوی د یوې پېړۍ په اوږدو کې گوداگیان د پردیو پر گوداگیتوب له وحشتونو سره بشپړ پېژني، ورسره افغان ولس او ویارونه یې هم پېژني، خو چې دا د تېر تاریخ کېسه ده او بیا زموږ ولس تاریخ ته ډېره کتنه او مراجعه نلري، د دوی له وروستو پاتې والي په استفاده د نن سبا غلامي او توري څیرې څومره چې کولای شي او وتوانېږي زموږ د ویارونو او ویارمنو پرگنو د پېکه ښودلو هڅې کوي، ورسره د پرون خپل نادوده گوداگي سلف هم ولس ته سپین چرگ ور پېژني، نادودي او وحشتونه یې په داسې حال کې چې عملاً یې تکراري په ټوله سپین سترگې توجبه او د ځان ترڅنګ یاد سلف ته لا هم ترې برأت ورکوي.

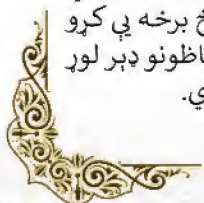
سره له دې چې نجیب د اشرفغني کمونیست همسنګره او له تېرو دوو لسیزو راسي د هغه په گډون کابل دولتي چارواکو او منسوبینو له غوره سلفو څخه دی، خو په دې وروستیو کې یې په خپلو څرګندونو کې له واک څخه د نجیب استعفاء د هغه تېروتنه بللې او په خبره یې دی به بیا دغه تېروتنه تکرار او خپله چوکۍ به تر وروستی شېبې خوشې نکړي، ورسره یې په پای کې پر نجیب له تمسخر ډکه خندا هم کړې، غافل له دې چې د نجیب تېروتنه نه بلکې پر هغه د بادارانو مرستې بندېدل، گوندي ناندري او د ولس کرکه عمده لاملونه و چې همدا اوس اوس هم شته او بیا د چوکۍ نه پرېښودو ترخه فارموله رباني او حکمتیار څکلې چې تر پنجشېر او کولابه یې په ځان پورې نېولې وه، خو پای یې بیا له نجیب څخه څومره په توپیر کې و؟ نو د غني باید پام وي چې د یوې ناکامې تجربې له لاري همغه د نجیب په برخليک اخته کېدونکي دی.

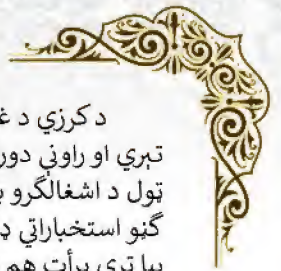
اشرفغني، ورسره کرابي پلویان، د ادارې غړي او پخواني چارواکي چې زموږ د ویارمن تاریخ تور داغونه خپل سلف مني، په دا ډول کړنو او څرګندونو تر خپل

سلف زیاتو نادودو او وحشتونو ته خپله ژمنتیا او لېوالتیا ښيي، خو پر ډالري کرایو او لالچونو یې د ډېرو خولې ور تړلې او ځیني نور بیا وېده، نادېده او کوسفندي خاصیت لري چې په پټو سترگو بیا هم ورته خوشبین دي، د نادودو او وحشتونو پر وړاندې یې نه هیڅ وایي، نه غږ پورته کوي او نه یې د مسئولیت له مخې تش د یو یادښت په توگه له ځان سره لیکي ترڅو د تاریخ برخه شي، راتلونکو نسلونو ته د دوی اصالت ور وپېژني او هغوی بیا د نورو په غولونه په هغه توره او غلامه څیره پسې لاړ نشي چې نه یې په سترگو لیدلې، نه یې تاریخ ورته مالوم او نه یې هم کره پېژني، لکه د نن غولېدلي ځوانان چې د وخت گوداگیانو د نجیب په څېر د تاریخ په منحوسه او گوداگي څیره پسې روان کړي.

موده وړاندې حمدالله محب د نجیب قبر ته تللی او د هغه د ابادولو ژمنه یې کړې وه، دوی که څه هم په زماني، مکاني، فزیکي او فکري لحاظونو ډېر سره لیري دي، علاوه یو د امریکا او بل د روس لاسپوڅي چې له امله یې یو د بل مخالف سنګر کې هم کارول شوي، خو دا چې د خپل ولس پر وړاندې د دواړو موقف یو او پر جلا لحاظونو یو له بله پکې وړاندې دي، پر غني سره یو ځای او وصل کېږي او نن محب هماغه نالیدلې نجیب خپل سلف گڼي او له ځان سره نادیده او ناخبره ځوانان هم غولوي او روانوي.

زموږ د تېرو پرگنو همت وه چې د نجیب کړنې او دوره یې د تورو ورځو په توگه په تاریخ کې را پېژندلې او اوس یې حتی همخیالان هم پرې پېژنو، خو د نن همخیالو چې یې کومې کړنې ترسره کړې، څرنگه دورې یې تېرې کړې او څومره یې ولس زیښلی که ترې وغږېږو، هرڅه ټکي په ټکي کره انځور او د تاریخ برخه یې کړو له نجیب څخه په ځیني لحاظونو ډېر لوړ خبري او د هغه تاریخ شرموي.

د کرزي د غلامۍ دوه رسمي دورې او پاټې غیر رسمي چوپړ او د گډوله حکومت تېري او راوړنې دورې یواځې لوی جنایتونه او خیانتونه لکه د هېواد خاوره او هوا ټول د اشغالګرو په واک کې ورکول (د هېواد د خرڅلاو تړون)، اشغالګرو او د هغوی گڼو استخباراتي ډلو ته د هر ډول جنایونو زمېنه سازي، پلان گذاري، کوردینات او بیا ترې برأت هم ورکول، د اشغالګرو د کورنیو او نړیوالو گټو لپاره د ملي اردو کارېدل په زغرده منل، د پوځ بېلابېلو قطعو تر نوم لاندې پر ولس د امریکايي بلیک واټر کمپنۍ کړایي قاتلانو کارول، د داعش پر نوم امریکايي استخباراتي پروژې د ودې او پر ولس یې د استعمال هر ممکن اقدام، پر ولسي غونډو، ودونو، جنازو، فاتحو هوايي او هاوان بریدونه او چاودنې، هغه بزدلانه چاپې او بمبارۍ چې پکې کور په کور لږ ترلږه ۴ تنه وژل کېدل یا هغه چې له ۲۰ څخه تر ۶۰ ماشومانو، مېرمنو او ولسي وگړو ژوند یې اخیست، د ملي عام المنفعه ځایونو، مدرسو، مسجدونو، مکتبونو، کینیکونو، کلیو او بازارونو وړانول او د ولسي وگړو املاک او عفتونه لوټل.

همدارنگه له گاونډیو سره د میلیونونو ډالرو، پوځي، استخباراتي، سیاسي، اقتصادي او تبلیغاتي پټو معاملو په ځانګړې د ډېورنډ خیالي کرښې معاملي سربېره ولسوال مخالفین او خپل ولس د همدغو گاونډیانو پر نوم وژل، مهاجر او پولې ته څېرمه ولسونه پر همدې گاونډیانو پر یو او بل نوم څپل، په خپله او هم د اشغالګرو له لوري د ملي شتمنیو چور او لوټ ته زمېنه سازي، له ولس سره د نړیوالو مرسته شویو مالیاتو او توکو پر یو او بل نوم لوټل او د منت بار یې د ولس پر اوږو ور اچول، د ولس له تر ټولو اېتر حالت څخه د یوې شخصي اقتصادي پروژې په توګه استفاده، هېواد او راتلونکي نسل مو د غرب تر ملاماتونکو پورونو لاندې کول، په ملي او دولتي کچه د فکري بېلارېو او اداري او اخلاقي فساد خپرول، د برحاله او پخوانیو دولتي چارواکو پر مستقیم او غیر مستقیم ډول د جګړې، مرموزو وژنو لړۍ او سیاسي ناندريو توندول، د جګړې پای ته رسېدو او سولې راتلو د مخنیوي او د راتلو په درشل ولاړې سولې د سېوتاژ پټې او ښکاره هڅې او زرګونه نور موارد هغه څه دي چې د نن/امریکا ګوډاګیانو د پرون/روس ګوډاګیان پکې شاته پرېښودلي او له همدې اړخه هم امریکا له روس څخه پرمختللي ښيي.

که موږ نن د تاریخ د تورو څیرو په توګه دغه د پردیو لاسپوڅي له پیدایښته تر پايښته، د هغوی کرښې او څرګندونې، د ځوانانو د افکارو او اذهانو د تخریب او ویجاړۍ، اخلاقي بېلارېو او پستۍ او له پخوانیو کمونستانو، اوسنیو دیموکراتانو او پردیپالو سره یې د فکر، تګلارې او تګلوري پر لحاظ وصل کولو مزي او لارې چارې له کره شواهدو او د مهال له قرائنو سره ثبت نکړو او ورسره د اغېزمنو ځوانانو د ذهن سازۍ، فکري اصلاح او مغز مېنځنې هلې ځلې او هم د خپل تاریخ پر مثبت اړخ، هویت ساتنه، فکر او فرهنگ کار ونکړو د دې وېره شته چې دا ځل د کمونستانو او نجیب د دور په پرتله زیات ځوانان له لاسه ورکړو.

ځوانان چې د انسان منځنۍ پور دی په تېبې ډول په فکري لحاظ هرڅه زر قبلوي، وینو څه چې څنګه موږ لیدلي همغسې. دوی هم لیدلي، خو دښمن ترې په دوه ټکي تبلیغاتو او سانسور د هغوی ذهنونه له سترګو لیدلو مشاهدو پر بله واړوي، له بل لوري دښمن ځوانانو ته ماضي له خپلو شواهدو او قرائنو پرته د هغه په ګټه د حال د قرائنو په رڼا کې انځوروي او له درېیم لوري بیا خپل تاریخ او له هغه سره بلد تیا له فکري رنځونو د مغز مینځنې تر ټولو غوره لاره ده، له همدې امله زموږ د با احساسه ځوانانو مسئولیت جوړېږي چې کوم څه موږ له نږدې لیدلي، له کره درکونو یې خبر لرو، باوري خپلوان او نږدې ملګري مو ترې خبر دي هغه ثبت کړو، کوم چې کره نه وي لايې وخت دی چې د پېښو له

عیني شاهدانو یې کره کړو او تر وښې هڅه وکړو زموږ د نن ځوانان هم هر اړخیز ورباندې قانع کړو ترڅو راتلونکي نسلونه د نن ورځې هرڅه د تاریخ په هنداره کې برېښد وویښي او پرې د فکري رنځ له جرثوم څخه خپل ذهن وژغوري.

زموږ که د نن ځوانان دي او که د سبا نسل مو، د پوهې فقر، فکري گډوډۍ، فرهنګي انحطاط، اخلاقي انحراف او تاریخي ورکې له جدي ګواښ سره مخ دي او دا ځکه چې زموږ مسئولیت یواځې د دوی فزیکي پالنه نه ده، بلکې د هغوی هراړخیزه روزنه، تربیه او پوهاوی هم زموږ د مسئولیت برخه او د دوی د فزیکي جوړښت یو لاینفک غړی دی او بیا بېلابېل چاپېریالونه چې د خپل جوړښت په اثر افکار پنځوي او له امله یې په ټولنیزه او نړیواله کچه ګڼ فکري مکتبونه او لیدلوري رامنځته شوي هم ورته په پام کې ونېول شي ترڅو له ټول جدیت سره له بد چاپېریال څخه خوندي او په یو پاک سوتره هغه کې یې د فزیکي جوړښت تر څنګ روزنه، تربیه او پوهاوی ترسره شي، خو په خواشینۍ سره چې په لومړي سر کې د نن سبا والدینو او بیا زموږ با احساسه ځوانانو ورته کومه پاملرنه نه ده کړې.

ځوانان چې د ټولنې د ملا تیر ګڼل کېږي باید تر بل هرڅه زیات او په لومړۍ رتبه کې عقیدې، فکر، فرهنگ او تاریخ ته جدي متوجه کړل شي، د هېواد رښتونی او معنوي پرمختګ پر همدې ولاړ دی، مطلوب نووښتونه را منځته کېږي او موږ به خپلو پښو دروي، کوم چې د دې مادي مرافق دي، که زراعت دی، که اقتصاد دی، که رغښتي پروژې او چارې دي، که کورنۍ او بهرنۍ پالیسي او ډېپلوماسي او که داسې نور دي، هغه د رښتوني معنوي پرمختګ پر مليا د وگړو د ژوند د لومړنیو اړتیاو د پوره کولو د هڅې او هاند په نټېجه کې هم ترسره کېدی شي او په اتومات شکل ورسره پر مخ درومي..... پای

د مفتي قلم الدين «متوکل»

ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه

م-الياس فاتح

دردمن شول، دلته به څو شپې ددغه وياړلي شخصيت د ژوند، کارنامو او مشخصاتو يادونو ته تم شو.

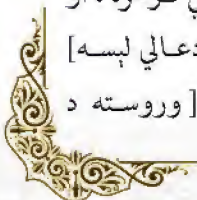
زوکړه يې: مرحوم مفتي قلم الدين متوکل د الحاج مقام الدين ځوی و، چې په ۱۳۹۸ هـ ق (له ۱۹۷۷م) کال يې د پکتيا ولايت اريوب ځايو ولسوالۍ د اميرخېلو کلي د مصرخېلو په يوه دينداره کورنۍ کې نړۍ ته سترگې وغړولې.

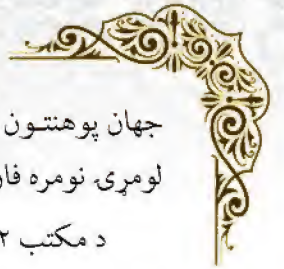
نوموړی لا کمکی و، چې شوروي زېښاکگرو د افغانستان په سپېڅلي حريم يرغل وکړ، او افغان مظلوم ملت يې په هجرت کولو اړ کړ؛ همغه وه چې د نوموړي کورنۍ هم د نورو افغانانو په څېر له خپل ټاټوبي خيبرپښتونخوا په لور مهاجره او د «مادې سمو/مندوري» په نامه په يو مهاجرکمپ کې ميشت شول.

زده کړه يې: نوموړي لومړۍ عصري زده کړې، د کرمې ايجنسۍ د شبک کمپ په ابتدايه مکتب کې تر پنځم ټولگي ورسولې، او منځنۍ عصري زده کړې يې د «گيمن پل» په ښوونځي کې تر لسم ټولگي ترسره، او نورې زده کړې يې د پېښور اړوند پيو [اتحادعالي لېسه] کې تر دولسم ټولگي پورې بشپړې کړې. [وروسته د

پيدايښت د انسان له صورت سره [يني خالق بشر] من طين-الايه] او جوړښت يې له سيرت سره [يني جاعل في الأرض خليفة-الايه] تړاو لري؛ نو ځکه ويلی شو چې په هر پېر کې د صورت له پلوه انسانان بېشمېره پنځول شوي، خو د سيرت او معنا پر ګانه بيا ډېر کم پسولل شوي دي، چې له دوی څخه په روان پېر کې يوه بېلګه مفتي قلم الدين متوکل-نورالله مرقده- هم يادولی شو.

هو! مفتي قلم الدين متوکل هغه علمي، مصلح، مجاهد، مبلغ شخصيت و، چې نه يوازې په افغاني ټولنې کې يې د علمي وړانګو مزي وغږل، بلکې د امريکايي ټاراک پروړاندې يې په سختو او حساسو شېبو کې د يوه وسپنيز عزم لرونکي، جرأتمند، مخلص او پياوړي مجاهد په توګه خپله سپېڅلې فريضه ترسره کړې، او د دې سربېره يو عملي دعوتګر، دحق تېره قلم څښتن، جهادي روحيې ښوونکی، د بې وزلو، کونډو او یتيمانو د اوښکو پاکوونکی، د علومو په څپانده چينو د علمي تېرو [طالبانواو علماوو] خړوبوونکی، د قومونو او ولسونو ترمنځ د روغې جوړې او اتحاد سمبولیک شخصيت په توګه پېژل شوی و، چې د مرګ په جارحانه غږ يې د ډېر زړونه زخمي او

جهان پوهنتون څخه په شرعياتو کې ليسانس، او په لومړۍ نومره فارغ شو.

د مکتب ۱۲ ټولگي له فراغت سره سم يې د ديني علومو د تحصيل لپاره ملا وتړله او ابتدايي زده کړې يې د احمدشع [مهاجرکمپ] په يوه ديني مدرسه کې د ځاځيو نوميالي عالم مولوي محمدمضان حقاني څخه پيل کړې.

د علمي سړ په دې لړ کې يې د نوموړي استاد په سپارښتنه د اريوب ځاځيو مرکزي مدرسې «الجامعة النعمانية» په لور مخه کړه، هلته يې د سترمفسر او مصنف مولانا گل الرحمن حقاني او نورو جيدو علماوو څخه يو شمېر کتابونه ولوستل.

نوموړی د لا علمي پرمخيون په خاطر بېرته د کوزې پښتونخوا په لور رهي شو، چې د هنگو، پېښور، چارسدې او شاه منصور په بېلابېلو مدارسو کې يې د فنونو کتابونه تکميل او د حديثو وړې دورې لپاره يې د بنو سيمې په [المركز الاسلامي] کې داخله واخيسته. د وړې دورې تر لوستلو وروسته يې د احاديثو لويې دورې لپاره په ديوبند ثاني [جامعه حقانيه اکوره خټک] کې داخل، او په ۱۳۲۳ هـ ق کال کې دنوموړې جامعې د مشايخو کرامو لخوا ورته د فضيلت پگړۍ پر سر او پر ممتاز سند ونازول شو.

ددې ترڅنگ يې د مفتي الثقلين شيخ الحديث مفتي سيف الله حقاني- مدظله- سره د كلية التخصص في الفقه والافتاء والقضاء کې شريک او د پياوړي مفتي په توگه فارغ شو، چې تر تخصص وروسته يې د خپل مفتي مدظله تر څار او نظارت لاندې خورا زياتې فتواگانې ورکړې.

تدريس يې: مفتي صاحب له فراغت وروسته په لومړي کال د پنجاب په چکوال مدرسه کې تدريس شروع کړ، چې د غه مدرسه کې د يو کال لپاره د صدرالمدرسين او هم د دارالافتاء د رئيس په توگه پاتې شو.

ورپسې يې څلور کاله د پېښور په مدارسو کې د تدريس ترڅنگ د افتاء چارې هم پرمخ يووړې. له دې پس د امريکايي اشغالگرو پرضد جهادي مبارزې په موخه خپل ټاټوبي [اريوب] ته راستون او دغلته يې له يوې خوا د خالد بن وليد-رض- په ديني مدرسه کې د تدريس لړۍ جاري کړه، او له بله پلوه يې د اريوب او احمدخېلو ولسواليو د نظامي مسؤل [قاري حسن جان جهاديوار] مرستيال په توگه جهادي فريضه دوامداره وساتله.

دلته يې له يو کال تدريس وروسته د اريوب جامعه نعمانيه کې د يو کال لپاره د مدرس په توگه دنده ترسره او بيا يې جهادي ملگرو په مشوره د ننگرهار شمېر سيمې په مدرسه غفوريه کې د تدريس چارو ته اوږه ورکړه، چې هلته يې پرلپسې اووه کاله بنوونيز خدمت وکړ.

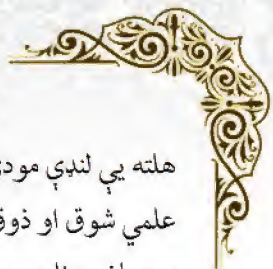
د تدريس سريزه يې يو نوبت دا هم وکړ، چې په ننگرهار کې يې د لومړي ځل لپاره د تخصص في الفقه والافتاء درسونه بنسټ کېښود او په زيات شمېر مفتيان صاحبان يې ټولنې ته وړاندې کړل.

د بېوزلو او يتيمانو لاسنيوی:

مفتي صاحب د تدريس سريزه د خيريې بنسټ چارې هم په منظم شکل پيل کړې، چې په ننگرهار، کابل او پکتيا کې يې له بېوزلانو سره بېړنۍ مرسته کوله؛ د خوراكي توکو ترڅنگ د تودوخې او يخنۍ د موسم اړينو موادو کومک، او په خاصه توگه د سلگونو شهيدانو او يتيمانو کورنيو سره نغدي مرسته، چې ډېرې بې سرپرستو يتيمانو لپاره يې مياشتنۍ مساعده تهيه کړې وه.

کله چې په ننگرهار کې داعشي فتنه راپيدا کړل شوه او هدف يې د حنفي، جهادي او امارتي علماوو شهيدول وو، ځکه يې څو ځله د مفتي صاحب د شهيدولو ناکامي توطيې طرحه کړې. هماغه وه چې له دې ځايه کابل ته په کډه شو،

هلته يې لنډې مودې د تدريس چارې ټكنې شوې خو داچې علمي شوق او ذوق يې هوډ فولادي كړی و، نو سمدلاسه يې د جهان په نامه پوهنتون كې نوم ليكنه وكړه او د محصلينو په سرخېلانو كې په لومړۍ درجه له پوهنتون فارغ شو، ددې سربېره د همدغه پوهنتون استاد او ترڅنگ يې په جامعه خلفاء راشدين كې د تخصص في الفقه والافتاء استاد او د دارالافتاء رئيس په توگه خدمت پېل كړ.

تألیفات يې: مفتي صاحب نه يوازې د تدريس، جهاد، خپريه چارو او د تبليغ د ډگر اتل پاتې شوی، بلكې ددې په ترڅ كې يې د قلم او تصنيف سره هم د كلکې علاقې تناوونه تړلي وو. ځكه يې په لومړي ځل د ميراث په علم كې د سراجي شرح «تقرير الاربوبي» په نوم ۳۰۰ مخه داسې تاليف او شرحه وكېسله، چې علماء او طلباء يې د نورو شروحاتو څخه بالكل مستغني كړل، او له دود هرکلي سره مخ شوه.

دويم كتاب يې: «د عُمرې ملگری» په نوم او دريم يې شرعي لباس، او څلورم يې د پوهنتون [مونگراف] ليکلی، ددې سربېره يې گڼ شمېر علمي، اصلاحي مقالې او په لوی تعداد كې فتواوې كېنلې دي.

تصوف: مفتي صاحب د تزكية النفس او روحانيت په لاره ډېرمخته لاړ و، هغه په دې سلسله كې د مفتي اعظم علامه مفتي محمد فريد- رحمه الله- خليفه مجاز، او د زيات شمېر سالكانو مرشد هم و.

مسوليتونه يې: نوموړي نبوي احاديثو له فراغت وروسته ان د ژوند تر وروستۍ شپې د تدريس لړۍ وغځوله، او ددې ترڅنگ يې په ټول خلوص لاندې مسوليتونه هم انجام كړل:

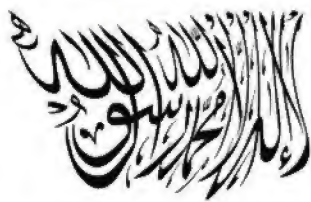
❖ د اسلامي امارت لخوا د ځاځيو ولسواليو نظامي مرستيال

- ❖ د اربوب ځاځيو كميسيون مشر
- ❖ په اربوب كې د دارالافتاء مشر
- ❖ پنجاب/ چكوال كې د دارالافتاء مشر
- ❖ ننگرهار/ شمسپور كې د دارالافتاء مشر
- ❖ د مشرقي زون د اهل سنت والجماعت مرستيال
- ❖ د ځاځيو ديني علماوو اتحاد يې مشر
- ❖ د ځاځيو قوم د مركزي شوريس مشر
- ❖ د خپريه بنسټ [بې وزلو او يتيمانو] مشر
- ❖ د جهان پوهنتون استاذ
- ❖ د جامعة الخلفاء الراشدين [كابل] دارالافتاء مشر

د صلحې، تورې او قلم مفتي، الحاج قلم الدين متوكل علمي، جهادي، دعوتي، روحاني، اصلاحي ډگرونو ته ترسترو خدمتونو وروسته د ۴۳ كلنۍ كې د ۱۴۴۱ شوال/ ۲۷ [۲۰۲۰/ جون/ ۱۹م] د جمعې په مبارکه شپه د ورپېښې ناروغۍ له امله، له دې نړېدونكې نړۍ څخه دتل لپاره سترگې پټې كړې. انالله وانا اليه راجعون. د جنازې مراسم يې په خپل كلي [امېر خېلو] كې ترسره او پلارنۍ هديره كې خاورو ته وسپارل شو.

روح يې ښاد او ياد يې تل اوسه!

له کراماتو او الهي

نصرتونو پک جهاد

ليکوال : عبدالله کوچی

تقریبا پنځوس متري کې امریکایان او ملي اردو په سرک ولاړ دي او لومړنۍ موټر په ډیر سپید کې پرې تیر شو، زموږ ډرایور وویل چې مولوي صیب اوس څنگه چل کوو، بیرته به وگرځو توکل په خدای چې هر څه پېښ شول، ماورته وویل چې ولې هغه بل موټر کې ملگري یواځې ور پرېږدو؟

ډرایور راته وویل چې ښه نو څنگه کوو اوس خو چې دلته ودیږو امریکایان راځي تالاشي ته او یا مو هلته ور غواړي مجاهد ویل چې زه سخت پریشانه شوم او داسې ځای کې حصار شوو چې د سوچ او فکر موقع هم نه وه چې سړی فکر وکړي،

په دې وخت کې یو سپین ږیری کوچی چې د سرک پر غاړه یې کور وو او هغه د باندې دروازې سره انتظار ناست وو چې کله به امریکایان زموږ کورته را رسیږي، تسبیح یې لاس کې وې کله به یې امریکایانو ته کتل او کله موږ ته، دا چې امریکایان او افغان عسکر بیخي موږ ته نږدې ولاړ وو او هغوی موږ ته او موږ دوی ته ږد کتل.

سپین ږیری کوچی پوی شو چې دا خو مجاهدین دي او د چاپې منځ کې گیر شول نو لاندې یې لاس له ځادر وایست او اشاره یې وکړه چې زما کور ته موټر د ننه کړئ موږ هم بې له ځنډه موټر را تاو کړو او د حجرې دروازې ته مو ودروو، خو کوچی په خپل ځای غلی ناست وو د حجرې دروازه بنده وه، سمدلاسه د حجرې دروازه د ننه طرف نه خلاصه شوه که گورو چې د کور یوه زړه بوډۍ وه غږ یې وکړو چې زامنو زر را د ننه شئ،

موټر مو حجرې ته دننه کړو د چارديوالي دیوالونه ټیټ وو پاس امریکایانو او عسکرو هم لیدلو او طیارې هم

یو مجاهد مولوي صیب د سترگو لیدلۍ حال بیانوو چې یو وخت دولس تنه مسلح ملگري په دوو سراجو موټرو کې په تشکیل روان وو، لاره کې مو دوه هلیکوپتر ولیدل چې زموږ په طرف را روان وو ملگرو ته مو وویل چې اسلحې په ځادرونو پټې کړئ او طیارو ته مه ورگورئ خپله لار وهئ، چې لږ مخته لاړو هلیکوپترې زیاتې شوې تقریبا دولس دانې شوې چې ځینو نیږدې او ځینو یې لرې گزمو کولې،

ما ملگرو ته وویل چې طیارې بې څه نه گرځي ممکن امریکایان سیمې ته راغلي وي یا د شپې چاپه وهل شوې او امریکایان لا موجود دي باید احتیاط وکړو

کوشش مې وکړو چې د مخته موټروان سره خبره وکړم تر څو همدلته کوم ځای حصار شو او د لارې مالومات وکړو، خو د مخکې موټر ډرایور نمبر بند وو په ملگرو مې مخابره کې غږ وکړو مخابره یې هم بنده وه، خو د قسمت معامله وه د تشکیل مزلونه وو ډرایوران عام خلک وو خو ډیر غیرتي او زړور وو ډیر تېز مزل یې کاوو، موږ چې هرڅومره کوشش وکړو تر څو هغه مخته موټر را ودروو او یا ترې مخته شو خو هغه لار نه راکوله

زموږ د موټر ډرایور ته مې وویل چې ته لږ پسې تېز شه چې هغوی را ودروو، خو هغه به فکر کاوو چې دوی غواړي له ما مخته شي نو هیڅ لار یې نه راکوله او لا به گړندی شو، پاس گڼ شمیر چورلکې او لاندې موږ په ډیر تېز رفتار دوه گاډي روان وو

بلاخره چې یوه وړه غونډۍ مخې ته راغله د غونډۍ دواړه طرف ته د کوچیانو کورونه وو او طیارو بیخي په ټیټه ساحه کې پروازونه کول، مخته موټر چې په کنډو ور واوښت موږ د همدې کنډو بیخ ته ور ورسیدو، ناگهانه

ډيرې زياتې تاويدلې مونږ نه له اسلحو سره له موټره کوزيدلای شو او نه مو د طيارو د لاسه چانتې موټر کې ايستلای شوې، ځکه طيارو کې امريکايانو راکتل، په دې وخت کې سپين ږيري بودا را ننوت او بېغير پوښتنې او ستړي مشې حجرې ته د ننه شو، په کړکې کې يې غږ وکړو چې طالبه طيارو ته گورئ چې هغه تير يې ارام ارام چانتې وکارئ او رابښته شئ،

مونږ هم په ډير احتياط او چل ول چانتې لرې کړې څادر و نه مو پرې د پاسه واچول له موټر رابښته شو او حجرې ته دننه شو، قيصه اوږده ده خو را لنډه ووم يې، مجاهد ويل چې کوچي نه مې پښتنه وکړه چې دا څه خبره ده هغه وويل چې بېگا د شپې امريکايان او داخليان راغلي د فلاني مولوي په کور يې چاپه اچولې و،

دوه دا غټې دوه څرخه طيارې يې کينولي ټول کلي محاصره ده، دوه سوه څخه زيات امريکايان او عسکر په دا هغې خوا کلي کې تلاشي باندې لگيا دي اوس داده زمونږ کلي ته هم را واوښتل

زما هغه بل موټر ته سخته انديښنه وه او فکر مې کاوو چې که د توپکو ډزونه وشول نو بس ټول به شهيدان کړي او که ډزونه ونه شول نو بس بيا يې ژوندي گير کړي دي ځکه چې دا لار د هماغه مولوي د کور په مخ تيره شوې وه د کوم مولوي په کور چې چاپه وه نو د خلاصون يې هيڅ امکان نه وو،

کوچي سپين ږيري زما په وارخطايي پوی شو راته ويې ويل چې ملا صيب انقلاب ده سوچونه مه کوه اوس پېښه ده چې څه الله په تقدير کې ليکلي وې هغه به کيږي زړه وا نه چوپې ملگري جنگ ته تيار کړه که امريکايان راننوتل بس داسې بريد پرې وکړئ چې بيا چاپو ته زړه ښه نه کړي خو يوه خبره به درته وکړم مونږ زړه يو هر څه مو ليدلي که جنگ مو شروع کړو نو کينسې به نه په جنگ جنگ کې به شاتگ کوئ چې يو تن ژوندی پاتې شئ هم ښه خبره ده ځای پر ځای جنگ کې ټول شهيدان يږئ،

مجاهد ويل چې زه د کوچي ايمان او عقيدې سخت حيران کړم چې په داسې حالاتو کې مسلح مجاهدين کور

ته ننويستل او بيا د جنگ اجازه په خپل کور کې ورته کول په ټننو ايمان غواړي،

خو ما ورته وويل چې حاجي گلته تا دومره غټه قرباني وکړه چې مونږ دې د امريکايانو له مخې کور ته دننه کړو اوس څنگه ستا له کور څخه جنگ شروع کړو، ستا ماشومان او زنانه کله په دغو کافرانو مونږ وژنو، جنگ نه کوو که مونږ ټول همدلته ووژني يا مو ژوندي نيسي- بيا هم ستا له کوره جنگ نه کوو او نه زمونږ غيرت دا اجازه را کوي چې زمونږ په خاطر دې ستا ښځې او ماشومان ووژل شي، او بل زمونږ اسلحه بهر موټر کې پرته ده چې امريکايان راشي نو مونږ بهر وسلې را اخيستلو ته نه پريږدي جنگ نشو کولای او نه يې کوو

په دې وخت کې کوچي ښه غټ چينک شين چای او پريمانه دتناره گرمه ډوډۍ راوړه ويل ځانونه ښه ورته ماړه کړئ مرگ په مړه خيټه خوند کوي تاسو به د شپې هم مزلونه کړي وي ورې به وي

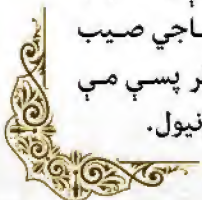
په دې وخت کې هغه زړه ادې بيا حجرې ته راغله موټر څخه به يې ټوپک راواخيست او په خپله غټه لمن کې به يې تاوو کړو کوټې ته به يې را د ننه کړو په همدې طريقه يې اسلحه او چانتې ټول يو يو مونږ ته را ورسول، او ويې ويل چې بچيه ژوندي ځانونه په لاس ور نکړي دا ډير ظالمان دي ټوپک مو درواخلۍ ښه زړونه ورسره تش کړئ زمونږ د کور غم مکوئ زمونږ ماشومان او ښځې له دې نازکو طالبانو زيات نه دي،

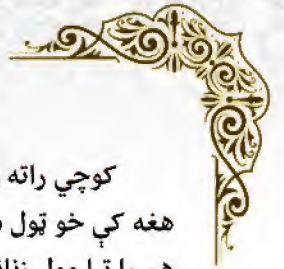
مونږ دې ټول شهيدان شو پروا نکوي خو دغه کافران چې تاسو ژوندي ونه نيسي

مجاهد ويل چې زه بېخي حيران شوم او ددوی غيرت ژړا را وستله چې يا خدايه ددې ولس زړونه څومره په مجاهد او طالب درديږي،

د مجاهد په خبره چې ما به بار بار د هغه بل موټر وان نمبر باندې کوشش کاوو چې که زنگ ورته تير شي او حال يې معلوم کړم

سپين ږيري کوچي بابا بيا راته وويل چې ملاصيب خفگان مکوه چای وخوره، ماورته وويل چې حاجي صيب ځان ته هيڅ په سوچ کې نه يم هغه بل موټر پسې مې سخته انديښنه ده هغوی يې لکه چې ژوندي ونيول.

کوجي راته وويل چې نانا هغه ته هيڅ انديښنه مکوه هغه کې خو ټول ښځې او ماشومان ناست وو کنه هغه مې هم را تا وول زنانه ورسره وې، ځکه امريکايانو هم ونه درول کنه سهار را هيسې يې په دې سرک هيڅوک هم نه دي پرې ايښي دغه موټر کې ښځې وې گوره ويې هم نه دراوو، ما ورته وويل چې حاجي صيب ښځې نه وې زمونږ ملگري وو مجاهدين وو،

کوجي بيا په ډير ټينگار سره راته وويل چې په خداى قسم ښځې پکې وې ماشومان يې په غيږو کې نيولي وو سره او شنه ټيکري يې په سر وو، دغه موټر نه خو بيغمه شه چې ستاسو ملگري به وي ممکن د تاسو ملگري وروسته پاتې شوي وي کوم کلي ته به ور گرځيدلي وي زمونږ موټروان ورته وويل چې حاجي صيب هغه زما د اکا د زوى فلاني موټر وو مونږ يو ځاى روان وو زمونږ ملگري دي

په دې وخت کې د کوچي په سترگو کې اوښکې راغلې او ويې ويل چې بس هيڅ غم ونکړئ په خداى قسم د الله مرسته درسره ده او ملائکې مو حفاظت ته راغلي والله که نه هغو ته او نه تاسو ته هيڅ نقصان ورسېږي په تاسو د الله ډير کلک نظر ده،

مونږ نور هم سره حيران شو ملگرو يو بل ته وکتل، په دې وخت کې هغه بل موټروان زنگ راته ووايه مبايل مې اوکې کړو زياته غوصه مې ورته راغلې وه ډير گډوډ ورته وغږيدلم چې دا طيارې او امريکايان دې نه ليدل څومره اړنگونه مو درېسې ووهل چې ودرېږه او ته نه دريدلې، موټر وان راته وويل چې ولې ورک شوى موټر مو خراب شوى که څنگه؟ ما ورته وويل چې نا مونږ خو محاصره يو تاسو چيرته يئ؟

هغه راته وويل چې مونږ خو فلاني ځاى ته را رسيدلي يو تاسو ورک شوى تاسو ته مونږ هم ودريدلو، ماورته وويل چې تاسو دا امريکايان نه ليدل چې مخامخ پرې ور روان وې؟ هغه وويل چې امريکايان چيرته دي؟ هغوى د همدغه مولوي د کور په مخ او د امريکايانو ترمنځ تير شوي وو خو دوى ټولو نه هيڅ امريکايي ليدلى وو نه افغان عسکر او نه يې طيارې ليدلې وې.

وروسته په دغو ملگرو کې يو تن چې بيا وروسته شهيد هم شو راته ويل چې مولوي صيب سهار دې دومره ايات کړسي راباندې ويلې وه چې امريکايان خو يې ږانده کړي وو خو مونږ يې هم ږانده کړي وو، که مونږ چېرته د امريکايانو مينځ په دوى سترگې لگيدلې وای ممکن ويلې مو وای چې ژوندي گير شو نو خامخا به مو بريد پرې کړي وای او مونږ ټول به يې شهيدان کړي وای،

دا ليکنه مې ددې په خاطر وکړه چې اوسنى جهاد په خداى قسم چې د زرگونو داسې عجائبو او کراماتو څخه ډک جهاد ده چې له امله يې مجاهدين په ځانونو بمونه تړي او په عين اليقين او مشاهدې سره ځانونه د الله په دين قربانوي

کوم خلک چې د جهاد کرامت نه مني هغوى اکثره هغه سيکولران دي چې عقيدتا کافر شوي او ذهنونه يې له کفري بدبويه افکارو داسې ډک دي لکه د گونگت پوزه چې له گندگي ډکه وي او د بل هيڅ شي بوى نه شي محسوسولای

همدا کرامات او د دغې سپيڅلې لارې حقانيت ده چې جهادي بهير مو د لسگونه زرو شهيدانو او اسيرانو ورکولو سره سره ورځ تر بلې مخ پر وړاندې درومي.

همدا الهي نصرتونه او خارق العاده کرامات دي چې د مسلم امت د ځوانانو په زړونو کې د جهادي جذبو لمبې لا ژبغړاندې کوي او لکه په اور چې پطرو ل شيندې همداسې مو ځوانان د الهي دين قرباني ته په ډيره بې صبري مخ پر وړاندې روان وي

ددې مبارکې او سپيڅلې لارې د حقانيت خوند چې چا درک کړى ده هغوى بيا په تش لاس له ټانگونو سره مقابلې کوي او په خپلو سينو باندې باروت تړي

همدا وجه ده چې افغانانو په تش لاس او زاړه ټوپک د يويشتمې پېړۍ بريا خپله کړه او د نړۍ زبر ځواکونه يې په گوندو کړل

الهي ربه ته مو تر مرگه پورې ددې حقې لارې پيروان او د حق د دې ټولي ملگري کړې او په اخرت کې مو هم د همدې مسير له شهداو سره ملگري کړې.

د لداخ پېښه او د لوی جنگ د راپېښېدو اټکلونه

شهید زوی

خوسره له دې هرڅه يې گاوندي اویا دسيمي بل هېواد ته ضرر نه رسېږي ځکه چې چین نه دنورو هېوادونو په کورنیو چارو کې مداخلې کوي او نه هم په اسانه دچا پر ضد نظامي ډگر ته را ووځي بلکې خپل صنعت، زراعت تجارت ته وده ورکوي او دټولې نړۍ سره دښو روابطو له لارې خپلو ارزانو مصنوعاتو ته په نړۍ کې مارکیتونه پیدا کوي.

چین کې چې نظام کمونستي دی او پخپله دیموکراسۍ ته ژمن هېواد ندی نو د امریکا اونور لويديځ په څېر چا ته دیموکراسي نه مخې مخې ته کوي او نه دچاپر ضد دنظامي گام پورته کولو لپاره د دیموکراسۍ او د بشرحقوقونه سرغړاوی پلمه کوي.

په چین کې دننه چې ددولت له لورې دچین دمسلمانانو سره کوم ناوړه سلوک کېږي نو لړلیک يې ډېر اوږد او خورا له درد او اندېښنو ډک دی.

خو داچې چینایان دکوم مذهب سره تړاو نه لري بلکې قاطع اکثریت يې دهریان دي نو ځکه چینایان

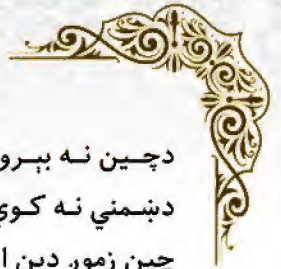
څو ورځې وړاندې دچین اوهند په سرحدي سیمې لداخ کې هندي فوځیان دچین حدودوته ورننوتل چې چین دا پر چینایي فوځیانو حمله وگڼله؛ چینایي فوځ په جوابي عمل کې دیوافسر- په شمول ۲۰ هندي فوځیان ووژل چې ورسره هندي فوځیان شاتگ ته اړ شول.

هند اول دخپلو درې فوځیانو وژل کېدل منلي وو خو بیا يې وویل چې ۱۷ ټپي شويو فوځیانو هم دستخت یخ له کبله خپل ژوند له لاسه ورکړ.

دلداخ دپېښې په اړه دچین دباندنيو چارو وزارت له لورې په خپرې شوې اعلاميې کې راغلي و چې دپېښې نه دوه ورځې وړاندې هندي فوځیان دوه ځلې دسرحد نه راواوړېدل اوجنگ ته دلمن وهلو په موخه يې دچین په فوځ ډزې هم کړې وې؛ دچین دولت هند ته خواست کوي چې خپل فوځ منع کړي او دپارونکو کړنو نه لاس په سر شي.

چین په اقتصادي، نظامي او سیاسي لحاظ دنړۍ تر ټولو تېز پرمختگ کونکی هغه هېواد دی چې دا هر اړخیز تېز پرمختگ يې دلويديځې نړۍ اوپه ځانگړي ډول دامریکا لپاره د وېرې سبب شوي دی.

دچین نفوس دنړۍ دبل هر هېوادنه لوی دی؛ ستره جغرافیه لري؛ اوس يې په نظامي لحاظ دنړۍ دسترو عسکري طاقتونو سره سيالي برابره شوې او اقتصادي پرمختگ يې له بل هر چاته ز دی

دچين نه بېرون دچاسره ددين او مذهب پر بنسټ دبنمني نه کوي او دنړۍ مسلمانان مطمئن دي چې چين زموږ دين او کلتور ته دضرر رسولو ارادې او شوم پلانونه نه لري او نه ترې تراوسه داسې کوم حرکت ترسترگو شويدي چې په حتمي ډول دچين نه بېرون په اسلام دبنمني تعبیر شي.

دا ډېره ښه ده چې دچين بهرنۍ پاليسي دامريکا او نورو لويديځوالو غاصبو هېوادونو په څېر نده؛ که يې بهرنۍ کړنلاره دامريکا او نورو لويديځوالو زېر ځواکونو کړنلارې ته ورته وای نو زموږ په څېر وړو او کمزورو هېوادونو سره گاونډيتوب به يې ډېر دخطرونو او اندېښنو ډک او دگاونډيو په شمول به يې دشرنه دسيمې يو کمزوري هېواد هم خوندي نه وای.

نودنورو په کورنيو چارو کې نه مداخلت اوپر کمزورو هېوادونو نه تجاوز ددې هېواد دمثبت سياست په زړه پورې اړخ دی.

خو داچې دچين هر اړخيز پرمختگ لويديځ اوپه ځانگړي ډول امريکا ته دزغم وړ ندی او دخپلو پرمختگونو په وړاندې يې خطريولي نو چين ته ستونزې پيدا کوي اودچين گاونډي هېواد هند نه پدې لارکې زيات کار اخلي ځکه چې هند هم اوس دنړۍ اوخصوصاً دسيمې په سطح يومهم اقتصاد او نظامي ځواک دی؛ لويه جغرافيه اولوی نفوس لري او د لويديځ لپاره مهه دا چې هند دچين سره ۳۴۸۸ کلومتره اوږده گډه پوله لري اودپولې دحدودو دتعيين په اړه يې ستونزه هم زړه او دومره جوړه ده چې ددواړو هېوادونو ترمنځ څوځلې دجنگ رامنځته کېدو سبب شويدي.

ددواړو هېوادونو ترمنځ پوله ډېره اوږده خو حدبندي نشته؛ بس دکوم هېواد تر کنترول لاندې چې کومه سيمه وي هماغه دهغه هېوادمليت گڼل کېږي. دپولې دحدبندي نه شتون ددواړو هېوادونو تر منځ دځمکې دملکيت په سر د اختلاف ډېر لوی سبب دی؛

ددواړو هېوادونو تر منځ دا اختلاف له تېرو ۶۰ کلونوراهيسې راروان دی چې ۱۹۶۲م کال نه تر ۲۰۱۷ او اوس د۲۰۲۰م پورې ددواړو هېوادونو پر پوله دپرتو فوځونو تر منځ ۵۵ کوچنو جنگونو درامنځته کېدو سبب شوی.

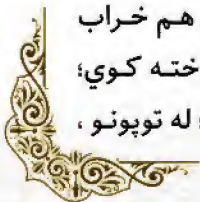
په ۱۹۶۲م کال کې په رامنځته شوي جنگ کې دهند څه دپاسه زرو فوځيانو خپل ژوند له لاسه ورکړ او نېرېدې ۳زره ژوندي ونیول شول چې بيا چين دحسن نيت ښکاره کولو په موخه يې له قيد او شرطه ازاد کړل؛ ددواړو هېوادونو ترمنځ په رامنځته شويو جنگونو کې داچنگ تر ټولو ستر جنگ و چې شايد ددومره تلفاتو نه ډک جنگ بيا رامنځته نه شي.

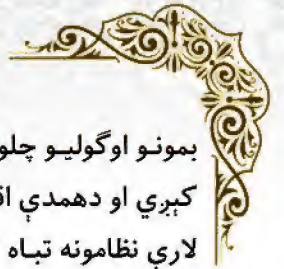
پدې جنگ کې چين دهند نه اکسائي چين نومي سيمه ونيوله؛ هند وايي دا ددوئ سيمه وه چې چين پرې ناروا قبضه وکړه خو چين وايي چې داسيمه په فطري لحاظ دچين برخه ده؛ پرې دهند قبضه وه چې له قبضې يې راوويستل شوه.

دخپلوسرحدي لانجو دحل په موخه دواړو هېوادونو په خپلو کې سره ۲۲ ناستې هم کړيدي خو کومې نتيجه ته سره ندي رسېدلي او نه يې دپولې دکومې برخې ستونزه حل شویده.

ددواړو هېوادونو دا اختلاف شدت او ددریځ سختوالي ته په پام سره ځني خلک داتومي جنگ درامنځته کېدو دخطر خبرې کوي.

خو زما په اند دا وېره پرځای نده؛ ډېرو هېوادونو اتوم بمونه جوړ کړي او دخپلې دفاع لپاره يې له ځان سره ساتلي دي خو پرچا دورغورځولو خطر ترې څوک نه محسوسوي؛ داتومي جنگونو زمانه ډېره وروسته پاتې ده؛ اوس خلک له ځان سره ډېر احتياط کوي؛ ستر طاقتونه ديو بل سره ډېره گوزاره کوي؛ که روابط ډېر هم خراب شي خو يوله بل سره ځان په جنگ کې نه اخته کوي؛ اوس نړۍ داقتصادي جنگونو پرلور روانه ده؛ له توپونو،

بمونو او گوليو چلولو پرته په ملکونو اقتصادي حملې کېږي او دهمدې اقتصادي حملو او اقتصاد بربادولو له لارې نظامونه تباہ کولی شي او په هېوادونو قبضې هم روانې دي.

نن د هېوادونو بډايه اقتصاد ده او توليد اوسوداگري د اقتصاد بنسټ دی.

هند کې له زرمليونو نه زيات انسانان ژوند کوي؛ هند په زراعت کې خود کفا دی، خپل زرمليونو نفوس ته دځينو تازه او وچو مېوو پرته بل هېڅ هم له بهره نه راوړي؛ خو خپله دبرقي سامان آلاتو او موبايلونو ايله ۲۰ سلنه اړتيا پخپله پوره کولی شي؛ نوره ۸۰ سلنه اړتيا دهند سوداگر دچين نه پوره کوي؛ دهند نور گاونډيان لکه پاکستان، بنگله ديش، برما، سری لانکا، بوتان نيپال يوه داسې ندى چې ددې اړتيا يوه سلنه پوره کړي.

هند خپله دا ټوله اړتيا دچين نه پوره کوي؛ هند برقي سامانونه او موبايلونو له تايوان، جاپان او امريکا نه هم راوړای شي مشکل دادی چې يوڅو دياډو هېوادونو دمصنوعاتو نرخونه ډېرلوړ وي او بل له هند نه دلريوالي له امله يې هند ته تر رارسېدلو قيمت دومره زياتېږي چې دهند خلک يې بيا دا خستلو توان نه لري.

داوسني تاو تريخوالي نه پس ځينو ممتعضبو هندوانو سوداگرو دچين دمصنوعاتو سره ډېريکونو تحريک وچلولوڅو دهند دولت ددوئ داحماقت تائيد نکړ او نه په عامو خلکو کې ددوئ دې تحريک ته قبوليت ورپه برخه شو.

که بالفرض هند دچين سره تجارتي اړيکې پرې هم کړي دچين پر اقتصاد يې بدې اغېزې نه پرېوځي ځکه چې دچين نور گاونډيان يانې افغانستان، پاکستان، برما، نيپال، لاوس، شمالي کوريا، بوتان، ويتنام، روسيه،

قزاقستان، کرغيزستان او تاجکستان ټول دچين مصنوعات کاروي؛ دنړۍ په نيمو مارکيتونو کې دچين مصنوعات پلورل کېږي چې دا دخلکو مجبورې ده ځکه چې دهر هېواد دخپلو مصنوعاتو په پرتله دچين دمصنوعاتو نرخونه کم وي ځکه خو دنړۍ په مارکيت دچين قبضه مخ په وړاندې روانه ده او په نېردي راتلونکي کې چين دنړۍ ترټولو ستر اقتصاد گرځي.

خو لنډه دا چې دچين او هند تر منځ دلوې جنگ درامنځته کېدو هېڅ وېره نشته؛ چين خو هسې هم دجنگ نه ځان ساتي او هند هم په رښتيا جنگ نه غواړي.

اصل خبره داده چې هند دا هرڅه د يوې پاليسۍ له مخې کوي؛ هند دچين سره دامريکا او نور لويديځ دښمني دځان لپاره ښه چانس گڼي؛ هند پدې پوه دی چې چين جنگ نه کوي نو لاس ور اچوي اوله دې لارې دامريکا او نور لويديځ نه ډېرې سترې گټې ترلاسه کوي.

تاسې وگورئ! نن په ټولې سيمې کې دامريکا اونور لويديځ تر ټولو ښه روابط دهند سره دي؛ دهند سره هر ډول تړونونه لاسليک کوي؛ دملگرو ملتونو ادارې کې يې هر ډول حمايت کوي او په هند او کشمير کې يې په ټولو وحشتونو سترگې پټې کړيدي، نو داسې ښکاري چې تر څو دامريکا او نور لويديځ نه دهند داگټې ترلاسه کېږي هند به داسې اقدامات کوي چې په ښکاره چين ته دتشویش سبب گرځي.

د ذبح (حلالولو) اړوند مسائل

تعاوناً علی الذبح قال الشيخ الامام رحمه الله، يجب على كل واحد منهما التسمية حتى لو ترك أحدهما لا يجوز كذا في الظهيرية .

(۲) وفي الدر المختار الجديد/ ۵۵۱/ ۹/ مكتبة حنيفيه ، إذا أراد التضحية فوضع يده مع القصاب في الذبح أو أعانه على الذبح سمى كل واحد وجوباً فلو ترك أحدهما أو ظن أن تسميته أحدهما تكفي حرمت، والله اعلم بالصواب

مسئله- دزنانه و دلاس ذبيحه صحيح ده او خوراک يې جائز ده څوک چې هغه حرامه بولي گنهکار ده خو دا چې بنځي دذبحي په چارو، بني نه پوهيږي او کيدلای شي دزړه دنرموالي له امله يې لاس ورباندي سم ونه خوځيږي نو نن سبا ورته دحلالولوکار سپارل مناسبت ندي ، البته دذبح په حلال والی کې يې بيا هم هيڅ شک نشته جائز ده ،

(۱) رسائل مولانا رفعت ، ۱۴۷/۵

(۲) بحواله امداد المفتين /ج ۲/ ۹۵۷/

پوښتنه : که د قرباني حيوان داهل تشيع (شييعگانو) څخه يو سړی ذبح کړي ذبح يې جائز ده اوکنه ؟

الجواب، علماء فرما يې کوم شييعگان چې شيخينو (ابوبکر صديق رضی الله عنه ، او عمر فاروق رضی الله عنه) ته بد اورد وايې هغوی ځينې علماء مرتد او کافران بولي دهغو له حلالې سره دسني مذهب مسلمان لپاره احتياط لازمي اوحتمي ده ، اصل داده چې په شييعگانو کې بعضي داسی ډلې اوفرقي شته ، چې په اتفاق دعلماء سره کافران دي يودادي چې په حضرت عائشې صديقي رضی الله عنها ، پسې دروغ وايې او حضرت علي کرم الله وجهه ته صفت دالوهيت ثابت وي ، دابوبکر رضی الله عنه ، له صحابيت منکر دی او داسی نور ، د مذکوره شييعگانو ذبح حرام، او خوراک يې جائز نه ده ، او دنور و شييعگانو په کفر کې اختلاف ده، د تفصيل لپاره جواهر الفتاوى وگوري !! والله اعلم بالصواب

اسلام سايت څخه په مننه

هغه رگونه چې دذبح په مهال بې قطع ضروري ده پوښتنه : د حيوان په ذبح کولو کي کوم رگونه ضروري دي چې بايد قطع او پري کړل شي ؟

الحواب - هغه رگونه چې قطع او پري کول يې ضروري دي اول حلقوم ده، چې پکي ساه چليږي ، دويم ، مري ده، چې پکي خوراک تيره وي ،

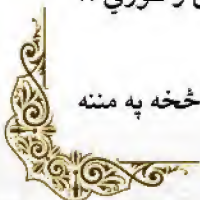
دريم او څلورم، دوه رگونه دي چې ورته (ودجان وائي) دا دوه رگونه دحيوان د غاړې په طرف کي دي چې پکي جريان دويني وي ، د دغو څلورو رگونوپه پريکولو سره حيوان حلالیږي اوکه يې اکثر دهمدی رگونو پري کړوهم دامام صاحب رح، په نزد يې ذبح صحيح ده.

اوصا حبين رحمهما الله وائي چې لابي دي ده له قطع دحلقوم اودمري ، اويوله ودجانو، څخه دلته صحيح قول دامام رحمه الله ده،

(۱) لما في الهندية المشهور بالعالمگیریه ۲۸۷/ ۵/ والعروق التي يقطع في الذكاة اربعة ،الحلقوم ،وهو مجري النفس والمري وهومجري الطعام،والودجان ،وهما عرقان في جانب الرقبة يجري فيهما الدم ، فان قطع كل الاربعة حلت الذبيحة وان قطع اكثرها فكذلك عند ابي حنيفة رحمه الله تعالى وقال لا بد من قطع الحلقوم والمري واحدا لودجين ، والصحيح قول ابي حنيفة رحمه الله لان للاكثر حكم الكل كذا في المضممرات ، (۲) وفي درمختار ۴۹۱/ ۹/ وعروقه الحلقوم كله وسطه وأعلاه وأسفله أه

مسئله - که دقرباني حيوان قصاب اویا بل شخص ذبح کوی اوځاوند دقرباني ورسره کومک کوی لاس یی له قصاب سره په چاره لگولی وي دواړه به ضرور بسم الله اوالله اکبر، وای که یو دوی څخه یی وواي بل یی پریږدی دقربانی دغوښی خوراک یې جائز نده ،

(۱) لما في الهندية/ ۳۰۴/ ۵/ رجل أراد أن يضحي فوقع صاحب الشاة يده على السكين مع يد القصاب حتى

عاکف مهاجر

طالب بندي خپل مشر ته!

په ټولنيزو رسنيو کې د هغه طالب بندي غريز کليپ مې واوريد چې کلونه يې د باگرام زندان کې شکنجې او تکليفونه گاللي او د حکومت له لوري د ورکړل شوي قيد له مخې بايد کلونه نور هم هلته پاته شي.

د دغه غريز کليپ په اوريدلو سره مې ناگهانه له خولې د سبحان الله الله اکبر کلمه له خولې ووتله او هغه ايت کریمه راته ياد شو چې و يوثرون علی انفسهم و لوکان بهم خصاصة.

طالب بندي وايي مونږ له باگرام زندان راو وتلو مولوي صاحب نیاز محمد او نور ملگري هم راسره دي ملا غفار دوی ته انتظار يو چې هغوی را و وځي تول به يوځای ځو.

خو د خبرو په جريان کې يوه داسې عجيبه خبره کوي چې د حقيقي اسلامي اخوت يو يادگار ده او د ريښتوني اسلامي ورورولي يوه نمونه ده. پوهيرې هغه څه وايي!

د افغانيت او اسلاميت نمونه وايي مولوي صاحب نیاز محمد ترابي صيب ته ويل زه به همدلته باگرام کې پاته شم زه به نه وځم که زه لاړ شم د نورو بنديانو کيسه دلته خرابه نه شي.

د بندي له خبرو داسې معلوميري چې مولوي نیاز محمد باگرام زندان کې دننه د طالب بنديانو يو قسم نمايندگي او سرپرستي کوي.

دا لومړی ځل نه دی چې د طالب بنديانو په اړه داسې خبر اورم هغه ورځ د باگرام څخه راخلاص شوي يو بندي سترې مشې ته ورغلي وو د باگرام د

ژوند په اړه مو ترې وپوښتل، ويل يې يو ځل چې امريکا له طالبانو سره د خبرو په جريان کې د بنديانو په سر مذاکرات ټکني کړل مونږ راتپول شولو چې خدای مکړه زمونږ د خلاصون له وجې مشران تنزل ونکړي او د اسلامي امت او هيواد لپاره د تاوان څه ورسره ونه مني نو د بنديانو د مسئولينو يو مجلس مو جوړ کړ.

بندي وړاندې ويل چې مونږ ټولو له بنديانو سره تر خبرو وروسته په يوه خوله دا پريکړه وکړه چې مونږ دې تل همدلته پاته شو، اعدام دې شو، خو زمونږ په سر بايد تنزل ونه شي.

نوموړي و ويل مونږ د مولوي امين جان صيب په نمايندگي د امارت مسئولينو ته خپل همدغه پيغام پريښود چې رښتيا هم هغه مهال دغه پيغام په رسنيو کې نشر شوی هم وو.

د دغه خبر له اوريدو سره د عبدالله ابن حذافه رضی الله عنه خبره راياده شوه چې کافر بادشاه له نورو گڼو وړاندیزونو وروسته ورته وايي زما تندۍ مچو کړه زه به دې خلاص کړم خو هغه جواب ورکوي، وروسته ورته وايي ښه ستا د قوم اتيا نور اسيران هم درسره خلاصوم خو زما تندۍ مچو (ښکل) کړه، عبدالله ابن حذافه رضی الله عنه وايي قسم په الله که ما د خپل خلاصون لپاره دا کار کړی وي ما د خپلو اتيا نورو ملگرو د خلاصون لپاره وکړ او تندۍ مې هم نده ورته ښکل کړی بلکې لاړې مې پرې ور توپ کړلې.

اسلام د همدغسې زلميو او ځوانانو په قربانيو او تکليفونو تازه ساتل شوی او د اسلام دښمنان هم د دوی له اسلام سره مينې ته حيران دي.

د ځينو غربي رسنيو د غلطو ادعاوو په اړه د

اسلامي امارت د وياند څرگندونې

ځينو غربي رسنيو راپورونه خپاره کړي چې گڼې د اسلامي امارت مجاهدينو د روسيې له هېواد څخه د امريکايي عسکرو د وژلو لپاره امکانات تر لاسه کول او داسې نور افواهات.

موږ دا ادعا په کلکه ردوو، د اسلامي امارت تير نولس کلن جهاد د هيڅ استخباراتي ارگان او کوم بهرني هېواد د احسان پورې نه دی او نه هم اسلامي امارت د اهدافو په تشخيص کې چاته محتاج دی.

اسلامي امارت په نولس کلن جهاد کې له هغو وسلو، امکاناتو او وسائلو څخه گټه اخيستې چې لا وختي په افغانستان کې موجود وو او يا يې وخت په وخت له مقابل لوري نه د جنگ په جريان کې په غنيمت نيولي دي. امريکايي قواوو ته تر ټولو زيات زيان هغو ساده پلاستيکي ډبرو وړ اوږلي چې افغانانو په خپلو کورونو کې پخپل لاس له جوړشويو بارونو ډکولې.

دا ډول افواهات د دې لپاره خپريري چې د امريکايي عسکرو د وتلو په وړاندې خنډونه ايجاد شي، په امريکا کې د سولې طرفدار ذهنيت ضعيف او مشوش کړي او د افغانانو ستره قهرمني او لاسته راوړنه بيگانه جهتونو ته منسوب شي.

موږ خپل ملت او بيا ټولې نړۍ ته اطمینان ورکوو چې اسلامي امارت د هيچا د لاس آله نه ده او نه هم د پردو موخو لپاره استخدا ميري، بلکې د خپل دين، هيواد او عليا گټو د ساتنې لپاره يې قربانۍ ورکړې او هرڅه يې پخپل مټ او متانت سره تر لاسه کړي دي.

دا ډول افواهات د اسلامي امارت په دريځ کوم اغېز نشي درلودلای. موږ چې کومه توافقي نامه د امريکا له متحده ايالاتو سره لاسليک کړې په عملي کېدلو کې يې د بشپړې سولې هدف ته رسيدل يقيني بولو او لکه څرنگه چې مو تر اوسه په بشپړه توگه عمل ورباندې کړی په راتلونکي کې هم ورته ژمن يو.

ذبيح الله مجاهد د اسلامي امارت ويندوی

۱۴۴۱/۱۱/۶ هـ ق

۱۳۹۹/۴/۷ هـ ش - ۲۷/۶/۲۰۲۰ م

په هلمند کې د کابل ادارې لخوا د ستر جنایت

په اړه د اسلامي امارت د وياند څرگندونې

د بشر ضد او جنګي جنايتونو په دوام، نن سهار شاوخوا ۹ بجې د هلمند ولايت د سنگين ولسوالۍ په زاړه بازار کې د کابل ادارې د ميوند قول اردو اړوند د دوهمي لوا څخه د ولسي خلکو د څارويو د خرغلاو پر مرکز (گنج) او گڼه گوڼه، توغنديز بريدونه وشول.

په دغه ستر وحشت کې لسګونه تنه ولسي خلک چې ماشومان او سپين ږيري هم پکې دي؛ شهيدان او ټپيان شوي، همدا ډول د عامو خلکو گڼ شمېر څاروي هم تلف شوي دي.

اسلامي امارت د مزدور دښمن لخوا په قصدي ډول دومره ستر جنایت ترسره کول؛ په تر ټولو کلکو ټکو غندي او دا کار يو ناوړين او بشر ضد عمل بولي.

ډيره د تأسف خبره بيا داده چې د کابل ادارې، ارگ او نورو چارواکو د دې پرځای چې د خپل دې لوی وحشت له امله له هلمندي ولس څخه بښنه غوښتې وای او د توغندي ویشتونکو جنايتکارانو د نيولو او مجازات ژمنه يې کړې وای؛ د ټول هلمندي ولس په سترگو کې يې خاورې ور وښيندلې او دغه توغنديز بريدونه يې په گونګو الفاظو، موټر بم بريد معرفي کړل ترڅو دغه پېښه د اسلامي امارت پر مجاهدينو ور واړوي.

په داسې حال کې چې د پېښې له ځايه د عامو خلکو وېدويوې، صوتي او تصويري اسناد ټول د توغنديو د ویشتونکو گواهي ورکوي او د دغه بازار په شاوخوا سيمه کې هيڅ کوم نظامي عمليات او جگړه هم نه ده شوې.

خو د کابل ادارې لخوا انکار او د پېښې مسئوليت بلې غاړې ته منسوبول؛ ثابتوي چې د داسې جناياتو تر شا هميشه د کابل ادارې لاس وي، بيا د دې لپاره چې تر ملامتۍ لاندې رانشي انکار کوي، د واقعيت خلاف پروپاگند خپروي او د خلکو د تير ايستلو هڅه کوي.

رسنۍ د پېښې ځای ته ورتللی شي، له خلکو څخه معلومات کولای شي او مستند راپورونه خپرولی شي.

قاري محمد يوسف احمدي د اسلامي امارت وياند

۱۴۴۱/۱۱/۸ هـ ق/۹/۴/۱۳۹۹ هـ ش -

رسول الله

استاد فضل ولي ناگار

رحمة للعالمين رسول الله دى
د رب ستر ايت مبین رسول الله دى
پاک قران يې نوم په بشکلی ژبه اخلي
مزمّل، طه، یسین رسول الله دى
رقیبان يې له لوى شانه منکر نه شول
وايي ټولو کې امین رسول الله دى
دمحشر په ورځ د حمد بيرغ يې لاس کې
په قدسي انوارو سپين رسول الله دى
کاني بوټي په سلام، اقصی کره ياده
دا امام المرسليين رسول الله دى
جبرائیل له کربلا نه خاوره راوړه
په حسين خپه حزين رسول الله دى
چې د آل او د اصحابو مينه وال وي
له هغو قریب قرين رسول الله دى
ناگار حکم له گناه نه نه ويریږي
چې شفيع المذنبين رسول الله دى

د غبرگولي ۲۷ مه، ۱۳۹۹ ل

Shahamat

ابراهيمي هوډ

شاعر: مولوي بدرالدين حقاني

د ظلم تاريخ کوته سپينه لـمـره زنده باد
راځه د امارت سپينه لـمـشکره زنده باد

دا پورې د زيارت سپينې کوترې راوړي زيرې
بيـرغـه ريـيدو کې دې وزرې راوړي زيرې
د شيخ هـبـة اللـه خوږه عـسـکره زنده باد

دا شرنگ د زولنو ده که برېښناده د اسمان
د بدر ملايـکې دې که ورونه فدایان
مرحومه حقاني ملاعـمره زنده باد

تـنـاکې قـدمـونه به دې ښکل کړمه جانانه
موقف ابراهيمي کې په شانه شولې له چانه
د قطر فيصله دې بـرادره زنده باد

موږ هم داسې ولس لکه سندان يو درسره يو
د فن او هنر غرونه عاليشان يو درسره يو
تـول نـشـول بدرالدينه! له خيبره زنده باد